

கஸ்கி

KALKI

24-8-69

40 காசு

தாயிடமிருந்து மகளுக்கு வரும்

உட்வர்ட்ஸ் அறிவுரை

உங்கள் குழந்தையை ஆரோக்கியமுடன்
குதுகலமாக வைத்திருக்க உறுதுணி

உட்வர்ட்ஸ்

மிஸர் வாட்டர்

தமிழகத் தலைநகராக புத்தியூர் தாய்மார்கள் தங்கள்
குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்து வருவது உட்வர்ட்ஸ் மிஸர் வாட்டர்.
குடம் வலி, புளிப்பு, உப்புசம், பல்முனையும் கொள்கைகள்
ஆகியவற்றுக்கு உடனடி நிவாரணம் தருவது உட்வர்ட்ஸ்.

காத்துக் கொள்வித்
செய்யுட்கை.
செய்யுட்கை ஒரு புட்டி
உங்கள் கைவாழ்வுக்குட்கும்

உட்வர்ட்ஸ் மிஸர் வாட்டர்
தூது அளவுகளுக்கு கொள்கை
புத்தியூர் தாய்மார்களால்
உபயோகிக்கப் பட்டு வருகிறது.

இந்தியா - பாரிஸ்தாப் தகராறு	—	3
நாஜிஸ்திரி கருத்துக்கள்	—	4
நாடகமே உன்னை	—	8
பக்கத்து வீட்டுப் பிரமுகர்	—	11
சில வார்த்தைகள் கருவா	—	14
குயிலிபூட்டில் கொடிய புலி	—	18
பொய்க்கிரிச் செங்கல்	—	17
நாமாவணம்	—	20
அப்பிவிட்டு அப்பா...!	—	20
காரியம் வெற்றது!	—	22
வேல்க்கள்	—	22
சாதனை	—	25
திரை விவரம்	—	26
பக்கத்து வீட்டு	—	30
எஞ்சும் கருப்பா விடையா?	—	34
காக்குதல்	—	72
வட்டமேறது	—	80

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனை பெயர்கள். எவ்வகையிலும் கற்பனை.

தந்தி: 'லண்டன் விவரம்'

பேர்: 512

காஞ்சிபுரத்திற்கு விஜயம் செய்யுங்கள்!

கலியாண கால விற்பனை

காஞ்சிபுரம் பட்டு ஜரிகை சேலைகள்

பாவாடைகள், சோனிகள் வாங்க

— நம்பிக்கையான இடம் —

ஸ்ரீ லண்டன் விவரம்

A. விசுவநாத முதலியார் சன் சங்கரன்

A. அருணாசல முதலியார்

184. காந்தி ரோடு

காஞ்சிபுரம்-1

பிள்ளை, மயக்கம், அலிபுத்த, தனியை பிள்ளைகள் மொத்தம்

முன்வரை காயத்திலே...

இன்று...

தியானத்
தீவிரக்
குதிரைத்
தயார்!

சுவ நலத்
குதிரைத்
குதிரைத்
பாழமடைத்
தயார்!

PK

எக்காலத்திலும் ஏமாற்றிக்
கொண்டிருக்க முடியாது!

இந்தியா - பாகிஸ்தான் தகராறு

இந்தியாவின் சக்தி வளர்ந்து வருகிறது. ஆசியாவிலிருந்து தன் படைகளை வாய்ப்பு பெறுவதென்றும் எதிர் காலத்தில் ராஜ்யம் வகையில் அங்கு ஈடுபாடு கொள்வதில்லை என்றும் அமெரிக்கா முடிவு செய்துள்ளது. இந்த இரண்டின் காரணமாக வல்லரசுகளுக்கு இடையே கெடுபிடிப் போர் புர வகையில் உருவாகி விடுகிறது. இந்தியா - பாகிஸ்தான் தகராறுக்குத் தீர்வு காண்பது இதன் விளைவாக அவசியமாகிவிட்டது. அதற்கு இன்றைய சூழ்நிலை ஒரு வாய்ப்பு என்றும் கருதலாம். நமது வேற்றுமைகளைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு இரு தேசங்களிலும் துணை புரியுமாறு திட்டமிடவும் கொள்கிளையும் வேண்டுகொள்வது நல்லது. ஆனால் அது பழைய வழி. பிறரது உதவியைக் கேட்கையில் தாமதமே என்ன முடியுமோ, அதைச் செய்தாக வேண்டும். அழிவு நிலை நெருங்கும் வகையில் பேசிக் கொண்டும் சரிசெய்த செயல் கொண்டும் இருக்கலாம்; அது பயன்படாது. இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் விவாதிக் வேண்டிய விஷயங்களிலிருந்து காஷ்மீர் விஷயத்தைப் பாகிஸ்தான் விலக்கிவிட்டப் போவதில்லை. எனவே, காஷ்மீர்ப் பிரச்சினைக்கு நாம் ஒரு தீர்வை உருவாக்க வேண்டும். அது இல்லாமல் அதிகாரிகளோ மத்தியரிடமோ எவ்வளவுதான் கூடிய பேச்சு நாம் பயனில்லை. பெருந் தீர்க்கை விரைவில் ஆவதப் போட்டியிலின்றும் திரவாயாவின்றும் நிலைமையை நோக்கி விவரத்திலின்றும் விமோசனம் கிட்டாது. கடவுள்கள் வளர்ந்து கொண்டே போகும். வரிப்பது அதிகரித்துக் கொண்டே செல்லும். இரண்டுமாகச் சேர்ந்து நம்மிரு நாடுகளையும் பஞ்சுநிலையில் தள்ளிவிடும்.

பாகிஸ்தான் இந்தியாவை விடச் சிறிய தேசம். எனவே சரிவதே உதவியானது எப்பொழுதும் பாகிஸ்தானுக்குத்தான் அதிக சாதகமாக இருக்கும். ஆனால் இது எவ்வளவுதான் வாதத்

துக்கு முக்கியமானதல்ல. எவ்வளவு சித்திதான் பார்த்தாலும், ஏற்கனவே சரிக்காருக்கும் மக்களுக்கும் நான் கூறி உள்ள ஒரே யோசனைதான், தீர்வு காண்பதற்கு உதவது. (தாற்காலிகமாகக் காசுமீரத்தை ரூய்ய-அமெரிக்கத் தர்மகர்த்தா மேற்பார்வையில் வைத்துக் காசுமீரத்தில் அமைதிநிலை ஏற்பட்ட பின் உரிச சமயத்தில் மக்கள் கருத்தை அறிந்து, அதன்படி எதிர்காலத்தை நினைக்க வேண்டும் என்பதே இந்த யோசனை) அதுவே பாகிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவுக்கும் பத்திரமானது. என் யோசனை நல்லதல்ல என்று சரிக்காரும் மக்களும் நினைக்கின்றனர். ஆனால் அதைத் தவிர வேறு தம்பகமான வழி யில்லை. என் பிரேரணையை ஏற்க இயலாது போனால் கெட்ட எண்ணம், தகராறு, வசதிகளை விளம்புபது, நாச மளிக்கக் கூடிய வரிப்பது ஆகியவை தான் ஏற்படும். என் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் நல்லெண்ணம் பெருகும், வசதிகளை விளக்காதபடி காக்கலாம். இந்தியா ஒப்புக் கொண்டால் பாகிஸ்தானும் ஒப்புக் கொள்ளும். இதைப் பற்றி எனக்குச் சந்தேகமே இல்லை.

சீறு - ரஷ்யா - அமெரிக்கா கெடுபிடிப் போர்ப் சூழ்நிலையில் என் பிரேரணை முன்வைக்க அடிக் பொருத்த முன்னதாகி விட்டது. வெற்றி வாய்ப்பும் அதற்கு அதிகம் காண்டு. விவகாரங்கள் நம் போக்கில் செல்லட்டும் என்று நாம் வானாவிரைக்கு முடியாது. அப்படி இருந்தால் சீறுவுடன் பாகிஸ்தானின் தொகுக்க வரவர அதிகமாக வளர்ந்து விடும். அந்தப் போக்கை மாற்ற முடியாத நிலைமையும் வந்து விடக்கூடும். என் பிரேரணை விசித்திரமானது என்று சொல்லி, அதை நிராகரிப்பது கவனம். 1947ல் காஷ்மீரை இந்தியாவுடன் மகாராஜா இணைத்தார். அப்படிச் சிதைத்த அந்தப் பகுதியை இரண்டு பெரிய வல்லரசுகளிடம் தர்மகர்த்தாப் பொறுப்பாக ஒப்படைப்பதில்

அபாயங்கள் திறை உண்டு என்று பேசுவது உண்மை. அந்த வகைகளில் காங்கிரஸ்து தமதாசியை ஆக்கிக் கொண்டு விடும் என்று பயப்படுவது வேறும் அபத்தம்.

சிறு சக்தியாய்ந்த வங்காளம், பேரரசை விடுத்தது. சர்க்கரிடம் விவசாயங்களில் புதிய போக்குக் காரணமாக என் பிரேரணை என் வரவு அங்கியமானது என்பதை விளக்கத் தேவைமிகும். அவசியமற்ற பங்களினை மனத் திருத்த அடர்த்திப் பேரொப்பத்திலிருந்து நம் இரு தேசங்களையும் காப்பாற்றிக் கடவுள் உருப்

படிவமான ஒரே வழியை மேற்கொள்வது முக்கியம்.

மக்களும் சர்க்காரும் அடிமோடு இணைவு உருவ திட்டத்தில் என் போலிசை வற்புறுத்த வந்திரு விசேஷ வதரிபமும் தனிவுய் தேவை. என் போலிசை மனப்பூர்வமான நம்பிக்கையுடன் விடுத்து விடுத்தது. ஆகையால்தான் தேசம் பற்றி தருகிற மன வலிமையுடன் என் போலிசை வற்புறுத்துகிறேன்.

("கங்காநீர்" கிங் ராஜாதி எழுதியதன் தமிழாக்கம்)

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

சர்க்கார் துறை தோழிகளின் தீர்மானம் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இதனால் தோடாற்று பெரு நஷ்டம் ஏற்பட்டு வருகிறது. இந்தக் கெவையான ஒத்திவிட்தான் பாக்குகளை ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி அரசாங்கம் ஆக்கி விடுத்திருக்கிறார். பிரான்ஸில் பாக்குகளை அரசாங்கமயமாக்கி வருகிறது. நம் நிலைமையில் பொருத்தமான உதாரணம் இத்தியாவில் செயல் உத்தேசம் பற்றி நியாயம் என்று காட்ட அதை உதாரணம் கொள்வ முடியாது. வியாய் செய் வதற்காகப் பொது கொள்கையில் தங்கம் கொடுக்கிறோம். பொதுகொள்கை வியாய் செய்கிற தராமல், நாம் கருகிய மிகுந்தவர்களுக்கு, அதனால் அந்தத் தங்கத்தை விற்றுக் கஷ்டப்படும் ஏழைகளுக்கு உடல் கொடுத்திருப்பதாகவும் சொன்னால் அதைச் சரி என்று அனுமதிப்போமா? அவர் செய்கிற தம்பிக்கை மோசம். ஏழைகளிடம் அவருக்குக் கருகிய இருத்தாலும் அவர் செய்கிற குற்றம்.

பாக்குகளை அரசாங்கமயமாக்கிய திட்டத்தை "ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தியின் வல்லுப்பு பங்களிச்சம்" என்று வருணித்து ஸ்ரீ அரோக் மோதர் வண்டித்திருக்கிறார். இவ் விஷயத்தில் தீர்ப்புக் கூற அவருக்கு என்னத் தகுதியும் உண்டு.

தேய், கனி, வளர்ப்பு காரணமாகத் தாம் எப்போதுமே ஏழைகளின் பக்கம்நான் என்று ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி கருதுகிறார். இது கொஞ்சம் தும்பமான பேச்சு. செவ்வத் தர்க்கிடையையும் ஏழைகளை மட்டமாகப் பாராமல் எவ்வளவோ பேர் ஏழைப் பங்காளிகளாக இருக்கிறார்கள். இதை அவர் மறக்கலாகாது. இதில் கவனிக்க வேண்டிய அம்சம் - ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தியின் பரம்பரைக் குணங்கள், பாக்குகளை அரசாங்கமயமாக்கியது ஏழைகளுக்கு உதவி

வாக இருக்குமா என்பதுதான் கேள்வி. பிரதமரைய பணத்தை நான் தரிமனத் தாக்காளக் கவனித்துக் கொள்வதுதான் பாக்குகளின் முதற் கடமை. பெறுமானமும் தகுதியும் உள்ளவர்களுக்கு உடல் கொடுப்பது நல்லது. ஆனால் ராஜ்யத் தன்மைக்குள் நிவாக ஏற்பாடானது பெறுமானமிகளாக வர்களுக்கு உடல் கொடுப்பதில்நான் கொண்டு போய் விடும். இதனால் ஏற்படும் தஷ்டங்களில் வரி கொடுப்போர் கவனம் வேண்டியதுதான். மற்ற சர்க்கார்த் துறை சிறு வளங்களில் இருந்து வரும் பெயர் பெற்ற நிவாக மோச தீவிர மேலும் வளர்த்துவிடும். பிரதமரைய பணத்தை விவசாயம் செய்கிற கொண்டு, "நான் குற்றமும் ஏழைகளுக்கு காசியே இருக்கிறேன்" என்று கொலிப்பது பொருத்தமற்ற பேச்சு. புது ஏற்பாட்டில் சீத் தரிமனத்தார் பொறுப்பு எடுத்துவருகிறார்.

★

அரசாங்கமயமான பாக்குகள் மீது வெறுத்தும் ஆதிக்கத்தில் தங்களுக்கும்பங்கு வேண்டும் என்று தமிழ் நாடு சர்க்கார் உரிமை கேட்கிறார்கள். இது பொருள் மடைத்தது. இதை ஒரு வெட்டி நிமித்தமாகக் கூடக் கருதலாம். தமிழகம் ஒப் படைக்கப்பட்ட நிதினை பாக்குகள் மோசமாக திரைக்கிளிற தடைமுறை விவரவு அளவும் என்பதற்கு இது ஓர் அறிகுறி. தமிழ் நாட்டில் உதாரணத்தைப் பின்பற்றி மற்ற ராஜ்யங்களும் இதே போலிக்கையை வற்புறுத்தக் கடும்.

மோசமான ஒரு சர்க்காரின் சீது வாய்த் தான் வேண்டிய ஒரு தீர்ப்பற்ற நினைவை இத்தியாவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி பணம் போட்டவர்களை, மோசமான நிவாகமும் விவாடிக்கும் தன்மைமும் உள்ள பாக்குகளுடன் காவம்நான் வேண்டுகிறோம்.

கற்பக விருட்ச வாகனம்

மகாவி பாரதியாரால் போதிந்நப்பட்டுப் பாமாகிப் பெற்றவர் புதுச்சேரியில் எழுத்தருளியுள்ள ஸ்ரீ மணக்குடி விநாயகர். 1939-ல் ஸ்ரீ காமகோடி ஆசிரியர்கள் அருகிருந்ததுடன் இப்பெருமானுக்குக் குய்யாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. வேண்டிய அருளும் கற்பக விருட்சமாக விளங்கும் விநாயகருக்குக் "கற்பக விருட்ச வாகனம்" என்று விநாயக சந்தித் தூதரத்திலேயே அதில் விதி உடன தட்டத் துவதரி எடுக்கப் பட்டுள்ளது. பொருள் அனுப்ப வேண்டிய முறை: திரு பு. வி. குத்துசாமி, 83, சீனிவாசர் காவலி, குரமங்கலம், சென்ம-8.

பெரு நஷ்டம்

முற்கூள் நிதிபதி எம். சோமசுந்தரம் அவர்கள் நிறைவேற்ற மாநிலப் பேரவால் காலமானார் என்ற செய்தி கேட்டு அவரை அறிந்த பலவாறாகக் கணக்கான பேர்கள் தயவுசெய்திருப்பார்கள். சுதந்திரக் கட்சியின் ஆதரவில் சென்ற ஒன்பதாம் தேதி, பாண்டிச்சேரிச் சர்க்கார் உடைமையாக்கிவைத்த கண்டனம் செய்ய மனையூட்டில் தடைபெற்ற கூட்டத்துக்கு வந்திருந்தார். அவரைச் சந்தும் எதிர்பார்க்காதபோது, ராஜாஜி அவரைக் கண்டித்து பெரு மயிற்செய்தார். அவர் சுதந்திரக் கட்சியில் வேலை செய்ய எவ்வளவு ஆர்வமாக இருக்கிறார் என்று அந்த ஒரு செயலை நிரூபித்துவிட்டது.

சிறப்பரத்துக்கு அருகே பிரத்த திரு சோமசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் வக்கில் தொழிலுக்குப் படித்துப் பிரபல பிரிமினல் லாயர் என்று பெயர் எடுத்திருந்த வி. எம். எதிராது அவர்கள் அலுவலகத்தில் தொழில் தொடக்கினார். பின்னர் மற்றொரு பிரிமினல் லாயரான நியூஜீட் பிரான்ஸ் அவர்களிடம் பயிற்சிபெற்றார். பிறகு தாமே தொழில் புரிந்து பெயரும் புது எட்டி நிதிபதியும் ஆனார். அவர் எவ்வளவு பெயரும் புதுமையும் பெற்றாலும் இறையணை மறந்த திருவி. நம் பெரியோர்கள் வந்த சமய

தெரிக் கோட்பாட்டை வழுலாமல் கடைபிடித்து வந்தார். இருநிற அணித்த நெற்றி யுடன் எப்பொழுதும் காணப்படுவார்.

அவர் மறைவு வக்கில் தொழில் துறைக்கு, ஆந்திர உலகத்துக்கு, சுதந்திரக் கட்சி அள் பங்குக்கு, அவரது குடும்பத்தாருக்கு ஈடு செய்ய முடியாத நஷ்டமாகும். அவரது குடும்பத்தாருக்கு நமது அனுதாபங்கள்.

'கதிர்' காலமானார்

"எவரையும் நோக்கக் கண்டிருப்பதே தொகு பார்த்து அந்த நோக்கமாகவே எழுந்திறும் கொண்டு வருவதென்பது மிகவும் சிரமமானது. உனக்கு அது நன்றாய் வருகிறது. உனக்குப் பத்திரிகையில் போத்து பணியாற்ற விரும்பும் இருந்ததால் என்னை வந்து பார்!" என்று 'கதிர்' அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தைக் கண்டதும், மறு கணமே புதுக்கோட்டைவிரிந்து சென்றிருந்த கிணரத்தார் அந்தப் புது எழுத்தாளர்.

சென்னைக்கு ஓடோடியும் வந்த அந்தப் புது எழுத்தாளர் யார்? "கதிர்" என்ற புதிர் பெயரில் பித்தாவத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்ட திரு வி. வெங்கட்ராமன்தான்.

அப்பொழுது கதிர் அவர்கள் "ஆனந்த விடை"லில் ஆசிரியராக இருந்தார். பேராசிரியராகக் கண்கள் அளிக்கப்பட்ட எழுத்தாளர் "கதிர்", "ஆனந்த விடை"லில் 1957ம் ஆண்டு உதவி ஆசிரியராகப் போந்தார். நடைச்சுவைக் கட்டுரைகள், கதைகள், துணுக்குகள், புத்தக விமரிசனங்கள், அரசியல் திருபர் சரடுகள் ஆகியவை "கதிர்" வெங்கட்ராமனது எழுதப்பட்டவை ஏராளம்! அவருக்கு அரசியல் விஷயங்களில் தனி ஈடுபாடு உண்டு. துணைவி வினக்கக்கொண்டு பல கட்டுரைகள், எழுதி இருக்கிறார். நலனுக்குச் சிறப்பும், குறும்புத்தனமும் வந்த நடைச் சுவை நடை அவருக்குக் கைவந்த கவி.

"கதிர்" பத்திரிகையிலும் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் குறைபாடுபட விழவிழும் புடன், எழுத்துகளில் மூன்றேயிப் "கதிர்" வெங்கட்ராமன் அவர்கள் தம் தேச ஆரோக்கிய வத்தில் சிறிதும் கவனம் செலுத்தவில்லை.

தொழிலும் நீண்ட தாள் அவதிப்பட்டார். வரலாறு நோய் விபரதமாக வளர்ந்த இறுதியில் அவர் உயிருக்கே உரிசை வைத்து விட்டது. 19-5-59 அன்று கிழிப்பாக்கம் ஆஸ்பத்திரியில்

அவர் உயிர் பிரிந்தது. அவருக்கு வயது 59. அவருக்கு மனைவியும், அவர் நினைவாக இரண்டு வயதில் ஒரு பெண் குழந்தையும், மூன்று சகோதரர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கெல்லாம் "கதிர்" பத்திரிகையின் ஈர்ப்பில் ஆற்றத் தகுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு காவலுசென்ற "கதிர்" வெங்கட்ராமனின் ஆத்மா சாத்தியப்படக் கடவுளிடம் பிரார்த்திக்கிறோம்.

செய்திப் படங்கள்

கிழக்கு மாவட்டத்திலுள்ள
கோவில் குடியாரிலேயும் அந்
விழைவாக நடைபெற்றது.

(1) இரண்டாவது மாவட்ட
நிலை திருவிழை அமைத்தல்,
திருவாரூரிலும் அமைத்தல்,
குடியிருப்பு அடிமையின் குடியிருப்பு
விழை அமைத்தல்.

(2) இரண்டாவது குடியிருப்பு
கோவில், பண்டிதர் கலை
கலை பந்தங்கள்.

(3) இரண்டாவது மாவட்ட
விழை அமைத்தல், அருவியின்
கோவில், திருவாரூர் மாவட்ட
விழை இரண்டாவது மாவட்ட
மாவட்டத்தின் கோவில் அந்
நிலை மாவட்டத்தின் கோவில் இரண்டாவது
கோவில், கோவிலுக்கு இரண்டாவது
கோவில், அமைத்தல் திருவிழை அமைத்தல்.

(4) அமைத்தல் திருவிழை அமைத்தல்
திரைப்படம் மாவட்ட கோவில்
கோவில் அமைத்தல் கோவில்,
கோவில், அமைத்தல், அமைத்தல்,
அமைத்தல் திருவிழை திருவிழை,
அமைத்தல் அமைத்தல் திருவிழை
அமைத்தல் திருவிழை அமைத்தல்
கோவில், கோவில், திருவிழை
கோவில், கோவில்.

(5) அமைத்தல் திருவிழை அமைத்தல்
திருவிழை அமைத்தல் திருவிழை
திருவிழை, கோவில், கோவில்,
அமைத்தல் கோவில் அமைத்தல்
திருவிழை அமைத்தல் திருவிழை
திருவிழை அமைத்தல் திருவிழை
திருவிழை அமைத்தல் திருவிழை
திருவிழை அமைத்தல் திருவிழை.

“பாச்சண்ணு! இந்தப்

லாக் சரியாக வருதான்னு ஒரு

தடவை பார்த்துடுங்கனென்!”
“பாச்சண்ணு! அந்த செட்

டுக்கு வாய்சந்தாள் இவையாக
இருக்கும்.”

“பாச்சண்ணு! உங்களை
பொனில் யாரோ கப்பிடு

கிறார்கள்.”
“பாச்சண்ணு! டயம் எப்

பிட்டுக் கொண்டு பேச்சை
தடத்தலாமே!”

பாச்சண்ணு! பாச்சண்ணு!
யார் இந்தப் பாச்சண்ணு?

அவர் மத்திய சர்க்கார்
ஏற்றுமதி இறக்குமதி வணிகத்

துறையில் மூதல்வனுப்பு சேலியர்
சுஜனசியாகப் பணியாற்றும்

நாடகமே இள்ளம்!

ஓம். ஜி. பார்த்தசாரதிதான்! நண்பர் குழாத்துக்கு நடுவில் துளையிர் இளைஞராகப் பழகும் அலர்நாள். காலியாவத்தை விட்டு வேலியே வந்தான் அவர் திரைசெல்சாம் பரிக் மூன்ற நாடகத் துறையில் தான் வரிக்ிறது. அவர் விட்டு ஹாலே, நாடகப் பதிநி மண்டபமாகிறது. அந்நாக மான் அலபர்களுக்குக்கொம் அவர் பாச்சண்ணுதான்!

திரு ஓம். ஜி. பி.யின் நாடகத் துறை ஆரவத்துக்கு வித்திட்டது அந்த நாளைய கஞ்சன விலாச நாடக சபை.

கஞ்சன விலாச நாடக சபை பரிக் அப்போது சில கட்டுப் பாடுகள் இருந்தன. அக்கத் திரைகள் தடிக்கும் நாடகக் கிள மதற அக்கத்திரைகளும்,

புலிடெட் அமெல்சுர் குட்டிக்குட் ஸுட்கிள் அரண் நிர்மணம் ஒத்தி ஆலெக்சிங்குமன்.

“மென் பதிதும் பதி” நாடக காரி

அலர்விக் குடும்பத்தினரும்தான் பாரிக் மூடியும், ரசிகப் பெருமக்கு அந்த வாய்ப்புக் கிடைக்காது. நாடகம் நடக்கும் போதுகடச் சில அக்கத்திரைகள் சீட்டாப்தி தும், அரட்டைக் கச்சேரியிலும் அதிக ஆரவம் காட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள். சிரமப்பட்டு நாடகத்தைத் தயார் கித்து நடத்தும் ஓம். ஜி. பி.க்கு இந்த நிலை ஒன்று வருத் தந்தை அனிக்ிறது. ஒவ்வொரு நாடகமும் முடிந்த பின்னர் இரவில் கஞ்சன விலாச சபையில் குடிக் கிருத்து உண்டு. ஆனால் அத்திருமூல் நாடக குடிகை அனுபவிக் கதிவமாள ரசிகர்கள் இக்கியே என்ற ஏக்கம் அவரைப் பிடித்தது. இந்த எண்ணத்தால் பசிர்த்து கொண்ட ஸ்தாது நண்பர்வாடும் ஓம்.ஜி.பி. கஞ்சன விலாச சபையி் கிருத்து தழவி் வேலியே வந்தார். இதன் விவரங்கத்தான் பதினொரு ஆண்டுகளுக்குமுன் ‘புலிடெட் அமெல்சுர் ஆர்ட் டுக்ட்டல்’ திருவணம் தோன்றியது. எனிலும், தம்மை ‘நாடகத் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டவர்’ என்ற, கஞ்சனவிலாச சபையையும்.ஜி.பி. மதறு விடவில்லை. கஞ்சன விலாச நாடக சபையி்க பாடி வந்த அதே ‘சர்வசித்தி விதாயகமே’ என்ற இறை வணக்கப் பாடலித்தான் இன்றும் ‘புலிடெட் அமெல்சுர் ஆர்ட்டுக்ட்டல்’ திருவணம் ஒகித்து வருகிறது.

ஆனால் அன்ற முதலே நாடக கத்திவலிக் பவ புதுமை கிளக் கையாண்டு முன்னேற்றம் காணத் துடித்தது இக்குழு. முக்கியமாக, செயற்கையாக ஒகித்து வந்த மேடை வசவத்ததை சரளமாக இயற்கையாகப் பேசும் வசனமாக மாற்றிக் கையாண்டனர். ரசிகர்களுக்கு இந்த மாறுதல் பிடித்திருந்தது. அப்போது இவர் குழுவி்க சேர்த்து நடத்து வந்த கத்தர், சாரி, பட்டு போன்ற இன ஓரிகள் நாடக வசனங்களிப் பேசிக் தடைக்கு ஓம்ப ஈழநி தகைச்செய்வை திறமப் புடுத்தி வந்ததால், புலிடெட்

அமெல்சுர் ஆர்ட்டுக்ட்டல் நாடகங்கள் ஐந்தாறுவையாகியன. ‘என் னன் வத்தான்’ நாடகம் சபிபத் திக் குடும்பத்தி் எட்டாவது தடவை மாக மேடையேறியது.

தாங்கள் தயாரிக்கும் நாடகக் கிள வத்து கட்டாயமாகத் தொடர்ந்து நடத்தி விழாக் கொண்டாட வேண்டும் என்ற கொள்கை ஓம். ஜி. பி.யிடம் இக்கி. பொதுமக்களிக் திர்ப்பைப் பரத்த மனத்துடன் ஓம். ஜி. பி. ஏற்றுக் கொள்கிறார். பவ ஆண்டு களுக்குமுன் ‘அமெல்சுர் திரியெட்டர் மெட்ரேஷன்’ சாரியி்க பவ பரிக் மூறக் குழுக்கள் நாடக விழாவி்க

குறிப்புகள்: திருவாய் நோக்கித் தன் குறள் எங்கு உதவினாயோ நினைக்கக் கூட இயலாது. அவர்களுடைய கையுள் பிழையும் பக்கவாத்திருந்துதான் நான் வளர்ந்திருக்கிறேன். நாடகம், விவசாய வளர்ச்சி குவாத்திருக்கிறதன் அன்புபோது இந்த இளைஞர் மூலம் மீண்டும் 'அவர்கள் எங்கிருந்தாலும் வாழும்' என்ற மனோ பங்குபடுத்தும். புதிதாக வரும் இளைஞர் களுடன் பழகிறேன், அவர்கள் பல துறைகளில் திறமையானவர்கள் இருப்பதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். என் தம்பியர் எ. சூ. பூதியாணன் துடிதுடிப்பினைத்தான் இளைஞர் தான் எப்போது வளரப் படைத்தவர். நாடக நடிகர்கள் எப்போது வரவோ வரட்டி அன்புபுனை பற்றியோ அவர் வளவிலும் விளங்குகும் போது நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவரடமிருந்து நான் பல புதிய கிழவுகளின் ஒரு மகனாய்க் போன தெரிந்து கொள்கிறேன். தம்பியர் என், மெனல் தீர்வாகத்திலும் வரட்டின் அன்புப் பரிதாபம் இருந்து நான் அதுபாய்க் பெற்றது ஆகிய, 'என்' என்பதற்குள் என்மேலான திடம் உடவனம். இவருக்குப் பக்கத் துணையாக நீது, எந்தர், வராய் போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். வெள்ளையு துணைக் கொடுத்தும் புரியும் இளங்கள் விளங்கத்திருக்கின்றனவடி கையுள்ளார்கள். அவர்கள் கையுள் இவ் உதவையுள்ள என்னை, என் வயதாக்கட வந்தும் செல்கிறது. இதனால் என்னைப் போனாம்" என்பதும்.

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

செம்பு நிக் அப்பத்தியாத பாவனத் அவர்களிடம் பத்திர செம்பவர் நிக் டி. ரெ. ராமச்சந்திரன். பக்கத்து வீட்டுக்காரர் என்பதோடு, பல தர கச்சேரிகளுக்கும் பக்கவாத்தியக் வாசித்த அற்புதமும் இவருக்கு உண்டு. *

“முதல் நாள் மாலை மிக் பாக்கோட்டில் ஒரு கச்சேரி, மறுநாள் மாலை மிக் பம்பாய் அக்ஸ்டிரா எத்தா சபா நாளிக் கச்சேரி. இந்த இரண்டு கச்சேரிகளில் நேதனின் உயிம மாற்ற முடியாத நிலை. பம்பாய்க்காரர்கள் இவருடைய விமானம் (நிர வானத்துக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். பாகி க்காட்டியிருந்து இரவு நேரமா எக்ஸ்பிரஸைப் பிடித்து மறுநாள் காலை மிக் சென்னை வந்து நடுப் பணிக் பம்பாய்க்கு விமானத்தில் செல்பவனாகும். பாக்கோட்டில் கச்சேரி மிக் ஓரிர உதிராகும். இவர் அங்குள்ளமாய்ப் பாடி முடித்துக் கிடிவாரத்தைப் பார்த்தபோது, இரவு மணி பத்தேறாக. இத்தாவது கையில்க் உச்ச ஸ்வக்சோடு ரயில்க் எத்திப்புகு. சென்னை செல்லும் நேரமா எக்ஸ்பிரஸ்க் வரும் நேர மும் இரவு மணி பத்தேறாக. பக்கவாத்தியக்காரர்கள் இவர் மூலக் கதைப் பார்த்தார்கள். இவரோ, “டேயி! கித்தக் குருவாயுரப்பக் கண்டிட் மாய் பண்டிட்! பம்பாய்க் கச்சேரி தங்கமாய் நடக்கும். கெய்ப்புகோ!” என்றார். அன்று அவர்கள் ஸ்வக்சோடு எத்திப்புகு வந்த பிறகுதான் நேரமா எக்ஸ்பிரஸுக்குக் கெய்ப்புகு இறக்கினார்கள். ரயில்க் ஒரு மணி நேரம் தாமதமாக வந்தது. பம்பாய்க் கச்சேரியும் அற்புதமாக மறுநாள் நடந்தது. அதை வரவுகூடலாக செம்பு அவர்கள் கையில் குழிப் தண்டராக இருந்ததும் பக்கத்து வீட்டுக்காரர் வந்து ஆவது இருபத்தி இரண்டு வருஷங்களுக்கு கந்தாள். என் தம்ப ப லார் டி. ஜி. கிருஷ்ணப் பருக்குச் செந்தத் துறையில் ஒருபாடு உண்டு. அவர் ஒரு சாந்திய வர்த்தாண்கூட, ‘வலிதா தாள்’ கீர்த்தனாகள்’ என்ற தம்பயிக், அவர் கெயீர்த்தனவியுபத்தி கிருத்தார். அவ்வை கவரப்படுத்தி அச்சிட்டு கெயீர்த்த வேண்டும் என்ற அவா அவருக்கு

செம்பு - ராமச்சந்திரன்

உண்டு. அதற்குச் செம்பு அவர்களிட்க் உத வினா என் தந்ததாடினார். இந்தக் கைக்கி பத்தில்க் எடுபட்டில்க் பலகூட, செம்பு அவர்கள் 1944ல் ஆண்டுகிருந்து என்னை பக்கத்து வீட்டையே கிணக்கு வாங்கி அதில்க் வசிக்கலாரார். அந்த வீட்டில்க் பெயரும் ‘வலிதா கிணக்’ ஆயிற்று. காரணம் செம்பு தினம் அதிவாஸியில்க் எய்கிருத்தாலும், எழுந்த கந்தாமம் செய்து வலிதா கண்ணாமம் தோத் திரம் செய்து, தாராபணியம் பாராயணம் செய்யும் பழக்கஸூடயாகர். அந்த ‘வலிதா கண்ணாமம்’ புத்தகம் - மகிழ்மான மொழி யில்க் உண்டாததான் - அற்புத வருஷக்களாக அவர் கையில் இருக்கும் சிற்ப துணிய்ப் கையில்க் தாராபணியம் புத்தகத்தூட்க் ரேர்த்து இருக்கிறது. ‘இத்தான் என் ரோத்து’

என்று அடிக்கடி அவர் செம்பு தான் கேட் டுகுக்கிறேன். அதிவாஸிய அவ குடல்க் ஒரு அநேக தாட்டில்க் குண்கூடம். திவமதிக்கூடக்கர் முடித்த பிறகு கின்புல்க் வாரும் வந்தாள் அளிக்ஷூட்க் ரேர்த்த தாரும் பாடு வார். ரேர்த்துக் ரோக் கித் ரோடுப்பாரி. ஆளுக் இந்தக் கிட்டாக் குப் பிறநிப் பிர்யோசன மாகப் பண்மாவோ நேறு கவையாவோ

பக்கத்து வீட்டுக்காரர் வந்து ஆவது இருபத்தி இரண்டு வருஷங்களுக்கு கந்தாள். என் தம்ப ப லார் டி. ஜி. கிருஷ்ணப் பருக்குச் செந்தத் துறையில் ஒருபாடு உண்டு. அவர் ஒரு சாந்திய வர்த்தாண்கூட, ‘வலிதா தாள்’ கீர்த்தனாகள்’ என்ற தம்பயிக், அவர் கெயீர்த்தனவியுபத்தி கிருத்தார். அவ்வை கவரப்படுத்தி அச்சிட்டு கெயீர்த்த வேண்டும் என்ற அவா அவருக்கு

இவ்வாறாக உருவகமாயே செய்த இயல்பு என்னும் ஒரு கவிஞரார் எத்திப்போம்?

அந்த விசாலமான அகழிக்கு இவ்வாறாக கவிஞர் எழுதின நிருபருவர்கள் தனித்தனியே அழகுப் பிம்பங்கள் எனக் காட்டுவனத்தக வெண்கருகிவந்தன.

இவ்வாறு தொடங்கி விவரமாகச் செய்திருக்கும் ஒரு கவிஞர் உண்மையில் மிகவும் நிறைவு பெற்றவர் என்று நினைப்போம் பார்த்தவுடனேயே தெரிகிறது.

இவ்வாறு பெருமைக்கும் உரிய இவர் மிகவும் எளிதமையாகக் காட்டு அளிக்கிறார். அவர்தான் நான் வார்க்கும் கவிஞரான நிருபியோ பிள்ளை அவர்கள்.

“இதன் நினைவோசனங்கள் தாக்கம் ஒருவராகவேதான் செல்கிறதோ?”

“ஆகா, தான்தான் செல்கிறதே. இது நிருபியைவிடவும் மட்டுமே பிறரை எதிர் பார்த்துவிடும்.”

“தாய்மன நிறு செல்லும் கவிதைய எங்கு கற்றுக் கொண்டார்கள்?”

“இரண்டாவது உண்மை மனவழித்ததின் போது தான் இரண்டு வருடங்கள் இங்குமேயே இருந்தேன். அங்கு ஓரளவு நானாகக் கற்றுக் கொண்டேன். பிறகு சென்னை வந்தேன். இது என் தாய் வழித் தொழில். எனக்கு இது பற்றி வாரும் கற்றுத் தரவில்லை. ஆனால் என்விடமிருந்து வெளிக்குச் செல்லுங்கள்.”

சீசு வாரீர்க்கும் கவிஞர்

“இக்கவி பற்றிக் கொஞ்சம் விவரிக்கிற முடியுமா?”

“மூலப்பெயராய் இப்படிச் சீசு செல்வத் தேவையான அக்க வாரீர்க்கும் சிவன்கிருத்ததான் வரும்; வந்த காலத்திலே அங்கிருந்து வரும் கொஞ்சம் தடைப்பட்டன. இப்படியே அமைவதில் செய்த கொஞ்சம் வேண்டும் என்ற அவசியம், கட்டாயம் பிறத்தது. இதன்படி சென்னை “தாமஸ் ரொட்டிரோ அன் சன்”-லில் முதன் லத்திக் செய்வத் தொடங்கிவிடும். ஓரளவு வேற்றியும் தொடர்ந்து. ஆனால் தான் முழுமைவாகச் சீசுவன் செய்த இடம் மதுரையில் உள்ள “அக்கன் எம்போரியம்”தான்.”

“சீசுவன் எப்படிச் செல்கின்றார்கள்?”

“முதலில் கவி மனனில் உருவத்ததைச் செய்த கொஞ்சு வேளம். மோகம் தயாரிப்போம். பின்பு பிளாஸ்டர் ஆஃப் பாரிஸ் என்னும் வெள்ளை நிறப் பவுடராக் மோகம் வற்றிக் காய் வைத்து விடுவோம். பிறகு மோகம்

(அக்க வாரீர்க்கு) உடைத்து முழு உருவத்தை எடுத்துச் சத்தியம் செய்து, உருவத்தைச் செ செய்து பிறகு வாரீசும் நீட்டு வேண்டும்.”

“அவர் எழுதின செல்வ ஒரு சிறு புனைப்படைத்த எழுதின தங்கக் காட்டு கிறார். என்ன ஆக்கியவர்? அந்தச் சிறு புனைப்படைத்த உண்மை அந்த உருவம் கவிஞர் ஒருவரு அடி உயரத்தில் உள்ள கம்பியைக்கக் காட்டு அளிக்கப்பதை

என்று நம் கவிஞர் மட்டும் நினைவா?

அந்தச் சிறு புனைப்படைத்த பார்த்த அந்தமோர் எத்தனை, அடி உயரத்திலும் சீசு

வாரீசு கிறும் இவருடைய கைத்திறன் தனிப் பெருமை வாய்ந்தது.

இவர் செய்த சீசுவன் இந் தியானில் பன் பகுதிவிலும் இவ்வகை, மிகவும் போன்ற அவதாரமெனினும் காட்டு தருகின்றன.

“தாக்கம் செய்த சீசுவனில் அகில உயரம் எது?”

“இரண்டு அடிமிருந்து பதிலுது அடி வரை” சீசுவன்

செய்திருக்கிறதும், நான் செய்த உபரகாரப் பத்திரங்களை நீயே ஒன்று 'தாக்குக்கூறு தூய மயிர்மயிர்' என்று மிக உபரத்தின் கைக் கப்பட்டுள்ளது. பதிலுக்குறாக நீயே ஒன்று 'பாதிபாக்கோட்டை' நெருங்குராஜா ஆகியவர் பதிரளிப்பான்' எனச் செய்திருக்கிறது."

"இதனால எத்தனை நிலைகள் செய்திருப்பீர்கள்?"

"இருபத்தைந்து வருடங்களாகியும் இத்தொழிலை செய்துவருகிறேன். கமர்ஸ் ஓர்திர இருதாது நிலைகள் இருக்கலாம்!"

இவ்வாறு சிறப்புடன் எண்ணற்ற நிலைகள் செய்திருக்கும் இவருடைய தன்னாட்சத்துக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு - இவ்வாறு நம் பெயரை எத்தம் நிலையிலும் போர்த்தந்திரம் வரம்பு கருவாக்கியவர்களை பெயர்க்காமலே அந்நிலைகள் புலமறு எடுத்துக்கொள்ளுமே.

இவர் இக்கலைகள் எல்லாம் பயிற்சிக்கின்றன. எல்லாம், திருவார்த்திரம் கடை ஆர்ஜிதம்

இவருடைய கைத்தந்திரம் பன் ரோமன் கத்திராக்கியப் பாதிரியாக்கள் பாராட்டி வருகிறார்கள். ஆளுதல் இவருக்கு இதுவரை 'திருப்பி' ஏற்பட்டதே மிகையாகும்!

"கிடை குடுமியம்" என்று தனித்த ஒரு கை இவருடைய குடுமியத்தை. இவருடைய மகன் குடியத்திலும் தையத் தலை திரும்ப நெக்கிப் பெற்றவர். இவரைப் போலவே நீயே வார்த்தும் அறங்குத்து நிறைவ பெற்றவர் இவர்க்கு மகன்.

"மகன் சிறப்பு வாய்ந்த இத் தொழிலைப் பொதுமக்கள் மதிப்பதற்கு, ரசியத்திற்கு, ஈக்கொட்டுகிறதற்கு!" எனக் குறைப்படுகின்றன. "ஒரு சந்திரமும், தாக்கன் இதுவரை நெருங்கு மதத் நிலைகொத்தாரோ செய்திருக்கிறீர்கள்? ஏன் பிற மத தெய்வத் நிலைகளைச் செய்யவில்லை?" என்று கேட்டோர்.

"ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே எனக்குத் தெரிந்ததும் நிலைகள் செய்ததற்குண்டான

ருக்க மக்கள்.

1. திரைப் பெருமைகள் கத்திர கருக்கு குறுதல் கருகிறார்.
2. கிளைப் பீக்கி அளக்க.
3. இவ்வாறுதான் கைத் தந்திர அளக்கப்படுகிறது.

★

இத்தம் பக்கம்.

1. கைக்கொத்திரம் இவரை.
2. கைக்கொத்திரம் கைத் தந்திரம்.
3. கைக்கொத்திரம் கைத் தந்திரம்.

வெண் குடியும் பயிற்சிக்கிறோம். நெருங்கு இருந்தபொழுது கிடைக்கா கிடைக்க 'கெட்டி' செய்யும் பணியைச் சிறிது நான் எழுப்புகிறிருக்கிறேன்.

"சிறிய கிடைக்கைச் செய்து செய்து தாக்கன் இத்தொழிலைப் பற்றி....!"

"கிடைக்கை நான் ஒன்றும் செய்து செய்து கிடைக்க. என்னுடைய குடுமியத்தை உட்தந்திரம் நான் இத்தொழிலைச் செய்கின்றேன். இன்னும் நிறைய உட்தந்திரம் செய்து செய்து அதை குறுகித் செய்து. போதிய கைத்தந்திரம், கிடைக்கைக்குப் போதிய உதவாளும் அளித்த தாக்குத்தந்திரம் சிறப்பாகச் செய்யுமாறு!"

"கிடைக்கைச் செய்யவில்லை" என்று இவர் கூறுவதும், இவருடைய மனைவி திருமதி பீக்கி கூறுகிறார்:

"நாளுதல் குடியும் மதிப்புகள் ஒரு நிலை கைச் செய்யக் கமர்ஸ், இவர்க்கு காரணம் ஆகும். ஆகும் இவர் ஒரு மாதமாகும் அந்நிலையை மிக மட்டார். 'செய்தி' 'செய்தி' என்று கூறி மிகவும் சிரமப்பட்டுச் செய்து குடியார். தாக்கன் 'தாக்கு' இருக்கிறது" என்றுதான் அவர் தப்புவோமட்டார்."

இதைக் கேட்டவுடன் அவர் சந்திர புலமையைச் செய்தார். அதன் காரணம் தன்னாட்சம் கமர்ஸுதான் தெரிந்தது.

வாய்ப்புக்கொத்தான் கிடைத்தது. பிற மதத் திரைப் பாரும் கைக்கொத்தான். மேலும் திரைக்கொத்த பத்திரம் செய்து மதத் தெய்வம் கிடைக்கி வார்த்திரம் சிரமத்தாகும்!"

கிடைக்கை இவருடைய தந்திரம் திரை அருடைய உதவாளும் கைக்கொத்த தாக்கு நிலைகொத்த தந்திரத்திற்கு காரணம் அவர் கைத்தந்திரம் கிடைக்கி உதிர்த் தந்திரம் மிகுந்திருக்கத்தான்.

- கருவா நல்லம்

சூர்யோட்சிப்தி கொடிய 460!

இந்த சிங்கன், ஒரு ஸாட்டுப் புதி
ஆகிய ஆறு வயதிலுள்ள ஒரு தேரத்தின்
ஆட்டி வலக்கும் எரிச்சல் 'நிர்'மாண்டராக
உள்ளவன் ஒரு வன்ம கற்பனை செய்து கொள்
வருவான். ஆறு கொடிய மிருகங்களுடன்
நிர்வன் தனியே ஒரு பெரிய இரும்புக்
கண்டிப் இருக்கிறான். உங்கன் மேல்
பாய, சரிபாய உயரத்தில் ஒரு ஸாட்டுப்
புதி திறிதது.....

அந்தக் கைத்தின் மிளகாரக் கோவாதி
லும் எரிச்சல் அருகத்தில் உன்ன அத்தனை
விளக்குகவும் அனைத்து இருள் மூர்ந்து
விடுகிறது.... உங்கன் யா நினை என்னவாக
இருக்கும்? நினைத்துப் பாருங்கள்!

இந்த அபூர்வ அனுபவம் தாழ் தொத்திரே
என்ற எரிச்சல் சிங்கமாண்டருக்கு அமெரிக்கா
யில் ஏற்பட்டது.

எரிச்சலின் வயதிலுள்ள ஏறெனும்
அத்துமீறிக் கிவசமயம் வம்பு செய்தாக
உண்டுவிட்ட தம்பாக்கி தயாராக இருக்கும்.
ஆனால் இருட்டின் கைதக் குறி பார்த்துச்
செய்தது மனிதர்கள் யார் மீதாவது ஒன்று
பயித்து விட்டால்....?

இரண்டொரு நிமிட இடைவெளிக்குப்
பிறகு மீண்டும் மிளகார விளக்குகள் எரித்

தன. எரிச்சலின் கைதக் குழப்பிடுத்து
தெரிக்கப் பார்த்தபடி ஒன்றும் விபரம்
நினைத்து விடவில்லை. அந்த ஆறு விளக்கு
களும் அப்படியே 'தேரம்' அமைப்பில்
கின்று கொண்டிருந்தன. தாழ் தொத்திரே
அவ்வளவு அடட்டித் கொண்டோனிருந்தார்!

விபரம் ஏன் நினைக்கில் என்பதற்கும்
பிறகு தொத்திரே விளக்கம் கொடுத்தார்.
"இந்த வயதிலுள்ளவர்களுக்கு இருவித நன்
மைகள் உண்டு தெரியும். ஆகையால் விளக்குகள்
அனைத்தையும் நான் என்ன செய்துகொள்
வதற்குநேன் என்பது அவைகளுக்கு நன்றி
தெரியும். நான் எப்போதும்போல அந்த
இருட்டிலும் அவ்வளவு அடட்டித் கொண்டு
தானிருந்தேன். அதன்க்கார் தப்பினேன்"
என்றார். விளக்குகள் அனைத்தும் அவர்
என்று நிதானம். இறந்திருந்தால் போதும்,
ஆபத்தித்தான்!

"நினைப்பு, சிறந்தது போன்ற கொடிய
வயதிலுள்ளவர்களுக்கு நான் நான், புதித
அவர்களுக்குப் பழக்கி உதவு கொண்டாட
வருவது. அவைகளுக்குச் சில பயிற்சிகள்
தான் கொடுக்க முடியும். என்று அவர்க்
கிரகதயாக இருந்தாலும் கைத்திரத் தயல்
புதித மிருகங்கள் எதற்கும் தனித்து விடும்"
என்பது தொத்திரே அனுபவத்தில் கண்ட
உண்மை.

'தங்கள் உடலில் மிருகங்கள் மூலம் ஏத
படும் கால வருக்கங்கள் காட்டித் சில பயிற்சி
யாளர்கள் 9 பெருமைப்படுகார்கள். இது
அடட்டுத்தனம். அவை அவர்களுக்கும்
வயதக் குறைவின் சிங்களங்கள், கிரத்தின்
சிங்களங்கள் அவை. உடலும் உன்னமும் திரே
செறிவிக் வேலமாக இயங்க வேண்டிய வேலை
இது' என்று சொல்லும் தொத்திரேக்கு இரண்டு
கைதப்பங்கலில் காயம் பட்டிருக்கிறது.
ஒரு தடவை சிங்கம் தாக்கி விட்டது என்று
ஒரு டாக்டரிடம் போனார். அவர் தயல்
விடில், இரண்டாவது டாக்டர் அவரை
ஒரு மருத்துவக் கைத்திரவிலும் போலச்
சொன்னார். மூன்றாவது டாக்டர்தான் அவர்
சொன்னதை நம்பிக் சித்தம் அளித்தார்!

பல ஆண்டுகள் அமெரிக்கப் பிரதே
யாக அந்த டாக்டரையே தங்கி 'சிக்னிலின்
சொத்திரர்கள்' எரிச்சலின் பயிவாற்றிப் பல
அபிமான விசிறிகள் எப்பாதித்துக் கொள்
வருக்கும் தொத்திரே, மகாராஷ்டிர ராஜ்
பதகைச் சேர்ந்தவர். பாரதத்திலும் பாரி
சிலம் இங்கிலாந்திலும் எரிச்சல்களில் பன்
கெடுத்துக் கொண்டு அமெரிக்கா போனார்.

எரிச்சலின் அவர் சொன்னார் என்ற சிறு
கையுடன் எட்டித் தருவதுதான் கண்டித்
காட்சியாக இருக்கும். அந்தச் சொன்னார்
உயரமான இடத்திலிருந்து தாவி மூலக்
கைக்கால அவர் கருத்தாக எட்டித்
கொள்ளும். அவர் தம் வரக்கணக்க அதன்
இருப்பை அளித்து கொள்ளார். மக்கள்
அவ்வாரம் செய்து கைக்கார்கள்.

அறுபத்தி ஆறு வயதில் எட்டிய தாழ்
தொத்திரே, தம் தொழிலிலிருந்து ஒய்வு
பெற்றது தாயகம் திரும்பிய பிறகு பூதலில்
எடு எட்டித் கொண்டு விசித்து வருகிறார்.
அந்த விட்டுக்குப் பெயர் 'எரிச்சல் விளக்கு'!

ஆதாரம்: கிபான் — மென

பொன்னியின் செல்வன்

அமர் கல்கி.

அந்நியமும் நாற்பத்தைந்து

சிறைக் கப்பல்

கீழ் முடிச் சண் நிறக்கும் நேரத்தில் 'யாண இரவு' என்னும் கடல் துறை பிள்ளுக்குச் சென்றது. பின்னர், காண சித்து மரங்கள் பிக்குக்கி ஓடின. காணத்துப் பறவைகள் பிக்குக்கிப் பறந்தன. ஓடைகள், குளங்கள், கரைப் புறங்கள், கோயில்கள், மண்டபங்கள் எல்லாம் பிக்குக்கிப் பாய்ந்து மறைத் தன. மான் கூட்டம் ஒன்று அந்த யாண்புடல் நிறிது தூரம் போட்டி யிட்டு ஓடப் பார்த்தது. மான்களும் தொல்விபடைத்து பின்தப்பின. யாண மட்டும் மூன்றாக மூன்றாக மூன்றாகப் போய்க் கொண்டிருந்தது. எத்தனை தூரம் எத்தனை நேரம் என்மெல்லாம் பூக்குழலிக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை.

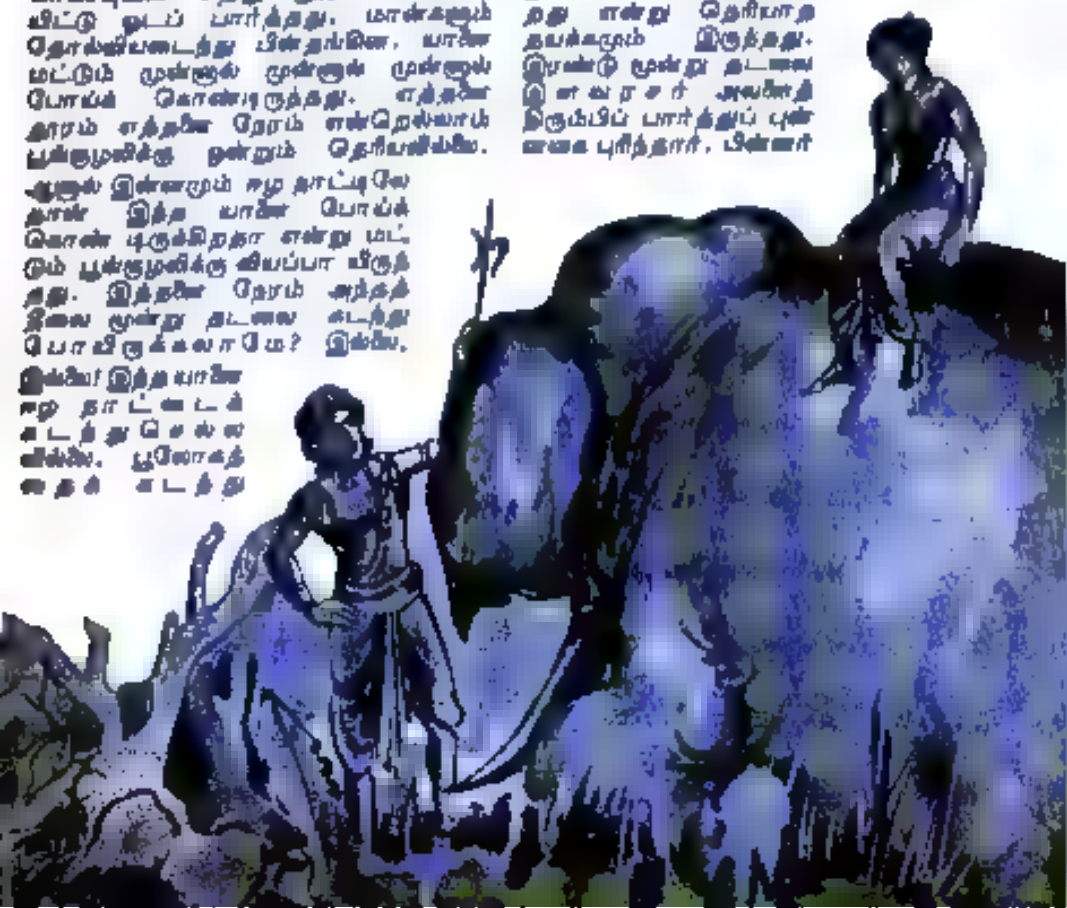
ஆனால் இன்னமும் சூழ நாட்டிலே தான் இந்த யாண போய்க் கொண்டிருக்கிறதா என்று மட் டும் பூக்குழலிக்கு விடப்பா யிருத் தது. இந்தனை நேரம் அந்தத் தலை மூன்று நடவை கடந்து போயிருக்கலாமே? இல்லை.

இல்லை! இந்த யாண சூழ நாட்டிலே கடந்து செல்ல வில்லை. பூலோகத் தைக் கடந்து

போய்க் கொண்டிருக்கிறது. பூலோகத் தின் தென் மூலையிலிருந்து கடல் மூலையிற் போய்க் கொண்டிருக்கிறது! இதன் மூலிகை ஏறிக் கொண்டு நானும் பூமிமயப் பிரதட்சணம் செய்கிறேன். நான் மட்டுமா? இளவரசருந்தான்!

முதலிக், யாண மதம் பிடித்து ஓடத் தொடங்கியதும், பூக்குழலிக்குக் கொஞ் சம் பயமாயித்தான் இருந்தது. பயத்

துடன், என்ன நிகழ்வின் தது என்று தெரிபாத தவக்களும் இருந்தது. இரண்டு மூன்று நடவை இளவரசர் அவரிடத் திரும்பிப் பார்த்துப் புன் னவை புரிந்தார். பின்னர்

இக்கி: இவ்வரசர் அங்கவா இவர்?

நாது புறமும் மரங்கள் மூத்த ஒரு குளத்தின் கரையில் வந்து வான அமைதி எனத் தின்றது.

பூங்குழலி நின்று கைகாட்டி, இவ்வரசர் வரவேற்று உப சரிப்பதற்காக ஜனக் கூட்டம் வந்து அக் கரையில் நின்றுநோ என்று பார்த்தார். இக்கி! பிங்குக் குழைகள் தொடர்ந்து வருகின்றனவா என்று பார்த்தார். அதுவும் இக்கி! குளத்தைப் பார்த்தார். அதிக் பூத் திருத்த அக்கி மனக்கூழ் செங்குழை நீர்ப் பூக்களும் அப்படி அப்படியே கொழுகுதுடன் பித்தும் கொண்டு வந்தன. அவரை நாதுபுறமும்

அவளுடைய பங்கும் தயக்கமும் மறைந்தன. எங்கிலுந் உறகாகம் அவரை அட்கொண்டது. கொஞ்ச நேரம் வரை இப்புவலியில் ஒரு மத்தகனத்தின் வீது ஏறிச் சென்றது. நிகரென்று எப்படியோ சொர்க்கத்துக்குப் போய் விட்டாக, சொர்க்கத்தில் தேவத்திர ஜனகடைய ஜராவதத்தின் பேரில் அவர் விற்றிருந்தார். ஜராவதம் வான விதிவையில் வரவயம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. உற்பக விருட்சங்கள் அவர் வீது கைத்த மலர்வையப் பொழிந்தன. கத்தரி வரிகள் இவ்விதைக் கருவிகளிலிருந்து இவ்விய கவரங்களே எழுப்பிக் கொண்டு அவர் பிங்குக்கு பறந்து வந்தார்கள். அப்பர கத்திரிகள் தடையாடிக் கொண்டு வந்தார்கள். வரவயம் சென்ற வான விதியை இருபுறமும் தட்டத்திர திப்புகள் உட்கிட்டு குகத்தொழிவாகப் பிரகாசித்தன! இப்படிய் பண்ப் பண்ப் பண்புகள்கள் சென்றன !

இதோ, ஜராவதத்தின் பேசும் குளத்திறை. நிகரென்று அது பூனோகத்திரு வந்து விட்டது. ஈழ நாட்டின் காடுகளாகிய வந்துவிட்டது. வானிப் பாடல் குவித்து அதன் மத்தகனத்தத் தட்டிக் கொடுக்கென. அதன் காதல்கட ஏதோ கொடுக்கென. - சென்னை! அவர் வானிப் பாடல் அல்ல; தேவத்திரன் அங்கவா? -

மூத்த கொண்டன. கைகளிலும் தோள்களிலும் உடம்பு முழுவதும் அந்த மன்கள் அவரைத் தழுவிக்கொண்டு மிதித்தன. பிங்கு அப்போத்களாத மன்களின் கொழுகள் அவரை இறக்கிப் பிடித்த அழகி மூக்கத் திணைச் செய்தன. உடம்பை ஒரு குளத்துக் குளக்கி அப்புகொழுகளில் பிடிவிருந்து அவர் நிமிர்ந்து. அப்படித் திமிரிய உடனே வானுலகிலிருந்து பூமிக்குத் தவிர்மோய் வந்தது போலிருந்தது. வானி தன் பேசிய மூன்றக் கால்களை மடித்துக் குவித்தது. பிறகு பிங்குக் கால்களையும் மடித்துக் கொண்டு தரையில் படுத்தது. இவ்வரசர் வானியின் ஹைதிலிருந்து மே குறித்தார். "பூங்குழலி! வானி மேலிருந்து இறங்குவதற்கு மனம் இக்கிவா?" என்றார்.

பூங்குழலி உடம்பைச் செரித்துக் கொண்டு தன் திணை அடைந்தார். "ஐயா! சொர்க்கத்திலிருந்து பூமிக்கு வருவது கஷ்டத்தானே?" என்று மூன்று குளத்துக் கொண்டு இறங்கினான்.

வானி மீண்டும் எழுந்து குளக்கரைவிலிருந்து ஒரு பேசிய மரத்தின் கிணைய ஓடித்தத் தன் அண்ட வாய்க்குகளே நினைத்துக் கொண்டது.

அருள்மொழி வர்மர் குளத்தின் கரை வோரமாகச் சென்று உட்கார்ந்தார்.

எவ்வித தந்த பூக்குழாயினையும் அருகில்
நின்று உட்கார்ந்தேன்.

தெளிந்த திசை பூக்குழாயின் மூலம்
பிரதிபலித்தது. யானையின் ஒட்டத்தி-
லுறும் அச்சமயம் நேர்ந்த உணர்வு
கிளர்ச்சியினாலும் அவன் மூலம் செக்கச்
செவ்வென்று ஆகிச் செங்குழாயின்
பூவுடன் பொடிப்பட்டது.

திசை நேர்ந்த அவன் முகத்தைப்
பார்த்தவன்மையம் இளவரசர், "சமுத்-
திரகுமாரி! உன்னை எனக்கு ரொம்பப்
பிடித்திருக்கிறது!" என்றார்.

அவ்வித மனநிலை செங்குழாயின் பூக்-
குழாய் பிளரும் இடம் பெயர்ந்த வந்து
பூக்குழாயின் உடல் முழுதும் முத்த
மிட்டது.

"உன்னை ஏன் எனக்குப் பிடித்திருக்-
கிறது தெரியுமா?" என்று இளவரசர்
மேலார்.

பூக்குழாயின் உள் முகமும் வான-
மும் வையமும் குளமும் அதிதர்கள்
மனநிலை மூலம் கவரப்பெற்றதே மரக்-
குழாய் கழன்று கழன்று வந்தன.

"எனக்குத் தெரிந்த ஒவ்வொருவரும்
நான் அவர்களை இஷ்டம் போக நடக்க
வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள்.
நீ ஒருத்தி மட்டும் என் விருப்பத்தின்
மேல் நடக்கச் சந்தோஷத்துடன் சம்மதித்-
தாயி! இந்த உதவியை என்மூலம் மறக்க
மாட்டேன், சமுத்திர குமாரி!"

பூக்குழாயின் உடம்பு ஒரு வரத்
ஆயிற்று. அவனுடைய நாயகன் என்-
னாய் அந்த யாழ்ப்பாண நாயகன் ஆயினர்.
பொய்வுணர்வு விரகம் அந்த நாயக-
னை பிடித்த தேவனானதிலும் இவ்வ-
இனமைய எழுப்பினர்.

"சோதிப்பதும் பார்த்திப்பெந்திரமும்
சேர்ந்து என் பிரயாணத்தைத் தடை-
செய்வதற்குத் துன்பி செய்தார்கள்!
சோதிப்பதி நான் வரும் வழியைப் படி-
இடைபுறக்க உண்டு பண்ணினார்.
தமக்கு முன் அவசரமாக ஆள் அனுப்-
பித் பிரயாணவாசினனை உபகாரம் நடத்த
வதற்கு ஏற்பாடு செய்தார். பார்த்தி-
பெந்திரர் விளர்த்த நிமிஷமான மிகக்-
குப் போயிருக்கிறார். அக்கிரமம் கம்பக்-
சுதீ தமக்கு முகமும் தொண்டை-
மாலுத்தின் முகத்துவாரத்துக்கு வந்து
விட வேண்டுமென்பது அவனுடைய
உத்தேசம். ஆதா! அவர்களுடைய
குழப்பி என்னுக்குத் தெரியுமா என்று
நினைத்தார்கள்! உன் உதவியினால்
அவர்களுடைய குழப்பமெய்த நோத்-
தடித்தேன்...."

பூக்குழாய்க்குச் சட்டென்று தான்
செய்த எரிவம் என்னவென்பது
நினைவு வந்தது. அவன் நான் யோசத்-
தில் உம் துறிகளை உயிரோடு செக்கினை
போட்டு ஆட்டுவது போலிருந்தது.

"குமாரி! அவர்கள் என்னரும் தக்கவை
எதிர்விட்டில் நெறப்புகாமல் தப்பிவிட

மூலம் குறிக்க. நான் யாவி! தங்களைச் சிறைப்படுத்த அனுமதிப்பு போகிறேன்!" என்று உத்திரிட்டு விட்டார் பூங்குழலி.

"அப்போது இது என்ன? உங்களைப் பற்றி நான் என்னவோ நகை அடிக் கிராயம் கொண்டிருக்கிறேன். நீயும் அவர்களைப் போல் அழைக்கிறாயே!"

"என் உய புத்தியிலும் இத்தப் பாத கத்தை நான் செய்கிறேன், தங்க ளுடைய ஆசை வார்த்தைகளை மயக்கிப் பதப்பிப்பதாகி விட்டேன். இப்போது புத்தி தெளிந்தது. நான் போகிறேன்...." என்று சொல்லி விட்டுப் பூங்குழலி குதித்து எழுந்தான்.

அவன் மூடிப் போனமேல் தடுப்பதற்கு இவ்வரசர் அவருடைய கரத்தை இவரைத் தொட்டுப் பற்றினார்.

அச்சமயத்தில் தேவனோகத்துக் கல் லிசைவாக்கு வேறு வேலை இருக்க வில்லை, அவர்கள் வேண்டினதில் எந் வதற் சந்தனைக் குழப்பமும் கவந்து பூங்குழலியைப் பிது தெளித்தார்கள்.

அவன் மூற்றும் சக்தி இழந்து, சேய் விழ்ந்து, மீண்டும் மீழ உட்கார்த்தான். இரண்டு கரங்களிலுமும் மூலத்தை மூடிக்கொண்டு கிம்மத் தொட்பிடுகான்.

"சமுத்திர குமாரி! உன்விடம் ஒரு மூக்கியமாய் கிஷயம் சொல்வ என்னி யோன். நீ இப்படி அனுகூலப்படுத்துதல் சொல்வதற்கில்லை. உடனே புதப்பட வேண்டியதுதான்."

பூங்குழலி என்னவெனத் துடைத்துக் கொண்டு அவரை திரிந்து பார்த்தான்.

"அதுதான் சரி; கேள்! இவர்கள் என்னாரும் எங்களைச் சிறைப்பிடாமல் காப்பாற்ற முயல்கிறார்கள் என்று சொல்லுவே? அது உண்மைதான். அது எதற்காகத் தெரியுமா?"

"தங்கன் பேசிக் அவர்கள் வைத் திருக்கும் அன்பிலும்தான். நான் ஒருத்தி மட்டுத்தான் பாதினே!..."

"போது, போது! என் பேசிக் என்வா ருக்கும் அன்புதான்! எதிரவாகத் தெரியுமா? யாரோ ஜோசியங்களும் ரேகை கால்கிலிலும் சொல்லிப் பிடுக்கிறார் களாம், - நான் ஒரு காலத்தில் சக்கர வர்த்தி ஆகப் போகிறேன் என்று. ஆகையால் ஒவ்வொருவரும் என்னைச் சிம்மாசனத்திலே தாக்கி வைத்து என் தலையிலே ஒரு கிரீடத்தையும் கமத்தி விடப் பார்த்திருக்கன். பெராவைப் பிடித்தவர்கள்!"

"ஆயா! அவர்கள் அப்படி ஆகைய் பட்டால் அதிக் தவறு என்ன? இந்த சோகத்துக்கு மட்டுத்தானா, மூன்று உய் கத்துக்கும் சக்கரவர்த்தியாகத் தங்கன் தகுதி வாய்ந்தவர் அல்லவா?"

"ஆயா! நீயும் அவர்களைப் போலத் தான் பேசுகிறாய்! பெண்ணோ! இவ்வை சிக் அரண்மனையைப் போன்ற சிறைக் கட்டப் வேற்கில்லை; சிம்மாசனத்தைப் போன்ற பரிபீடமும் இல்லை; கிரீடம் அணிவது போன்ற தண்டனை வேறு விடையே விடையாது. இவையெல் லாம் மத்தவர்களிடம் சொல்லுக ளுப் புக் கொள்ள மாட்டார்கள்; நீயா வது ஒப்புக் கொள்ளுவாய் என்று நினைத்தேன்."

பூங்குழலியின் கண்ணிமைகள் மட்டுப் பூக்கின் சிறகுவிடப் போல் அடித்துக் கொண்டன. அவன் ஆர்வம் ததும்பிய அகன்ற கண்ணிலும் அரசனின் மூல சைர நோக்கிலும்.

"சமுத்திர குமாரி! உன்மையாகச் சொல்! உன்னை வாழ்த்துகின்றேன் ஒரு சிம்மாசனத்தின் உட்கார்த்திருக்கும் படி சொல்லுக உட்கார்த்திருப் பாயா?" என்று இவ்வரசர் கேட்டார்.

பூங்குழலி சிறிது நேரம் யோசனை செய்தான். பின்னர், "மாட்டேன்!" என்று தெளிவாகச் சொல்லான்.

"பார்த்தாயா? கேடுவ என்னை மட் டும் அத்தத் தண்டனைக்கு என் உக் ணக்க விடும்படுகிறாய்?"

"தாங்கள் இராஜ குகத்தில் பித்த வர் அல்லவா?"

"இராஜ குகத்தில் பித்தநிலை என்ன? தங்க வேலைவாகக் கடவுள் என்னை அத்தத் தண்டனைக்கு உக் ணக்க விடும்படுகில்லை. இராஜ்யம் அனுகூலத்து என் மூத்த சோகதரர் திருக்கிறார்; என் பேசிய பாட்டா லிக் மகன் ஒருவரும் இருக்கிறார். அவரும் இராஜ்யம் ஆன ஆகைய் படுகிறார்...."

"ஆயா! அது தங்கன் காதுக்கும் எட்டி விட்டதா?" என்றுப் பூங்குழலி.

"தங்கனைத் தனக்குத் தெரியாது என்று நினைத்தாயா. என்ன? ஆகையால் தஞ்சாவூர் சிம்மாசனம் அதன் பேசிக் உட்காருவதற்கு ஆக இல்லாமல் தவிக்கப் போவதில்லை. அத்தடவன் எனக்குக் கிரீடம் கமத்து இராஜ்யம் ஆயும் ஆகையும் இல்லை!..."

"தங்களுக்கு எதிலேதான் ஆகை?" என்று கேட்டான் பூங்குழலி.

"அப்படிக்க கேள், சொன்னுமேதான்! சற்று மூக இத்த மத்தவாத்தின் பிது உட்கார்த்து பிரயாணம் செல்தோமே அம்மாதிரி வனங்கள் வலுத்தவர்கள் என் காம் புலுத்து கண்டமாருதம் போல் கற்றி வருவதிக் எனக்கு ஆகை. கிப்ப் கனில் ஏறிக் கடக்களைக் கடத்து செக் வதிக் ஆகை. உயரமான மலைகளி் உச்சிச் சிகரங்களிற் மேல் ஏறுவதிக்

ஆகை. உட்கொண்டு அப்பாய் இந்த இயக்கத்தைப் போல் எத்தனையோ இயக்கங்களும், பரத கண்டத்தையப் போல் எத்தனையோ பெரிய பெரிய கண்டங்களும் உண்டு என்று கெவ்விப் பட்டிருக்கிறேன். அங்கே பெய்களாம் போய் அந்தந்த நாடுகளில் உள்ள அநிசயக்களைப் பார்த்த வேண்டும் என்று ஆகை !..."

இளவரசர் உறுமிய மொழிகளை அப் படிவே விழங்குகிறார் போல் பூங்குழலி வாயைத் திறந்துகொண்டுக் கொண் டிருந்தார். ஆர்வம் கட்டுக்கடங்காமல் போனவே, "ஐயா! அங்கே பெய்களாம் போனும் போது என்னையும் அழைத்துப் போவீர்களா?" என்று கேட்டார்.

"நான் சொன்னவை பெய்களாம் என் னாகையது. அவை திறந்தெழப் போகின் தை என்று யார் கண்டது?" என்றார் இளவரசர்.

பூங்குழலி கையு வோகத்திலிருந்து பூவோகத்துக்கு வந்தார். "ஐயா! அப் படியானால் நான்மேல் எதற்காக இப் போது தஞ்சாவூருக்குப் போக வேண் டும்?" என்றார்.

"அதைச் சொல்வதற்கு ஆரம்பித் தேன். அதற்குள் நீ பெய்களை மாற்றி எங்கேயோ கொண்டு போய் விட்டாய். எழுத்திர குமாரி! இந்த இயக்கத்தை நீயே வாய் திறந்து பேசும் சக்திவற்ற ணைம கிடைசி ஒழுத்தி அங்குமிங்கும் சித்தம் பிரமை கொண்டவன் போல் உற்றிக் கொண்டிருக்கிறானா? அவனை உண்குத் தெரியுமா?" என்று கேட் டார் இளவரசர் அருங்கொழிலார்.

பூங்குழலி அடங்கா விவப்புகன். "தெரியும், இளவரசே! எதற்காகக் கேட்டிதிர்கள்?" என்றான்.

"காரணம் பிறகு சொல்லுகிறேன். அந்த கந்திரியை உண்கு எப்படித் தெரியும்? அவனைப் பற்றி என்ன தெ ரியும்?" என்று கேட்டார்.

"ஐயா! நான் குழந்தை வயதில் என் னைப் பெற்ற தாயை இழந்தேன். பிறகு எனக்கு அக்கியாவின் அன்பை அளித்த வன் அந்த மூதாட்டிதான். அவன் என் னுரு; என் தெய்வம். அவனைப் பற்றி வேறு என்ன கேட்டிதிர்கள்?"

"அந்த மூதாட்டிக்கு நிரந்தரமான வாகனத்தையம் ஏதாவது உண்டா? எப் போதும் உற்றித் தீசித்த கொண்டே விடுப்பவன்தானா?"

"கொடிக்காரையிலிருந்து இயக்கத்தை தெருவி வரும் போது பூகத் தீவு என்று ஒரு தீவு இருக்கிறது. அந்நி ன் ஒரு பாறைக் குகை இருக்கிறது. அங்கே நான் அந்த அம்மான் பெரும்பாலும்

இருப்பான். அவ்விடத்தில்தான் தங்களை நான் முதன் முதலில் பார்த்தேன்."

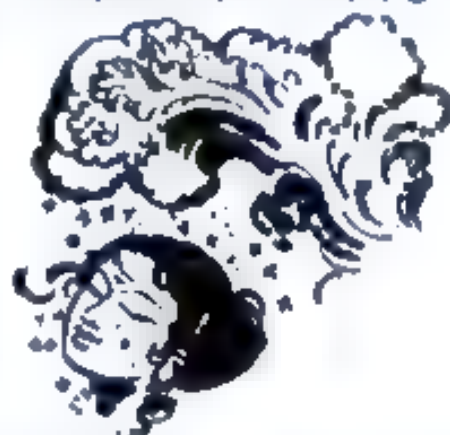
"எவ்வளவு அங்கே பார்த்தாயா?"

"ஆம்! அந்தப் பாறைக் குகையின் சின் அழகான சித்திரங்களை அந்த அம் மான் எழுதிலிருக்கிறான். அந்தச் சித் திரங்களில் தங்கன் உருவத்தையும் கண் டேன்! பிறகு ஒரு நாள் கொடித் தரை யில் தங்களை நேரில் பார்த்த போது, அதனால்தான் பிரமித்துப் போனேன்."

"ஓ! இப்போது எல்லாம் எனக்குத் தெரிகிறது. விளங்காத விஷயமும் விளங்குகிறது. எழுத்திர குமாரி! அந்த மூதாட்டிக்கும் எனக்கும் உள்ள உற வையப் பற்றியும் உனக்குத் தெரியுமா?"

"ஏதோ உறவு இருக்க வேண்டும் என்று கனிக்கிறேன். ஆனால் இன்ன உறவு என்று தெரியாது!"

"பூங்குழலி! அந்த மூதாட்டி என் பெயர் தாயா, திபாயமாதத் தஞ்சை

ஓர் சிங்காசனத்தின் வீற்றிருக்க வேண் டிய பெருமாட்டி அவள்...."

"கடவுளே! அப்படியா?"

"ஆனால் விதிவின் எழுத்து வேறு விதமாயிருந்தது. யார் என்ன செய்ய முடியும்? என் தந்தையின் உள்ளத்தில் ஏதோ ஓர் இரகசியத் துன்பம் இருந்து வேதனைப்படுத்தி வருகிறது என்று சின் எமயம் எனக்குத் தோன்றுவதுண்டு. அதன் உண்மையை இப்போதுதான் கண்டுபிடித்தேன். என் பெரிய தாயார் இறந்து விட்டதாக என் தந்தை என் னைக் கொண்டிருக்கிறார். த ம ம ர ன் இறந்துவிட்டதாகவும் என்னைக் கொண் டிருக்கிறார். அவன் இறக்க விட்டேன். உயிரோடிருக்கிறான் என்பதை அவருக்கு நான் போய் சொல்வ வேண்டும். கொள்ளுங்கள் அவர் இருவருத்தின் தாயும் தனியும்; அவரை அறித்துக் கொண் டிருக்கும் மன வேதனை நீரும். சக்கர வர்த்தியின் உடல் நிலை சரியாக இல்லை

என்றுதான் உலகத்து தெரிந்திருக்குமோ? மனித வாழ்க்கை அறிந்தியமானது. எப்போது என்ன நேரிடும் என்று யாரும் சொல்வதற்கில்லை. வானத்தில் மீன தானாகத் தாமசென்று ஒன்று நோன்றி வருகிறது. அதைப் பற்றி ஈனக்கன் பல வாரு பேசிக் கொள்கிறார்கள். சக்கர வர்த்தியின் மனமும் அதற்குப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. இந்த நிலைமையில், கிரீடமாள எதையும் நேர்வ தற்கு முன்னால், நான் கண்டுபிடித்த விவரத்தை அவருக்குத் தெரிவித்துவிட வேண்டும். சமுத்திர சூமாரி! அதற் காகவேதான் நான் அவசரமாகத் தஞ் னைக்குப் போக விரும்புகிறேன். நீ எனக்குச் செய்யும் உதவி எவ்வளவு முக்கியமானது என்று இப்போது தெரி கிறது அல்லவா?"

இப்பத்துடன் இளவரசனின் வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த பூக் குழந்தை ஒரு பெருமூச்சை விட்டான். "கெடவுனோ! மனித வாழ்க்கையில் ஏன்

உன்னிடம் இன்னொரு உதவியும் கொடு கிறேன், சமுத்திர சூமாரி! அதற்காகவே முக்கியமாக இங்கே யாண்கை நிறுத்தி போன், எனக்குச் சக்கரவர்த்தி பட்டமும் சாம்ராஜ்ய சிம்மாசனமும் அளித்த ஜோசியர்கள் என் வாழ்க்கையில் பல அபாயங்கள் - பல கஷ்டங்கள் - ஏற்படும் என்றும் சொல்லி விருக் கிறார்கள். இந்தப் பிரயாணத்தில் அப்படி ஏதாவது எனக்கு நேரித்து விட்டாக.... என் தந்தையை நான் சந்திக்க முடியாமல் போய் விட்டால், நீ சக்கரவர்த்தியிடம் போக வேண்டும். எப்படியாவது அவரைச் சந்தித்து என் பெரியம்மை உயிரோடிருக்கிறாள் என்ற பதை அவரிடம் சொல்ல வேண்டும். அவர் இடம்பெட்டாக அந்த முதாட்டி கை அகலும் அழகுத்துப் போக வேண்டும். இந்தக் காரியத்தைப்பெண் னாம் செய்வாயா, பூக்குழந்தை!"

"தக்கனக்கு ஒரு கண்டலும் நேராதது; அபாயம் தக்கலிடம் நெருக் கப் பவந்த ஓடும். கட்டாயம் பத்திர மாய்த் தஞ்சைஜி போய்ச் சேர் கிறேன்...."

"ஒரு வேளை எனக்கு ஏதாவது நேரித்தால் நான் கோரியபடி செய் வாய் அல்லவா?"

"கட்டாயம் செய்கிறேன். இள வரசே!"

"இந்த முக்கியமான காரியத்தை வேறு யாருடம் நான் ஒப்புவிக்க முடியுமோ? நீயே சொக, பார்க்கலாம்."

"என்னிடம் ஒப்புவிக்க வேண்டிய காரியத்தை ஒப்புவித்தாவி விட்டது. இத்துடன் என் உயிரொகம் நீரித்து விட்டதல்லவா? நான் விடைபெற்றுக் கொண்டனனமா?" என்றுப் பூக்குழந்தை, அழகுடைய குரல் கண்ணின் கரப் பகைப்போடு கவந்து வந்தது.

"ஆகா! அது எப்படி? நொண்டை மானூர்திக் குகத்துவாரத்தை இன்னும் நாம் அடைவதில்லையோ? சோழநாட்டுப் போரிக் கப்பல்களை இன்னும் காண வில்லையோ? அதற்குள் எப்படி விடை பெற்றுக் கொண்டனாம்? கொடுத்திக் கொள்ளாதே! இன்னும் சிறிது நேரம் பக்கைக் கடித்துக் கொண்டு என்னுடைய கைகைத்தைப் பொறுத்துக் கொள், யாண மெல் மறுபடியும் ஏறி இன்னும் கொஞ்ச தூரம் என்னுடன் வாய் புனிக் கொடி பறக்கும் கப்பலைத் தூரத்திக் கொட்டும் நீ என்னை விட்டுப் பிரித்து செல்லலாம்!" என்று இளவரசன்.

மிறமொழி ஒன்றும் சொல்லாமல் பூக்குழந்தை யாண நீண்ட இடத்தை நோக்கி நடத்தான். இளவரசனும்

இத்தனை இன்பத்துடன் ஒப்பந்ததையும் வைத்தாய்?" என்று முணுமுணுத்தான்.

பிறகு இளவரசனரைப் பார்த்து, "சூயா! இந்தப் பேதைவிருக் தக்கனக்கு ஏதேனும் உதவி ஏற்பட்டால் அது என் பூர்வ ஈன்ம பாக்ஸியம். ஆனால் இதற்கு என் உதவி ஏன்? நேதாநிபதி முத்தவிகரணிடம் சொல்லி விடுந்தால் அவர்கள் தக்கனைத் தஞ் னைக்கு அனுப்பிவிடுக்க மாட்டார்களா?" என்றான்.

"இல்லை; அவர்கள் யாசிடலும் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. என்னை எப்படியாவது சிம்மாசனம் ஏற்றுவ திக் முனைத்திருக்கும் அவர்களுக்கு இது ஒன்றும் முக்கியமாகத் தெரவ்ருது. என் தந்தையின் அத்தரங்கத்தை அவர்க்கிட மெல்லாம் சொல்வதற்கு நான் இக் கிடப்படவில்லை. சொன்னால் அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கவும் மாட்டார்கள்.

சென்றார். அவருடைய வார்த்தைக்குப் படித்து யானை மண்டியிட்டுப் படுத்தது. இருவரும் அதன் முதுகில் ஏறிச் கொண்டார்கள். முன்போல் யானையை இளவரசர் வீரட்ட விலை. ஆயினும் விவரவாயுவே நடந்து சென்றது.

"சமுத்திரகுமாரி! எனக்கு மிகவும் பிடித்த சில காரியங்களைப் பற்றிச் சொன்னேனா? எனக்குப் பிடித்தவை என்னவென்று சொல்வாய் வேண்டாமா?" என்றார் அருள்மொழிவர்மர்.

"எனதும வாகனத்தில் மீது வரும் வயலை எனக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். நன்றிரவில் பாளைய உச்சியில் மீது நின்று கொண்டு கொள்ளியாய்ப் போகவிர நேரம் போகிறதே தெரியாமல் பார்ப்பதற்கு ரொம்பப் பிடிக்கும்...."

"நான் வித்திரமான குளமுண்ட பொன் தீ!"

"நங்கள் இருவரும் உறியது போல் 'கைத்தியக்காரப் பெண்' என்று சொல்

லார்கள். அதனாக நான் வருத்தப்படமாட்டேன். அப்பறம் சிறிய படகில் ஏறி அலைகளில் நடுவில் போய்க்கொண்டே இருப்பதற்குப் பிடிக்கும். அந்நிலம் கடலில் கழற் காரிது அடித்ததோ, என் உதாசகம் எவ்வை உந்துவீரும். அப்போது படகு ஒரு சமயம் அங்கு உச்சியில் ஏறி வானுய

கததை எட்டிப் பிடிக்கும்; மறுகணம் பாதுகாத்தில் தடாமென்று வீழும். அதைப் போல் எனக்குப் பிடித்த காரியம் வேறென்னுமில்லை. சற்று முன்னும் இந்த யானை வெறி கொண்டதுபோல் ஓடி வந்ததே. அப்போதும் எனக்கு அங்கவைய உதாசகமாயே இருந்தது!"

"ஆ! பூங்குழமி! முருகப் பெருமான் உன்னுடைய புன்னகையை நாடி வந்திருந்தால் அப்போடு தோற்றியுப்பார். யானை முகை அணுப்பிக் குதமகன் வந்தவியைப் பயமுற்றிவிடுவார். அந்த உயிர் ஒன்றும் உன்விடம் பளித்திராது!" என்றார் இளவரசர்.

அவர்கள் நொண்டமான் நதி மீது முகத்துயாரத்தை அணுவிப்போது "ஆ! இது என்ன?" என்று பூங்குழமி உச்சரித்தான்.

"எனது! என்ன?" என்று இளவரசர் ஆவதுடன் கேட்டார்.

"பூகிக் கொடியுடன் கூடிய மரக் கைகள் நான் பார்த்த இடத்தில்

இக்கிலே? என்னைப் பற்றித் தாங்கள் என்ன நினைப்பீர்கள்? சோழநிபதி என் மீது சத்தேகப்பட்டது போல் தங்களை ஏமாற்றி அழைத்து வந்தவன் ஆவியிட வேண்டி!" என்றான்.

"அப்படி நான் ஒரு நாளும் நினைக்க மாட்டேன். பூங்குழமி! நீ போய் சொல்லி என்னை வஞ்சித்து அழைத்து வர என்வித முகாத்தரமும் இல்லை...."

"ஏன் இல்லை, இளவரசே! காதல் காரணமாக இருக்கலாம் அல்லவா? உண்கமெல்லாம் அழகின் மகம்மதையும் வீர பராக்கிரமத்தின் அர்ச்சகனையும் நினைத்தவர் என்று பொற்றும் பொன்னிலின் செல்வர் மீது மோகம் கொண்டு ஒரு பொதுப் பெண் இம்மாதிக் செய் திருக்கலாம் அல்லவா?"

"பெண்ணே! சோழநிபதி இக்கே இச்சமயம் இருத்திருந்தால் ஒரு வேளை அங்காறு சத்தேகப் பட்டிருக்கலாம். ஆனால் உன் மனத்தினும் என் மனத்தினும் அத்தகைய கைத்தியக்கார என்னுட்குக்கு இடமில்லை."

"துயர்! பழமூலாதை அரண்மனையில் வானதி தேவி என்று வீரர் குகத்து இளவரசி ஒருத்தி இருக்கிறாள். அவளைப் பற்றியும் அப்படித் தாங்கள் சொல்வீர்களா?"

"ஆம், ஆம்! அதை நான் மறந்து விடவில்லை. இந்தச் சோழநிபதியும் என் தம்பக்கையும் சேர்த்து அத்தப் பெண்ணை என் கழுத்தில் வட்டியிடப் பார்த்திருக்க. சோழ குக சிம்மாசனத்தில் அமர வேண்டும் என்ற ஆகாசவிளக்க அத்தப் பெணைப் பெண்ணுக்கும் அத்தகைய ஆகாச ஒரு வேளை இருக்கலாம். அதற்கு நான் பொறுப்பான், பூங்குழமி! அது நோகட்டும்! நீ பார்த்த போது கப்பல்கள் எங்கே இருந்தன?" என்று இளவரசர் கேட்டார்.

"அதோ அந்த மூலையில்தான் நின்று கொண்டிருந்தது! எனக்கு மிக நன்றாக நினைவிருக்கிறது!" என்றான் பூங்குழமி.

"அதனாக என்ன? கொஞ்சம் அப்பால் இப்பால் நகர்த்து சென்று

நீதிக்கு உடும் அங்கவா? என்னாவது
 ஐங்கும் கடந்தவரை வரைவிக் போய்ப்
 பார்க்குது விடுவோம்!" என்று
 இவ்வரை.

"அப்படிக்க போயிருந்தால் நம்ம
 தாய்ப் போயிற்று. இப்போழுது எதற்
 காய்ப் போய்த் தேட வேண்டும்?"
 என்றும் பூங்குழலி.

"ஆகா! நீ அப்படி நினைக்கலாம்.
 ஆனால் எனக்கு அகதப் போக ஏமாந்
 தம் தருவது வேண்டுமென்கிறேன்!" என்
 று இவ்வரை.

முந்தான வகுவுக்களுக்கு மூன்றாம்
 இனத்தை இவ்வரசனாகிய மாவயங்கம்
 காழ்ப்புரத்தின் வந்து சரண்புகுந்திருத்
 தான். அவனுக்கு இராஜ்யத்தை
 கிட்டுத் தருவதற்காக மாவயங்க சகல
 வர்த்தி ஒரு பெரும் படைகை அனுப்
 பினார். அவர் அனுப்பிய படைகள்
 இத்தம் பிரதேசத்திலேதான் வந்து இறங்
 கின. அச்சமயம் தொண்டைமான் ஆறு
 உள்ள இடத்தில் ஒரு சிறிய ஓடைதான்
 இருந்தது. அப்பக்கம் வந்து நிற்பதற்
 கும் படைகள் இறங்குவதற்கும் சௌக
 ல்யமாகவதற்கு அந்த ஓடைகை வெட்டி
 ஆழமாகவும் பெரிதாகவும் ஆக்கி
 ளார்கள். பிறகு அந்த ஓடை தொண்டை
 மானுறு என்று பெயர் பெற்றது. முகத்துவாரத்தின் அருகில் அந்த நதி
 வளைந்து வளைந்து சென்றது. இருபுற

மும் மரக்கள் ஈர்த்திருந்தன. இம்
 லுக் கடலிலிருந்து பார்ப்போருக்குத்
 தெரியாதபடி அப்பக்கம் நிற்பதற்கு
 வசதியாக இருந்தது.

அங்கவாறு பூமிக்குள் அது புருந்த
 தண்ணீர் நிறையத் தேக்கியிருந்த இடம்
 ஒன்றிலேதான் இவ்வரசரைச் சிறையி
 டிடிக்க வந்த மரக்கைக்களைப் பூங்
 குழலி பார்த்திருந்தான். முதலில்
 பார்த்த இடத்தில் அந்த மரக்
 கைக்கள் இப்போது காணப்படவில்லை.
 அதாவது பாய்மரக்கள், கொடிக்கள்
 முதலியவை தென்படவில்லை. அந்த
 இடத்தை மேலும் நெருங்கிப் பார்த்த
 போது ஓர் அநிசயமான காட்சி புலப்
 பட்டது. அப்பக் குன்று வேளாந்தை
 கிட்டு அநிக் தூரம் பூமிக்குள்ளே
 சென்று செறிவே புதைந்து போயிருத்
 தது. அதன் பாய்மரக்கள் கொடிக்கள்
 முதலியவை குடித்தும் சிதைத்தும்
 கிடந்தன. அநிக் மனிதர்கள் வாரும்
 இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. இரண்டு
 தாங்கு மூன்றும் அவன் பார்த்த
 அப்பக்கமே அது ஒன்று என்பது
 பூங்குழலிக்கு தங்கு தெரிந்தது.

இவ்வரசரைச் சிறைப் பிடித்துக்
 கொண்டு போவதற்கென்று வந்த வப்
 பக்கமில் மூன்று, அதுவே சேற்றிக்
 சிறைப்பட்டுக் கிடப்பதைக் கண்டு பூங்
 குழலி ஆச்சரியக் கடலில் முழுகினார்!

(தொடரு)

6. மகாத்மாவும் தமிழ்ப் பெண்மணியும்

தென்னாற்காங்கில் நிற வேதியை
 எதிர்த்துச் செல்லாக்கிரைப் போராட்டம்
 நடத்த சமயம். ஒரு வேளாக்கார வேதி
 யன் லாத்திரிசெய்து போயம் கொண்டு

அவரைக் கடலும் துப்
 பாக்கியை எடுத்துக் கிட்
 டான். ஒரு தமிழ்ப்
 பெண்மணி வீராவேச
 மாகப் பாய்ந்து வந்தி
 ல்லை மறைத்து நின்று
 கொண்டு. "இப்போது
 ஒரு" என்றும். அந்த
 வேதியனின் கைத் துப்
 பாக்கி அவளையும் அந்
 லாமக் கிழி விழுந்தது.
 அவள் வீரத்தையும்,
 துணிச்சலையும் கண்ட,
 வந்திரிசெய்து கண்டவன்
 நீர் தனித்தது. அச்சமெ
 கையக் வந்திரி தம் ஆட்கள் ஒன்றையும்
 மறக்கவே பிச்சி.

அவ்வதான் 'வள்ளியம்மை' என்ற
 திரிபுரையி பெண். நற்றுகை மாவட்டத்தில்
 உள்ள திருவையாடி என்றே இராமத்தரை

சேர்த்தவன். கவி வேன் செந்து பீழைக்கத்
 தென்னாற்காங்குக்கு வந்தவன்.

1897ல் பிறந்து, மகனின் கவிமைத்
 கையி போராடிச் சிறைகளத்தின் கொடுமை

வான் அழகமும் தொது
 மாதி கிருதன் பெற்ற ஒரு
 மாதத்துக்குள் கவிதை
 கிட்டான். 1915ல் தமிழ்
 நாட்டில் வந்திரி பெரிய
 ஒன்றொரு கட்டத்திலும்
 வந்தியம் மகமையையும்
 மறை தமிழ் செறிவாக்
 கிருதிகளையும் குறிப்பிட்டு
 என் தந்தியை எப்படித்
 தெரிவிப்பேன் என்று
 கணர்ச்சிப் பரவலாகிய
 பெரி விருத்திரார்.

1915 ஏப்ரலில் திருவ
 யாடி அப்பிரமணிய

ஆச்சாரியனின் அழகுப்பெண்கள் வந்திரி
 அகிராமத்துக்குச் சென்று வி தாண்டித்
 தனிப்பிடுத்து தம் தந்தியை வெளிவிட்டார்.
 டாப்ரலின் வள்ளியம்மை திரைகை ஒரு
 மண்டபம் கட்ட வந்திரி முயன்றார். ஆனால்
 அம்மூலத்தி கிடந்ததில்லை.

—சுந்தர்

C I B A COSMETICS

அம்பிகா எவ்வளவு அழகும். ஆற்றலும் மிகுந்த
பெண்ணாக இருந்தாள்!
இருந்தாலும், யாரும்
அவளுக்கு
ரிஸெபஷனில் வேலை
தரத் தயாராக இல்லை.
காரணம்?
அவளுடைய வாய் தான் காரணம்.

இயற்கை துர்நாற்ற நீக்கிப்பான
க்ளோரோஃபில் கொண்டது மிகுந்த கீர்ஸ்
...நாள் ஒழுவதும், உங்கல் வாயை நூய்மைபுடனும்,
இனிய மனக்கமழையும் தவத்திருக்கும்

ராமாயணம்

ராஜாஜி

24. சேதயின் தீர்மானம்

அந்தப் பரதநிக் நடந்த விஷயங்கள் இன்னும் நகரத்து ஜனங்களுக்குச் சரிவாகத் தெரியாது. ராமனோ, வாயம் செல்லுவதில் தன் முழு மனத்தையும் செலுத்தி அதற்கு வேண்டியவற்றை பெய்களும் மிகவும் ஹரிதமாகக் கவனித்து வந்தான்.

எவ்வாறு வாரியங்களையும் முடித்து விட்டுக் கொண்டுவர தேவியிடம் மங்கள ஆசிரீவாதம் பெறப் போனான்.

"நீ போய்விட்ட பிறகு நான் இந்த அயோத்தியில் எப்படி இருக்க முடியும்? உன்னுடன் தானும் வராமல் போவதே தான்" என்று கொண்டுவர திரும்பச் சொன்னான்.

வேண்டாமென்று ராமன் அவளுக்குக் காரணங்களையும் தருமத்தையும் எடுத்துக் காட்டினான். அரசனாகிய புருஷன் விட்டு விட்டு மகனோடு காடு செல்வது தவறு. முப்படைத்த புருஷனுக்கு செருகையு் செய்து கொண்டு கசமோ கஷ்டமோ சமாளித்துக் கொண்டு அயோத்தியில் இருப்பது தான் கடமை என்பது அவளுக்குமே தெரிந்த விஷயமாகாதும், தக்கத்தான் குழப்பமடைத்திருந்த அவளுக்கு ராமன் எடுத்துச் சொன்னான். தாயுள்ளத்தில் மீளம்பிய புருஷனைய அகற்றி விட்டு, ராமன் சொல்வதே சரியென்று ஒப்புக் கொண்டான்.

மகளை வயத்தி மத்திரங்கள் சொல்லி ஆசிரீவதித்து, "தகப்பன் ஆசிரீவாயம் செய்து முடிந்தது விட்டு வேந்தியுடன் திரும்பி வருவானா?" என்றான்.

"பதிலுக்கு வருஷங்களையும் கசை மாகக் கழித்து விட்டு வந்துவிடுகிறேன்" என்று ராமனும் சித்திக்குக் கொண்டு சொல்லி அவளைத் தேற்றினான்.

தாயின் மங்கள ஆசிரீவாயம் பெற்ற சகரவார்த்தித் திருமகனுடைய முகத்தில் தென்கு முகவாசிட அதிகமாகப் பிரகாசித்தது எவ்விதும் முனிவர், கட-

மமவைக் கருதி ஒரு பெரிய தீயானம் செய்யச் சக்திபம் செய்வானனுடைய முகத்தைப் பார்த்தும்போதுதான் முனி வருடைய சொந்தனிக் போருள் விளங்கும்.

அரசன் அழைத்து வரச் சொன்னான் என்று கமத்திரனோடு சொன்னான் அக் கவா ராமன்? தேரும் குடையும் சரம் சக்தையும் பரிவாரமுமாக எப்போது திரும்பி வருவான் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் சீதை. தந்தையின் வாக்மை திறைவெற்றுவதற்காக வந்ததுக்குப் போகிறேன் என்று தன் காதலிக்கு எவ்வாறு சொய்கிச் சமா விப்பது என்றே எச்சத்தோடு சொன்னான் ராமன். தேரும் சாமரங்கனு மின்றி ராமன் தனியாகத் திரும்பி வருவதைப் பார்த்தான். முகத்தில் ஏக் கத்தையும் கண்டான் சீதை.

"ஏன் என் தாதுர் மனத்தில் ஏதோ கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்? எது எப்படி யாவிலும் தம்மிருவருக்கும் உள்ள அன்பு ஒன்று போதாதா?" என்று என்னி, "என்ன விஷயம்? ஒரு மாநிலி இருக்கிறீர்களே?" என்று கேட்டான்.

வெகு கருக்கவாளசுவ ராமன் நடத்த விஷயத்தைச் சொன்னான். சொல்லி விட்டு, "வைதேதி! நீ என்னை விட்டுப் பிரித்து இய்விடம் தனியாக இருப்ப தில் உனக்கு ஏற்படக் கூடிய துக்கம் எனக்குத் தெரியும். ஆயினும் தரு மத்தை நீ தன்னுள் அறிவாய். ஜனங் குடைய மனதுக்கு நான் சொல்வதென் றியது ஒன்றும் இல்லை. மகாராஜாவிட லும் தாய்மாரிகள் முனிபுமும் ஐக்கிரமையாக நடந்து கொள். மற்ற அந்தப்புரப் பெண்டினக் காட்டினும் அதிகமாக நீ எதையும் எதிர்பாரிக்க வேண்டாம். அரசனாகிய பரதனிடம் ஐக்கிரமையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். உன்னிடம் அவனுக்குள்ள பிர்வம் குறையாமல் இருக்கும்படி

தடத்து கொள்ளவேண்டும். ஸவரதஸ்ரி! என்மேல் நீ வைத்திருக்கும் அன்பு கொஞ்சமும் குறைவாய்க் பார்த்துக் கொண்டாயா அல்லவா? நான் வணத்தில் பதினாளுக்கு வருடங்கள் கழித்துத் திரும்பி வருவேன். அதுவரைவிக் பூனை வையும் சரிவாகக் காத்து வரவேண்டும். கொஞ்சியா தெனீ மிகவும் துக்கப்படுவான். அவனைக் கவனியோடு டார்த்து வரவேண்டும். பரதனும் சந்திரமனும் எனக்குப் பிரியமானவர்கள். அவர்களைச் சகோதரர்கள் போல் கருதி வருவாய். அரசு குகை பொய்யக்கினை மனத்திற் வைத்து தடத்து கொள். என்னை அதிகமாகப் புலுத்து யோசனை. நான் இன்றே வனம் போக வேண்டும்.

மனத்தை நிலையில் வைத்துக் கொள்ள வருடப்பாபாக!" என்று ராமன்.

இந்தப் பேச்சைக் கேட்ட சேதக்குப் பெரும் கோபம் வந்து விட்டது. அவ் பெண்ணை யோசனை கருவமாக வெளியிட்டது.

"நன்றாகப் பேசினீர்! தருமமேல் வனம் அறிந்த ராஜ குமாரரே! எனக்குச் சிரிப்பு வருகிறது. புருஷன் வேறு, மனைவி வேறு என்பதை இன்றுதான் உம்முடைய பேச்சில் அறிந்தேன். நாமர் வனம் போக வேண்டியதானால் அந்த ஆணையாது சேதக்கும்தான். வணத்திற் செல்லும்போது நான் மூன்றாம் சென்று காட்டுப் பாதையில் உள்ள மூன்றையும் புலுத்தும் மிதித்து

உமக்கு மெதுவாக்கிச் சொன்னு செல் வேன். பிடிவாதம் செய்கிறேன் என்று கோபம் வேண்டாம். என்னுடைய தாயும் தந்தையும் தரும் தலைப் பற்றி எனக்குச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நீர் இன்று எனக்குச் சொன்னது நான் இதற்கு முன் கேட்டதற்கெல்லாம் முற்றிலும் விரோதமாக இருக்கிறது. நீர் செல்லும் இடம் நானும் கூடச் செல்வ வேண்டும் என்பதே நான் சுற்றி ஐக்கம். இன்றே நீர் வனம் போக வேண்டியதானால் உம்முடன் நானும் இன்றே போவேன். இதைப் பற்றி அதிகம் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை. வனம் செல்லும் நான் கஷ்டப்படுவேன்; தூக்கப்படுவேன் என்றெல்லாம் என்ன வேண்டாம். வனவாசத்தை மிகவும் சந்தோஷமாகவே அனுபவிப்பேன். உம் முடன் இருந்தால் வனவாசம் என்பது எனக்கு ஒரு விஷயாட்டாகத்தான் இருக்கும். இங்கே என்னைத் தனியாக விட்டுப் போகாதீர். நீர் வனம் செல்லும் இங்கே எனக்கு என்ன வேலை வனத்தில் என்றால் உமக்கு ஓர் இடைநீர் சதுரம் ஏற்படாது. காலும் சிறும்கும் சாப் பிட்டுக் கொண்டு நீச்சலமாக உமக்கு முன்னால் நான் நடந்து செல்வேன். உம்முடன் சென்று மலையும் ஆறும் பார்த்து மகிழ வேண்டு மென்பது எனது ஆசை. பறவைகளும் புஷ்பங் ளும் நிறைந்த வனத்தில் உம்முடன் நானும் இருந்து சந்தோஷமாக ஆறு களில் குளித்தும் நித்திரை கருமக்களைச் செய்தும் கைமாகக் காலம் கழிப்பேன். உம்முடன் இல்லாமல் கலர்க்களும் எனக்கு வேண்டாம். என்னைத் தனியாக விட்டுப் போனால் என் மரணம் நிச்சயம். நான் உம்மிடம் யாசிக் கிறேன். என்னை அழைத்துப் போக வேண்டும். என்மேல் இரக்கம் கொள்

வீர். என்னை நீர்க்கதையாக்க வேண்டாம்" என்றான் சீதை. கோபமாக ஆரம்பித்தவன் மிகவும் செஞ்சிக் கேட்டு முடித்தான்.

ராமன் காட்டில் ஏற்படும் பலம், கஷ்டம் எல்லாவற்றையும் விஸ்தாரமாக எடுத்துச் சொல்லி, "நீ காட்டுக்கு என்னுடன் வருவது தவறு" என்றான்.

சீதையின் கண்களில் நீர் பெருகிற்று. "புவி, சிங்கம், கரடி, பாம்பு இவைவெல்லாம் உம்மைக் கண்டால் தூர விலகிச் செல்லும். நீர் சொல்லும் வெயிலும், மழை, காற்று, பசி முன் அனைத்தும் நான் சந்தோஷமாகப் பொறுத்துக் கொள்வேன். எனக்கு வனவாசத்தைப் பற்றிக் கொஞ்சமும் பயமில்லை. நீர் என்னை இங்கே விட்டு விட்டுப் போவீரானால் என் உயிர் என்னை விட்டு நீங்கும், நிச்சயம்" என்று சந்தேகத்துக்கும் மறு பேச்சுக்கும் இடமின்றிச் சொல்லிவிட்டான்.

சீதை அத்தோடு விட விட்டாள். "நான் மிதிவெளியில் இருந்த காலத்தில் பிராமணர்களும் ஜோதிடர்களும் இவ்வுக்கு வனவாசப் பிராப்தி என்று என்னைக் குறித்து என் தாயிடம் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நான் தனியாக வனவாசம் செய்ய முடியுமா? உம்முடன் சேர்ந்து வனவாசம் செய்து விட்டு எப்படியும் நடக்க வேண்டிய அந்த நிகழ்ச்சியைச் கைமாக முடித்து விடுவதற்கு இதவே சமயம். வனவாசம் மிகக் கஷ்டம் என்பதெல்லாம் யாருக்கு? இந்திரியங்களை வசப்படுத்தாமலிருக்கும் கூதிர் புருஷர்களுக்குத் தான். நீராவது நானாவது அய்விதம் கஷ்டப்பட மாட்டோம். என்னைத் தடுக்காதீர்" என்றான். (தொடரும்)

விசிறியில் வீசினால்

தகவல்: பி.வி.சி.

"உங்களுக்கு ஏதாவது விதேத ஆசைகள் ஏற்பட்டது உண்டா?" என்று கேட்டபோது ஒருவர் சொன்னது:

"சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் மின்சார விசிறி மின்மீது ஒரு கோழி முட்டையை விட்டு விட்டது என்று எனக்கு ரொம்ப நாட்களாக ஆசை!"

- உங்க அங்கு தொம்

இப்போது விசிறி ஆசை ஏதேனும் உங்களுக்கு ஏற்பட்டதா? ஓர் அங்கு ஒருவருக்கு மெதுவாகப் பிடிவாதம் ஏற்பட்டது. ரொம்பவும் பிடிவாதம்.

முடிவு தேதி 3-4-64. கருத்து தெளிவு இல்லை. பிரமணவாதத்தை விடும் அருள் இல்லை. உறுதியுடன் விசிறி ஆசை என்று கண்டிப்பாகக் குறிப்பிடுக.

விசேஷ அளிப்பு!

ஸ்பாக் உள்ளவரை

10 பைசா மதிப்புள்ள
புதிதான டிரைன் பிளாஸ்டிக்
டம்பர் உங்களுக்கு இப்போது
10 பைசாவிற்கு மட்டுமே
இந்த டிரைனிற்குள் கிடைக்கிறது!

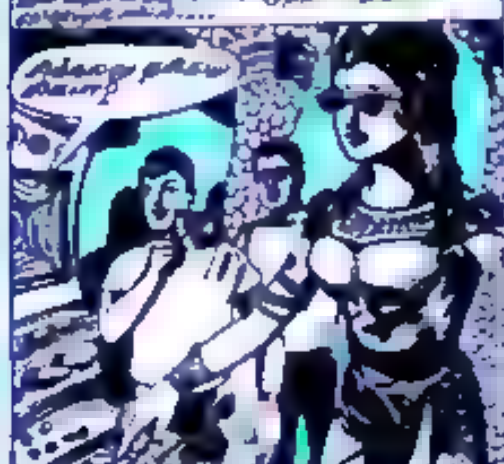

ஒவ்வொரு டிரைனிலும் டம்பர் போன்றவிடையில் அளவு
எப்போதும் போகும் டம்பர் (450 கிராம் நெட்)

சக்திக்கும் வலிமைக்கும்-மற்றும் தீஞ்சுவைக்கும்
காட்பரிஸ் போர்ன்விடா!

Shirley-7155, 7156

சென்னை நகரில் நடந்த சம்பவம்

சென்னை நகரில் நடந்த சம்பவம். இரண்டு பேர் திடீரென்று வந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் மிகவும் அழகானவர்கள். அவர்கள் இருவரும் மிகவும் அழகானவர்கள்.

சென்னை நகரில் நடந்த சம்பவம்

சென்னை நகரில் நடந்த சம்பவம். இரண்டு பேர் திடீரென்று வந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் மிகவும் அழகானவர்கள். அவர்கள் இருவரும் மிகவும் அழகானவர்கள்.

20

அம்புலிக்கு அப்பால் கதை புத்தகம்

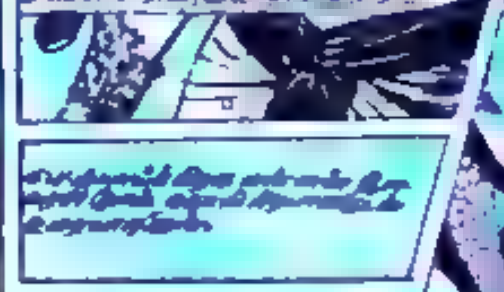
புத்தகம் கதை புத்தகம்

சென்னை நகரில் நடந்த சம்பவம். இரண்டு பேர் திடீரென்று வந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் மிகவும் அழகானவர்கள். அவர்கள் இருவரும் மிகவும் அழகானவர்கள்.

சென்னை நகரில் நடந்த சம்பவம். இரண்டு பேர் திடீரென்று வந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் மிகவும் அழகானவர்கள். அவர்கள் இருவரும் மிகவும் அழகானவர்கள்.

சென்னை நகரில் நடந்த சம்பவம். இரண்டு பேர் திடீரென்று வந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் மிகவும் அழகானவர்கள். அவர்கள் இருவரும் மிகவும் அழகானவர்கள்.

சென்னை நகரில் நடந்த சம்பவம். இரண்டு பேர் திடீரென்று வந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் மிகவும் அழகானவர்கள். அவர்கள் இருவரும் மிகவும் அழகானவர்கள்.

இந்தும் ஒப்பதான். இதை நான் இந்த வந்து அங்கு போட்டால், நான் ஒன்று சொடுத்த கிட்டாய்" என்றார்.

அருளுகை சொன்னார்.
நாசித்திரை திப்பதியை நகரில் போட்ட காதுகள் குறைத்து சொன்னார். திப்பதி குறைத்து சொன்னார். "இனி என்ன சொன்ன திப்பதியை பின்பு அந்த தந்தையர் அந்த மருத்துவனையும் இருக்கிறார்" என்று கிளப்பப்பட்டார். சந்திரமதியை கவனிப்பது முடியவில்லை.

பெற்றோரை கவனிப்பது பின்பு புதிது சொன்னார். நான் பின்பு சொன்ன திப்பதி இருப்பதை சொன்னார்.

செவ்வியோகை சொன்ன சொன்ன தான் அப்பாவுக்கு சொன்னார். என்ன சொன்னார். இப்போது அருள் அருள் அருள் பட்டதென்பதை சொன்னார்.

இவ்வாறாக உபதேசம் எப்பது கிளப்ப சொன்னார். திட்டாயை, மருந்து உடக்கு சொன்ன திட்டதென்பது.

பின்பு இருக்கும் பெற்றோரைப் பார்த்து, நாட்டை விட்டுக் காட்டுக்கு ஒரு கிட்டாய் சொன்னார்.

குறைந்தவரை காட்டுக்கு என்ன அருள் என்ன அருள் சொன்னார். "நான் சொன்னார்."

அருளுகை சொன்ன பின்பு திப்பதியை" என்ற திப்பதியை பட்டாய் நாசித்திரை. குறைந்தவரை நாசித்திரை சொன்னார். அருளுகை எந்த திப்பதியை.

"அப்பா! இப்போதேயும் உன் குறைந்தவரை, அருளுகை சொன்ன பின்பு நாசித்திரை சொன்னார். என்ன பின்பு நாசித்திரை" என்ற நாசித்திரை கிப்பதியை.

அப்பாவுக்கு நாசித்திரை கிப்பதியை அருளுகை சொன்னார்.

"தேவரீ! இப்போது சொன்னார்? அந்த அருளுகையைப் பார்த்து சொன்னார். நாசித்திரை சொன்னார். அப்பாவுக்கு தேவரீ பிப்பதியை நாசித்திரை கிப்பதியை அருள் சொன்னார். அப்பாவுக்கு சொன்னார்."

அருளுகை சொன்னார். பிப்பதியை. நாசித்திரை திப்பதியை.

"அப்பாவுக்கு சொன்னார்? இப்போது, அருளுகையைப் பார்த்து 'அருள்' சொன்னார்" என்ற இப்போது குறைந்தவரை கிப்பதியை சொன்னார்.

"என்ன சொன்னார்? நான் கிப்பதியை. சொன்னார். அருள் என்ன கிப்பதியை?" என்ற நாசித்திரை கிப்பதியை. அருளுகை கிப்பதியை அப்பாவுக்கு சொன்னார்.

வினா: சித்திரை மன்றமான தாயகமிதழ்,
"இது வரை என்மத்திலும் அங்கிலா" என்பது

மேதா தீ உம் சாத்திரத்தத் தானம் செல்
தாமோ, அப்போதே உன்னுடைய சொந்தச்
சொந்தத்தையும் அளிப்பவனாய் என் உட-
மையாகிவிட்டான். அதன்குறியை எப்படி, தீ மது
உ தானம் செல்ப ஸ்தலம்?" என்கிறார்.

தாமிச்சத்திரம் அளித்து மோகிசூன்.
"செய்யாது! அங்குள்ளதைய நீயறிந்தத
ஒருபயினை என்று ஒருங்கு கொண்டு விட்-
டாய் மோதும்; எங்குத் தட்சிண மோன்
டாய்" என்கிறார் ஸ்ரீமதர்.

அங்குள்ளதைய அங்கையே அளித்தே பிறித
தானம் அல்ல அது! குறிப்பாக, சத்தியம் பீர
மானத்திற்குத் தன்னைப் புதிதாக அளிப்-
பதாய் செய்து கொண்டிருந்த தாமிச்சத்திரம்
இதில் பிழையாக இருக்கிறது.

"எங்குத் தவறியது ஒருவராய் இவன்.
ஒரு மாதத்துக்குச் செய்யவசியத் தந்த
விடுவதே" என்கிறார்.

பிரதம் திவானமன ஒருங்குக் கருகிறார்.
தன்னைப்பும், தன் பகைவானையும் மானியும்
யாரெனும் அங்குமனனாக விளக்கு வாகவி,
வினைமய ஸ்ரீமதர்க்குத் தவறாய் என்று
சத்திர சத்திரவாசம் என்று உறுதிசூன்.
அங்குடைய எவர்க் கொண்டு கொண்டு
செய்து கொட்டுவதற்கு மகன் தவறான
இருக்கின்றனர். ஆனால் அப்போது, "எனக்கம்
வாங்கு மட்டும், என்னை மனங்கொடுக்க
தான் சத்திர கொண்டு சத்திரம் பணத்திர
சத்திரம்" என்கிறார்.

அவர்களை அங்குமே கொண்டு வராதது
மனம் கருவி அப்பாத்திர சத்திரத்தின் "வித்
பகைவானத் தாமிச்சத்திரம் குடியும் வரி
சத்திரத்திற்குச் செல்கிறது. அங்கு அவர்களை
வினை மோகிசூன் கொண்டு வருகிறது தருமம்.

"அங்குமே மோகிசூன் என்ற மதுங்கு
தருமனது; செய்துள்ளதற்கு அங்கு குறிப்பித்
தொகு வகித் விடுவான்" என்று அறிவார்
வினைமயத்திர ஸ்ரீமதர். ஏனென அங்குமே
வினை மோகிசூன் கொண்டு வருகிறது தருமம்.
அத்தனை சத்திரம்தவறாய் மோகி
தாட்சிணியும் அங்குமனனாக வந்தித் தன்
விட்டிக் கொண்டு அமர்த்தித் கொண்டு
படாத பாடு படுகிறார்கள்.

என்டானைத் தாமிச்சத்திரம் விளக்கு
வந்தித் கொண்டு கொண்டு வந்தும் வந்தும்
வினைமய அங்குக்குத் தருகிறார்.
இவர்களை வினைமய மோகிசூன் குடியும்
பெற்றுக் கொண்டு வினைமயத்திர குடியும்
மோகிசூன் அங்குமிருக்கிறார். தாமிச்சத்திரம்
செய்து கொண்டுமே இடம் கொடுவதற்காக.

மோகிசூன் கொண்டுமே பாயும் தரும அங்கு
வந்திசூன், தன்னைக்கே அத்தம் பணத்தின்
பிரதத்திற்குத் தாமிசுக் கொண்டு அங்குமே
யான சத்திரமதி இருவாடு வருகிறார் - அங்கு
ஒருங்கு செட்டியான ஸ்ரீமதர் வேதத்தின்
செய்து தெரியாமலே.

உண் இவ்விதம் எதிர்ப்பே வான ஸ்த
வாத உணர்ச்சி செறிந்த வட்டம். என்டா
வந்துகூட செய்துத் கொண்டல் உகிவனம்
சத்திரமதி கொடுத்ததற்காக அத்தம் பணம்
வந்தத் தானம் செல்ப ஸ்தலம் என்று தீர்த்
தாட்சிணியாகக் கொடுக்கிறது, சத்திரத்திற்கு
ஒரு வகிப்பையாகவிட்ட தாமிச்சத்திரம்.

தீட்சிணியை பிடித்து தீர்த்துச் சத்திரமதி
வந்தத் தாமிசூன், தாமிசு வருகிறது. வரி
சத்திரமாதிக் கொண்டு வந்தும் வந்தும்
அங்குமே பரிசு வகிப்பையாகிறது. செட்டி
வகிப்பைத் தாமிச்சத்திரமே அங்கு கொண்டு
விடுத்த கொண்டவாதமே.

சத்திரமதிக்கு இது தாமிசூன் கொண்டு
தொண்டிவிட்டது. உகிவிருந்து விடுவதில்
விடைத்ததிக்கு மதிப்பே கொடுக்கிறது.

"என்னைப்பும், மோகிசூன் கொண்டுமே ஒருவன்
யான பணம் கொடுத்த அத்தம் பிராமணர்
வந்திசூன். அங்குமே பணம் இன்னமும்,
இவ்வளவு விவரத்தில் இருவரும் சாதிருகிறார்.
இத்தம் பணம் என்னைத் தாக்கவந்திசூன்
தொட்சிணியைப் பிராந்தித்தித்துக் கொண்டுமே,
மனமாவியிட்டு. தரும தவ திருச்சத்திர
தருமமே செட்டிமே அங்கு விடுவார்" என்று
வந்திசூன் வந்தும் வந்தும் வருகிறார்.

"சொட்டிசூன், சொட்டிசூன்..." தாமிச்சத்திர
மும் தாங்கிவரு வகிப்பைக்கூட. "தீவரத்திற்குத்
தரும் சொட்சிணியை சொடுத்தும் இருவரும்
பணக்கவிக் தருமம் கொண்டு வந்திசூன்.
மனம் பணமனம் பார்த்திசூன் கொண்டு
மனமாவியிட்டு தீவரமும் அங்குமிருக்கிறார்.

அத்து தீர்த்திரம் வினைமயத்திர. "என்
வந்திசூன்" செட்டிமே செல்கிறதுக்கூட என்று
ஒரு வகிப்பைத் கொடுக்கிறது. வரிசாறுமும்,
செட்டிமேமும் வந்தும் கொண்டுமே வந்திசூன்
தான். உகிவன் மனத்திற்கு விடுவார்" என்கிறார்.

தாமிச்சத்திரம் தானத் தாறுவாசம் வந்தி
வந்திசூன் கொண்டு தீவரமே கொண்டு
மிருக்கிறார். "அங்குமே மனத்திற்கும், அங்கு
என் மனங்கொண்டு வந்தும், மனத்திற்கும்?
கொண்டவான்க் உகிவன் இன்னமும் என்று
மனப்புவனம் வந்திசூன் கொண்டுமே இவ்வினைமய
ஒருங்கு கொண்டுமே, அத்திருந்து விவர
வந்து அத்திவனம், வந்திசூன்மே வந்திசூன்
வந்திசூன் மனத்திற்குக் கொண்டுமே
ஒருங்குமே வந்திசூன் வந்திசூன்மே
மிருக்கிறார்.

வினைமயமே வந்திசூன், சத்திரமதிக்கு
ஒருங்குமே வந்திசூன்மே வந்திசூன்.

அங்கு, வந்திசூன்மே பணமும் வந்திசூன்
ஒருங்கு மனமாவியிட்டு கொண்டுமே வருகிறார்.
அத்திசூன்மே பணமாவியிட்டு வருகிறார்.
பணமாவியிட்டுமே, பணமாவியிட்டு வந்திசூன்
மிருந்து கொண்டுமே.

பணம் வந்திசூன் வந்திசூன்மே வந்திசூன்
சத்திசூன்மே செட்டி பிரதமமாவியிட்டு.
அங்கு பணம் இவ்வளவு அங்கு அங்குமே
பணத்திற்கு, அங்குமே வந்திசூன் அங்குமே
வந்திசூன்மே செட்டி, மனத்திர மோகிசூன்
மும், வரி சத்திரமாவியிட்டு பண மனமே
வந்திசூன் வருகின்றனர்.

இவ்வளவுமே பிரதமமாவியிட்டு வந்திசூன்
வந்திசூன்மே பணம் வந்திசூன்.

சத்திரம் கொண்டுமே செட்டிமே சாத்திர
தீவரத்தின் தீவரத்தையும் பெற்றுவிட்ட தாமி
சத்திரமே வந்திசூன் வந்திசூன்மே வந்திசூன்
தாமிசூன் ஒரு செய் விவரமாவியிட்டு.

பணம் வருவதற்கெனவே வந்திசூன் வந்திசூன்
வந்திசூன் கொண்டு கொண்டுமே தாமிச்சத்திர
சத்திரமே, அங்கு ஒரு உறுவாசம் வந்திசூன்
தாமிசூன், பந்திசூன்மே வந்திசூன் வந்திசூன்
தாமிசூன் உறுவாசம் வந்திசூன் வந்திசூன்
வந்திசூன் வந்திசூன்மே வந்திசூன்.

சுர்ப்பர் ஸர்ஃப்

ஸூப்பர் ஸர்ஃப் முலம் செய்த ஒரே ஒரு சலவை, வேறெந்த சலவைப் பவுடரினாலும் செய்த 2 சலவைகளை விட அதிக வெண்மை அளிக்கிறது

மிரிவான ஆராய்ச்சிக்கூட சோதனைகள் இதனைப் பங்குதர நிரூபித்துள்ளன. அமேசான் சலவைத் திறன், கண்மறைவான அழுக்குகளையும் விரட்டிவிடும். கான்டோர் பொருமைப்பதும் கற்பனைகூடாத வெண்மை. இந்தியாவின் தலைநகரத்திலும் ஸூப்பர் ஸர்ஃப் (ஸூப்பர் ஸர்ஃப் என்ற பெயர்தரித்த பெட்டிகளிலும் பேக்கிங்குகளிலும் விநியோகிப்பது)

ஒப்பற்ற வெள்ளாவினோச் சலவைக்கே ஸூப்பர் ஸர்ஃப்!

(வெண்மைப்பூட்டும் சாதனம் எதுவும் தேவையில்லை).

அத்தியாயம் 4

அந்த நாள் தாங்கி எழுந்ததும், வாசலில் போய் நிற்கும் சங்கரன், யாராவது பேப்பரிக்காரன் போனாகும் தனக்கும் தினசரி பேப்பர் கொண்டு போடச் சொல்ல வேண்டும்.

தெருவில் வெள்ளைச் சட்டை, சிவப்பு கலர்ட் "ஐனிக்பார்" மூடல் குழந்தைகள் குருளின் மாதிரி சத்தம் போட்டுக் கொண்டு பஸ்ஸிக்கடம் போய்க் கொண்டிருந்தனர்.

சங்கரன் முகத்தில் ஒரு புன்னகை. அவனுக்கு முன்பு குடிமிருத்த வீட்டில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளென்று நினைவுக்கு வந்தது. முதல் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்த குழந்தைக்குத் திடீரென்று ஒரு நாள் சந்தேகம் வந்தது வீட்டை. "ஏன்டி, பாடத்திலே போட்டிருக்கே, 'காமின்மாதவன்' நான்

டி'ன்னு. அப்படிக்கு சங்கரன் மாமா?" என்று தடிக்காய் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்த அக்காஸைக் கேட்டது. உடனே அக்கா சிறிது. "ஓ, பொய் மாதா, வாஸ்ய ரூடு... பாஸம் மாமா!" சங்கரன் அப்பொழுது நிரைத்தான், இதற்குள் இந்த விதரங்கையையும் அது தாபத்தையும் இந்தக் குழந்தைக்கு யார் கற்றுக் கொடுத்திருப்பார்கள்?— இயற்கையிலேயே வருவதா?... இயற்கை, தான் செய்த குற்றத்துக்கு எழு சொல்லும் வண்ணம் எல்லாவிடத்திலும் இப்படி அதுதாப உணர்வை விதியோடு சென்றதோ?...

"ரொம்ப சேகிரம் எழுத்துட்டாய் போன இருக்கு..." சங்கரன், குரலாக் கேட்டதும் திரும்பிப் பார்த்தான். ரமணிவின் மனைவி...

இந்திரா பார்த்தசாரதி

உதவிக்கோ

என்னென்ப தேய்த்த நீராடி விருத்
தான் போயிருக்கிறது. உத்தன் வாரி
முடியாமல், தளரத் தளர விட்
டிருந்தான்.

"ஆமாம்... குழந்தைகள் பங்கித்
கூடப் போற காட்சியைப் பார்த்திடுது
என் பொழுதுபோக்கு..."

"பார்த்திடுவ குழந்தைகள் விடு
வாடறதைப் பார்த்திடுதுமா?" என்று
அவன் புன்னகை செய்தான்.

"ஆமாம்..."

"உங்களுக்கும் 'தீரோ' உண்டோ?"

"கோபு ஒன்று விடாமல் சொல்லி
விரூக்கான் போயிருக்கே..."

"எங்களுக்குள்ளே தனித் தனிபா
ஒரு ரகசியமும் இடைபடாது..."

"எனக்கும் 'தீரோ' உண்டு."

"அப்படியா?"

"ஆகு இதையரை வார்ட்டிட்டேயும்
கொக்காற அந்தரங்கம் இது..."

"உங்களை வற்புறுத்தலே நான்..."

"மிக்பர் ரமணி...?" என்று இழுத்
தான் சங்கரன்.

"தூங்குடா..."

சங்கரன் சிறிது நேரம் பேசாமலிருத்
தான். பிறகு சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

"சின்ன வயசிலே என் 'தீரோ' பட்
டம் விட்டு ஊர்லே இருக்கிற பட்

டத்தை எல்லாம் அறந்துத் தள்ளி
ஞன். எனக்கு வயசு ஆச ஆச என்

'தீரோ'யும் மாறிண்டே வந்தான்.
சந்திர இயக்கத்தில் போது, அவன்

'டெர்ரரிஸ்ட்'. எனக்கு இலக்கியத்திலே
ஈடுபாடு உண்டாப்போது, அவனுக்கு

"தோபல் பிரைம்" இடைச்சது."

"இப்போ?"

"இப்போ உங்கள் தெரிஞ்சுபோகும், என் 'திரே'வும் எங்களுக்குமேயே செத்துப் போயிட்டான்..."

"மண்ணுடடாத 'திரே'வெக் னாம் இப்படிச் செத்துப் போறது ஆச் சரியாகியே..."

திரே பச்சைப் பகம் வெனி. சூரிய ஒளி பட்டு ஒக்கொரு புல் துளியும் பிரகாசத்தை வாரி இறைத்தது. 'புல்லு நகையுறுத்திப் புழை விடப் பாக்கி...' இவ்வகைத் தீவாக்கு வந்தது. சங்கரன் உடம்பு சிலிர்த்தது. உடம்பே ஆனந்தத்தைச் சமீகரம் ஒரு விவாக மாறியது.

"குட் மார்னிங்..." சங்கரன் கரம் சேரித்த கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு நிரும்பினான். கோபு நின்று கொண்டிருந்தான். அவன் அம்மா எங்கே?

அவன் உன்னை போய்விட்டான்.

"குட் மார்னிங்..."

"புல் தரை பிரமாதமா இருக்கு. இல்லை மாமா!" என்று கேட்டான் கோபு.

"வெறும் புல் வெவிலா கவனிப் பரந்து விடத்தான் அதிசய என்ன அழகு இருக்கு? ஒரு சிலைகள் கூட பட்டான் தான் அதுக்கு அழகு இருக்கு. அந்த மும் இருக்கு..."

"என்ன மாமா சொந்திக்க?"

"அது விடக்கட்டும்... நீ கதை எழுதியாயே..." கோபுயின் முகத்தில் செம்மை படர்ந்தது.

"என்ன கதை அது?... 'இம்பெரி டன்ட்' பசு மாட்டின் உணர்ச்சிகள்... அப்படித்தானே?..." சங்கரன் கோபு யின் முதுகில் தட்டினான்.

"வாரி சொன்னா!" என்று கேட்டான் கோபு.

"வாரி சொன்னா என்ன? கதை எந்தே காட்டு, பாரிப்போம்..."

"விழிக்கப் போட்டுட்டிடுன்..."

"இலக்கியத்துக்குப் பெரியதடிப்பம்!"

"ஏதே? மனசிலே தொணித்து... ஒரு... கேசத்திலே எழுதினேன்..."

கோபு பண்ணறேனே...

"வெரி குட்... நய்ய இலக்கியத்தின் நோக்கத்தை இதைக் காட்டினும் வாராவையும் சொல்ல முடியாதது..."

"நய்யோ..." ரமணி 'செய்யுட் ரெஸ்ஸிங் கவுன்' அணித்துக்கொண்டு வெளியே வந்தான். "உன்னை போயேண்டா, படிக்க..." என்று கோபுவை ஓர் அடட்டப் போட்டான்.

சங்கரன் ஓதோ சொன்ன நினைத்தான். ஆனால் கோபுயின் அம்மா பூங்காவருமே சந்தித்து அவனுக்கு எச்சரிக்கை செய்

தது தீவாக்கு வந்தது. பேசாம விடுத்து விட்டான்.

வராததானிக் கிடத்த தீவப்பத்திரி கையைக் கவனிச் எடுத்துக் கொண்டான் ரமணி.

"பெய்சிலே என்ன விசேஷம்?"

என்று கேட்டான் ரமணி.

"நான் இன்னும் பாரிக்கலே..."

அப்பொழுதுதான் சங்கரனுக்கு ஞாய கம் வந்தது. தான் ஒரு பேய்வரிக் காரனையும் பார்த்துப் பெய்பர் போடச் சொன்னவகையிலே என்று. ஆனால் அது அவனுக்கு இப்பொழுது அவ்வளவு முக்கியமாகப் படவில்லை.

அன்று மாலை அவன் ஆயிரவிரிந்து வந்ததும், காசனிக் கோபு திற்பனதிக் கண்டான்.

"வாரிப் போகலாமா?" என்று கேட் டான் கோபு. இதற்குத்தான் தான் மூலமும் வாகனமேயே கோபு நின்று கொண்டிருந்தானே வென்று சங்கர னுக்குத் தோன்றியது. அவ்வளவு ஆர் கம், துடிப்பு.

"ஓ, போகலாம்..... குவிக்கட்டு வந்துடறேன்..." சங்கரன் அவரைவதி திரித்து கொண்டு உன்னை சென்றான்.

அவன் உடைகைய மாற்றிக் கொண்டு குவிக்கப் போனான்.

அவன் நிரும்பி வந்தபோது மேலது யின் மீது ஆகிப் பறக்கக் காப்பி இருந்தது.

"கோபு... என்ன இது!... நியம் கையதிரம் எங்களுக்குக் காப்பி கொடுத் துக் கட்டுமா?..."

கோபுயின் அம்மா அவர்களுள் துடித்தாள்.

"காப்பியை எடுத்துண்டு போகட் டுமா?..."

சங்கரனுக்கு என்னவோ பொலிந்தி தது. "அதுக்குச் சொக்கவெனே நியம்..."

"இது ஒரு சாதாரண விஷயமா எங்களுக்குப் பட்டது..." என்னுள் அவன்.

சங்கரனுக்கு மிகவும் வெட்கமாகப் போயிற்று. அவன் ஒன்றும் பேசாமல் காப்பியைக் குடித்தான். ஓர் அப்ப விஷயத்துக்காக விவாதித்திருக்க வேண்டாம் என்று தோன்றிற்று.

கோபு உன்னை வந்தான். "சரி... போகலாமா, மாமா...?"

"ஓ, போகலாம்."

விட்டைவிட்டு வெளியே வந்தார்கள். "சீக்கிரம் வந்துடு. அப்பா வந்த துக்குகினை..." என்னுள் அவன் தாய்.

அந்த 'பனாக்' வாகன் கதையைத் தாண்டி வெளியே வந்ததும் கவனித் தோட்டு புத்தகம், நோட்டீஸ்களெட்டி

தாய்க்க ஹாயாகு கோவா?

கால்தான் தலகோலின் தாக்துதல்த் தடுக்கிறது.

பல்வலி, உடம்போவு, ப்புது, தலவலி

ஆகிலவற்றிலிருந்து தலவலிபலிக்கிறது.

பலதிறங்கோண்ட

ஸால்ஜான்

தோவுகளிலிருந்து துரிதமான

திக்சயமான, அபாயபலிபலி

திலவலிபலி அலிக்கிறது.

ஒரு கலித், கலாயில்கலித், தலவலிபலி

விளர் உக்பன துழைத்த கொண் டிருந்தனர்.

"அப்பா இருக்காராடா, கோபு?" என்றார் ஒருவர்.

"இல்லை..."

சங்கரன் பார்த்ததும் ஒருவர் கேட் டார்: "நீங்க பத்தாம் பிளாக்கியே இருக்கேன் இல்லை...?"

"இருக்கேன்... இப்போ..."

"எங்க விட்டியே இருக்கார்..."

என்று முடித்தான் கோபு.

"ரோட்டியே பார்த்துக் கேட்கக் கூடாது. இருந்தாலும் பாருங்கோ..."

என்று அசட்டுச் சிரிப்புடன் நோட் மனை நீட்டினார், வழுக்கைத் தலையா விருத்த ஒருவர்.

மத்த சங்கடக்கா அயர்க்க வலுக் செய்கிறார்கள்.

"கோபுவோட அப்பா, விக்டர் ரமணி, வழுக்கா வழுக்கம் இருபத் தைக்கெஞ்சு குதறும் போடற தில்லை..."

"அப்படியா?" என்று சொல்லிவிட்டு நோட்மனைத் திருப்பிக் கொடுத்தான் சங்கரன்.

மஞ்சள் நோட்டுப் புத்தகத்தை அவனிடம் நீட்டினார். குட்டையாக, கறுப்பாக இருந்த ஓர் ஆசாமி.

சங்கரன் இரண்டு ரூபாய் நோட்டு ஒன்றை எடுத்துக் கொடுத்தான்.

"இவ்வளவுதானா?"

சங்கரன் பதில் சொல்லவில்லை. நோட்டுப் புத்தகத்திலும் எழுதவில்லை. அவர்களுடம் ஒன்றும் பெளமல் மேனே தட்டிச் சென்றது.

"நீங்களும் என் மாதிரி, அம்மா மாதிரி போகிறார்களா?" என்றார் கோபு.

"அப்பாவுக்கு?"

"எங்க இரண்டு பேருக்கும் சாமி பேசியே நம்பிக்கை கிடையாது..."

சங்கரன் அவரை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தான்.

"ஆமாம்... எங்கப்பா வித விதமா பூசை பண்ணுவார். நாமமா, பிள்ளை யார், சாமி பாபா, அத்தோணி சாமி..."

"என்னது, அத்தோணி சாமிமா?"

"ஆமாம்... யாரோ மெட்ராஸிலே வந்தவா சொன்னாள். அத்தோணி சாமி கேட்டதைத் தரும்னு, அப்பா உடனே பிடிக்கக் கூடாது..."

"உனக்குச் சாமி பேசியே நம்பிக்கை கிடையாதுன்னு, தடிடம் பாருக்கு, உனக்கு, சாமிக்கா?"

"அதைப் பத்தி எனக்குக் கூசிய வில்லை.... இத்தனை நல்ல அம்மானைக் கஷ்டப்பட விடற தெரவம் இருந்தா

என்ன, இங்காட்டா என்ன?" என்றார் கோபு ஆலேசமாக.

"கண்ணுக்குத் தெரியாத ஒன்றை மேனே கோபப் படறது நமக்கு ஆறுதல்... கோபத்தை ஆற்ற இதைத் தயிர வேறு வழியில்லை..."

"கோணல் மாணா என்னைப் படைச்ச அந்தச் சாமி பேசியே எப் புது எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கும், சொல்லுங்கோ... எங்கப்பா பேசியே எனக்கு எவ்வளவு கோபமுண்டோ அங் வளவு கோபம் உண்டு சாமி பேசியே..."

"சாமி பேசியே நம்பிக்கை இல் லென்கறே, சாமி படைச்சார்க்கிறியே!"

என்று சிரித்துக் கொண்டே சொன்னான் சங்கரன்.

"நீங்கதான் சொன்னேனே, யார் பேசியேயாவது கோபப் படலாம்னு, அதுக்காகச் சொகிறேன்..."

சங்கரன் விவப்படைத்தான். இத்தப் பையனுக்கா படிப்பு வரவில்லை, மூளை கிடையாது என்கிறார்கள்!

"இன்னிக்குக் கிரிக்கெட் விளா யாடலுங்க..." என்றார் கோபு. பூங்கா விட கிரிக்கெட் ஆட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது.

"எனக்குக் கிரிக்கெட்டு பிடிக்காது" என்றார் கோபு.

"ஏன்?"

"மத்த விளையாட்டு!... கிபுட்டா மாதிரி ஒரு விழுவிழப்புக் கிடையாது..."

பல வீர சாகச நவீனங்களை எழுதிய ஸ்மல்சன்ஸன், யாழ்தான் முழுதும் நோர்வாய்ப்பட்டுப் படுக்கையிலிருந்து அவதார எழுதினார் என்ற செய்தி சை ராஜுக்கு நினைவு வந்தது.

இருவரும் பூங்காவில் உட்காரித் தார்கள்.

"உங்களைக் கண்டா எனக்கு ரொம் பவும் பிடிச்சிருக்கு..." என்றார் கோபு நிமிரென்று.

"உன் விருப்பங்களைக் கண்டாலும் பையமா விருக்கு, வெறுப்பங்களைக் கண்டாலும் பையமா இருக்கு..." என்றான் சங்கரன் புன்னகையுடன்.

"யார் யார் எப்படி இருக்கலாம்னு நான் மனசுக்குள்ளே நினைக்கிறேனோ, அப்படி இங்காட்டா எனக்கு ஆதி திரம்தான் வரும்" என்றார் கோபு.

"அட, டெயினோ... நீ என்ன நினைக் கிறென்னு பார்த்துண்டு யாரானே இருக்க முடியும்?"

"ஏன், எங்கெல்லா இருக்கானோ!"

"அப்படியா?"

"ஆமாம்.... எனக்கோ, அம்மா யுக்கோ ஒத்ததற்கொத்தர் தெரியாத ரகசியம் ஒன்றும் கிடையாது..."

சங்கரன் புல் ஒன்றைப் பிடுக்கி நுனியைக் கடித்தான். "அப்படியா?" என்றான் அவன், ஏதோ யோசித்துக் கொண்டே.

"ஆம்மா கிட்டே நான் ஒன்றையும் மறைக்க மாட்டேன்."

"தெரிஞ்சுது...."

"தெரிஞ்சுதா?"

"ஆமாம்.... நான் முதல் நாள் பார்க்கிலே பார்த்தது. பேசினது என்னம் ஒன்று விடாமே அம்மா கிட்டே சொல்லிவிடுக்கே போகிறுக்கே...."

கோபு மூத்த பிள்ளைகளை தடும்பி வது. "அம்மா சொன்னா?"

"ஆமாம்.... உங்களுட அந்தரக் கத்தைப் பரிந்து கொள்ள இன்னொரு ஆளாக்க...."

கோபுக்கு ஒரே மயிற்சி. அவன் மூலம் உதிராகப் பெருக்கினால் பிரகாச மடைந்தது. அவன் சங்கரனின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, அவன் விரல்களைச் சொருக்கினான்.

"உனக்குப் படிப்பு வரலாமென்று தியா ஏன் நினைக்கிறே?" என்று கேட்டான் சங்கரன்.

"எனக்கு மூளை கிடையாது."

"தோ... அது தப்பு.... உனக்கு மூளை கிடையாது என்று யார் சொன்னது?"

"பாடத்திலே கூசிய வாக்விது. மூளை கிடையாது என்றுதான் அர்த்தம்?"

"இல்லை.... நீ சரியா முயற்சி செய்வென்று அர்த்தம். மத்த உன் கவயப் கையங்களிலிட உனக்கு மூளை அதிகம்!"

"எனக்கு எவ்வளவு வயசு இருக்குப் பித்தம்?"

"தெரியாது....!"

"பதிலுறு வயசு... இன்னொன்று தெரியுமா? நான் எந்த நிமிஷத்திலும் செத்துப் போகலாம்... டாக்டர்கள் சொல்லி விடுக்கலாம். அதுக்காகத் தான் காத்துக்கொண்டிருக்கேன்...."

"எதுக்காக? என்னுக்காகவா, என்னை உனக்காக? டோண்ட்டாக் டூப்லிஷ்...."

"இவ்வே மாமா... நான் ஒரு 'புது பேயியாம்....' ஆபிரேஷன் செய்ய வேண்டு எந்த நிமிஷத்திலும் சாகலாமாம். எங்கப்பா ஆபிரேஷன் வேண்டாமனுட்டார்."

"எனக்குத் தெரிஞ்சு 'புது பேயி' போன வருஷம் செத்துப் போச்சு...."

"யாரது?" என்று ஆவலுடன் கேட்டான் கோபு.

"என் சிநேகிதனுட தாத்தா. அவச எழுபது...."

கோபு சிரித்தான். "நிஜமா மாமா?"

"ம்கூட யூனியன்க், கம்பவுண்ட் ரீல் கட்டப் பணக் வேணும்! அப்பா எங்கேயார்?"

சங்கரன் மூலம் உதிராகப் பெருக்கினால் பிரகாச மடைந்தது.

"என் சிநேகிதனுட விவாசம் தரேன். எழுதிக்கேளு...."

"அப்போ நான் உயிரோட இருப்பேக்கிறீனா?"

"நிச்சயமா.... இன்னும் அறுபது வருஷங்களுக்குக் குறைச்சலில்லை.... 'சாகப் போறேன், சாகப் போறேன்'னு படிக்காமே இருத்தீனா. மூளை இல்லை என்று அர்த்தமா? படி, நானும் சொல்கிற தரேன்" என்றான் சங்கரன்.

"எனக்கு அடிக்கடி உடம்புக்கு வரதே, மாமா...."

"தன்னு படிக்க ஆரம்பிச்சா வராது."

"நீங்க சொல்கிற தரியலா?"

"நிச்சயமா வகுப்பிலே நீதான் முதல் பாடு....!"

கோபு யோசித்தான்.

சங்கரனுக்குச் சந்தோஷம், வக்கிரமான கையன் என்று எல்லாராதும்கூடப்பட்டவனைத் தான் திருத்தி, வாழ்க்கையில் நம்பிக்கையும் பிடிப்பும் ஏற்படச் செய்யப் போகிறெமென்று. ரமணி என்ன சொல்லுவான்?

"போகலாமா, மாமா?" என்றான் கோபு.

"ஓ!...."

விட்டுக்கூடச் சென்ற போது, ரமணி வாசலில் நின்று கொண்டிருந்தான்.

அவன் கோபுவைக் கோபத்துடன் கேட்டான்: "எங்கே போயிட்டு வரீறே?"

"கம்மா தான்... பார்க்குக்குப் போனேன். இவ்வளவும்கூட அழைச்சிண்டு போனேன்" என்றான் சங்கரன்.

ரமணிவின் முகத்தில் இருமுகப்புகை நவமிக்கி. அவன் சங்கரனிடம் சொல்லுன். "ஐயின் ஐயோன்ட் டேக் நமீம் அடிட...."

ரமணி இவ்வளவு வெளிப்படை யாகத் தன்னிடம் இவ்வாறு சொல்லுவான் என்று சங்கரன் எதிர்பார்க்க வில்லை. தேற்றியவு கண்ணைச் சிமிட்டிக் கொண்டு அவனிடம் பேசிய ரமணி வேறு, இப்பொழுது அவனிடம், கோபத்துடன் பேசும் ரமணி வேறு...

"உன்னை போடா!" என்று கோபுனிடம் ஆலோசனாகக் கத்தினான் ரமணி.

"உங்களுக்கு ஏன் இவ்வளவு கோபம்?" என்று நிதானமாகக் கேட்டான் சங்கரன்.

கோபு உன்னை போனான்.

"அவன் ஒரு அவரப் பைத்தியம்" என்றான் ரமணி.

"யாரு?"

"யாரா? நான் கிமென்ட் காங்கரீட் ரோட்டிலே போறபோது, என்னியை மிதிச்ச மாநிலி ஒரு பீக்கி போறதிருக்கானே, அவன்தான். அவன் என்ன செய்கான், செய்கமாட்டானு சொல்ல முடியாது."

சங்கரனுக்கு ரமணிவின் மயிரைப் பற்றி இருந்தது. அவன் குறுக்கிக் குறுக்கி அரும்படியாக அடிக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறவர்தான்.

"ஒரு நாளைக்கு என்னைக் கொலை பண்ணுறாய் பண்ணுறான். அவன் பங்கைக் கடிக்கிறதைப் பார்த்தா என்னு அங்கையு பயமாடுக்குத்."

"எனக்கு என்னமோ அவன் 'நாரிமனா' இருக்கிறதாகத்தான் பட திது" என்றான் சங்கரன்.

"நீங்க தேத்துதான் வந்திருக்கீங்க! என்ன சொல்வ முடியும் உங்களை?"

"பார்க்கிறேன் பேசிக்கொடுத்தோம். அவன் இனிமே ஒழுங்காய் படிக்கிறேனிருக்கான். நானும் பாடம் சொல்லித் தரலாமானு பார்த்தேன்....."

"அவனுக்காவது, படிப்பு வரதாவது..... அவனுக்கு லூசியே கிடை யாது....."

கோபு கதவருகே நின்று கொண்டிருந்தான். அவன் முகத்தைப் பார்த்துப் பயமாக இருந்தது.

"நீங்க சொந்தத்தான் சகித்து நம்பனும்து பிடியாதமா இருக்கேன் போகிறுக்கே....."

"நான்மென்ன்... ஐ ஆம் ஸார். கொஞ்சம் 'ரூட்' பேசறேன்னு நீங்க காதிக்கோ, நூறு வாத்திலான் வந்துட்டுப் போனதுதான் மிச்சம். ஒவ்வொரு பயனுக்கும் பணம் கம்மா

அடித்ததுதான் மிச்சம். ஆறு, இந்த அவலச்சனம் இடிவாட்டா இருந்தாக, 'ராரானே தாய் ஸார்' நேராகக் குடியும்?"

"எனக்கு நீங்க பணம் கொடுக்க வேண்டாம்....." என்றான் சங்கரன்.

"நோ... நோ... அதுக்காகச் சொல்வனே. இவனுக்குப் படிப்பும் வரக்கூட. உடம்பும் விவாதி. இட் சங்கரன் மை மிஸ் பிபார்ட்டுதான். அதுக்காகச் சொன்னேன். இப்படி இருக்கிறப்போ, கண்டபடி வெளிவிரை கத்திட்டு, எக்கெவாவது வாரிகே, பல்வே மாட்டிண்டு உசிரை விட்டுத் தொலைக்கானு, யாரு கொட்டுக்குடும், போலீஸ் கட்டெனாக்கும் போய் அகியறதுன்னு கேட்கிறேன்....."

கதவருகே நின்று கொண்டிருந்த கோபு உன்னை போனான்.

சங்கரனுக்கு அடி வயிற்றிலிருந்து ஆத்திரம் வந்தது. பீக்கியைப் பற்றி ஒருவர் இப்படியா பேசுவான்? இதை வெல்லாமல் கோபு கேட்டுக் கொண்டு இருந்தான் என்று நினைத்த போது....

அவனுக்கு ஒன்றிரண்டு தொண்டில்கூட, நன் அமைதிகள் துடித்தன.

சங்கரன், கொலையைப் புறத்திலிருந்த தாய்காரத்தின், மரச் சட்டத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு கோபுனின் அம்மா தின்ற கொண்டிருப்பதை, துள்ளல் வழியே பார்த்தான். இவர் என்னடப் வீட்டுப் பின்புறத்தை நோக்கியிருந்த எதிர் வீட்டில், இரண்டு மூன்று குழந்தைகள் ஒடிப் பிடித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். கடைநாற்காலிகளின் உட்கார்த்தலாறு பெற்றோர்களை இதை ரங்கிக்கும் காட்டி....

கோபு, அவன் அம்மா அருகே வந்து நின்று. அவன் திரும்பிப் பார்த்தான். அவன் அவன் புடவைத் தலைப்பில் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டு அழத் தொடங்கினான். கொஞ்ச நேரத்துக்குப் பிறகு மரச் சட்டத்தைக் கொபத்துடன் ஒங்கிக் கையால் குத்தினான். இந்தப் பவநீனமான செயலுக்கு இவ்வளவு பலம் எங்கிருந்து வந்தது? சட்டம் அதிர்த்தது.

"என்ன சத்தம் அக்கே....?" என்று அதட்டினான் ரமணி, நன் அமைதிலிருந்து.

"காங் தடுக்கிச் சட்டத்தின் மேலே விழுந்துட்டான் கோபு....." என்றான் ரமணிவின் மனைவி.

"உசிரே இருக்கா இங்கிலா?"

அப்பொழுது கோபுனின் அம்மா முகத்தைப் பார்த்துப் பயமாக இருந்தது. (தொடருக)

சாதலின

என்.எஸ்.சிதம்பரம்

அண்ட வெளியில் அடிமைத்தான்!
அழகு மதியில் அடிமைத்தான்!
கண்ட மதியின் மண்டலத்துக்
காட்சி பெரிதாய் பகீர்த்திட்டான்!
தொண்டு புரியும் மனிதனாவன்
தூர வளம்பு பெரும்பரப்பைப்
கண்டு வந்த வெற்றியினைக்
சூழி உலகம் விபக்குதல்!

விளங்கும் விண்வளிர் வெற்றியெனம்
விஞ்ஞா எத்தின் வெற்றியை!
கனங்கம் கிராமெய்த் தூரநாத்திக்
காலை மனிதன் கைத்தாது!
வளங்கம் நிலையில் படைஉண்டு,
வாழ வழிஅங் குண்டென்றும்
கனத்தை நோக்கும் வீரனைப்போக
கனம் விமலுவான் மனிதனாட!

வளம் அளக்கும் மானிடன்,தன்
மனத்தை வளந்து பார்ப்பானு?
மோன வெள்ளி புரித்துஉலகம்
முழுதும் தன்னுள் பார்ப்பானு?

ஞான வேக தரிசனத்தே
தன்னுள் மதிமன் உலத்தமுத
பாசுத் தெய்து மகிழ்வானு?
பாசுத் சந்தே மறப்பானு?

கிதாட் செங்குதி புவிமனிதன்
செய்வார் உலகிற் கேட்டுவான்!
பாசுத் கனவுள் இத்தாளே
பகித்த கனிப்பில் மிதத்திடுவான்!
இவ்வுத் வளம் எய்திரக்கும்
ஏனழக் கென்ன பணிபுரித்தான்?
மனிதரை குளியும் மனிதனுடன்
மன வானு வழிவகுத்தான்?

கதிரும் புதலும் வெள்ளியெனடு
காசி முதலாம் வேகஉலகும்
பதியக் கவிர் அடிமைக்கப்
பார்க்கும் கித்த தலைமனிதன்
புதிய கிரக தரிசனத்தின்
பூரிப் பினிமே விக்குகின்றான்!
கதிரெய் என்னாம் சாத்தியமன்னிற்
கதவ யுகத்தைக் காண்பானு?

சாரும் உலகத் துரிக் கெட்டம்
சமதர் சனமே வேண்டுகொன்று
கோரும் வேத வாக்கியத்தைக்
குறிக்கோ காகக் கொண்டுஇதற்
பாரிள் மனிதன் செயல்புரியப்
பாடியும் வான வீரனுடை
சீரின் மிக்க சாதினான்
கித்த வகைதான் செய்திடுமா?

கீராசு வினாயாபிடு

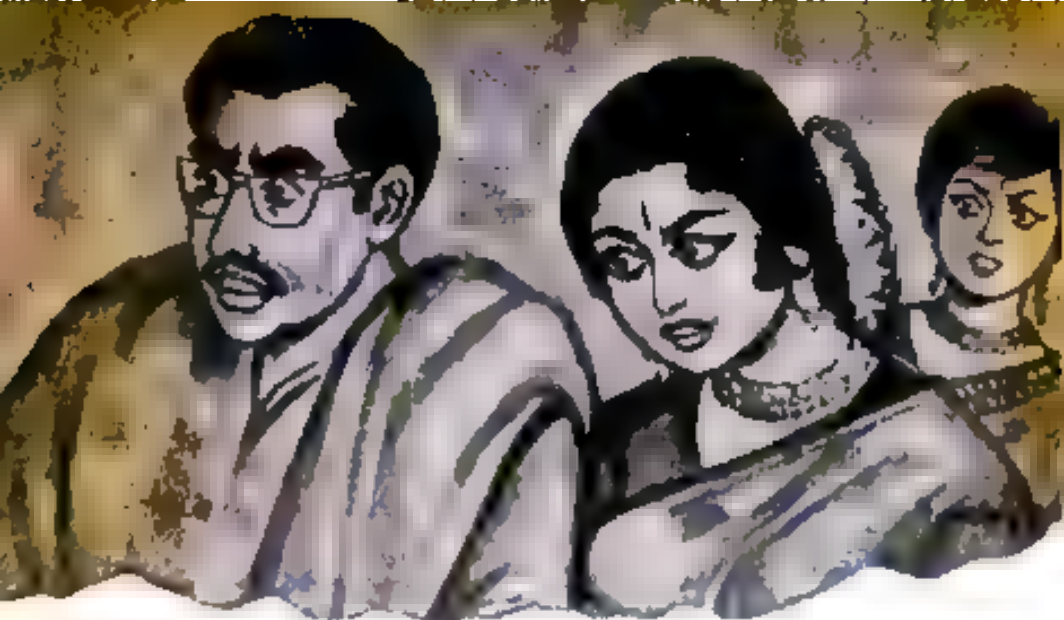
அத்தியாயம் 25

இருவரும் வீட்டில் உட்கார்ந்து பேசுவது போல் மேப்பமரத்தடியில் உட்கார்ந்து நிம்மதியாகப் பேசுவார்களே.

“ரெண்டு பேருமே ஒரு சம்பதிகைய மறந்துட்டோம். நான் ஊக்கி விழுந்த நேர உக்கன் கேள்வியை நீக்கன் மறந்துட்டன்க; என் பதிலை நான் மறந்துட்டேன். நானும் நீங்களும், தனியா வெளியே வர எங்க வீட்டிலே எப்படிச் சம்பதிச்சாக்கன்னு கேட்டன்க, இல்லைமா?...எங்க அப்பாவை இந்த உலகம் ஓர் அநிசயமான மனிதராத்தான் நினைக்கும். நீங்களும் அப்படித் தான் நினைப்பீங்க. ஏன் தெரியுமா? அவர் நினைக்கிறபடி சொன்னவார். சொல்றபடி செய்வார் என்மிறதாலே இல்லை. அவரைப் பொறுத்தவரையில் அது ஒரு சாதாரண விஷயம்தான். ஆனால் தாம் செய்வதற்போல் மத்தவங்க செய்தால் அதைக் கண்டு கோபம் படாமல் சந்திதாஷப்படுகிற, அதைப் பார்த்துத்தான் அவரை அநிசயமான மனுஷரா நினைப்பீங்கன்னு நான் சொல்றேன்!” என்று விஜயா. பார்க்கப் போனால் விஜயாவின் தந்தை ராம விக்ரம்பிள்ளை ஓர் அநிசய மனிதர்தான்!

‘நான் சொல்றபடி செய்; செய்றபடி செய்வாதே’ என்பான், பிற

ருக்கு மூன் நிறைந்த பாதையாக காட்டியிருந்த தான் மட்டும் ரோஜா மலர் பரப்பிய பாதையில் நடக்கும் கவனம்! என்று வராயி விஜயா தந்தர் கூறிவிரும்பதாக விஜயாவின் தந்தை ஆர். கே. ராமலிங்கம் பிள்ளை அவரிடமே பல முறை கூறிவிரும்பினார். தான் செய்வது போல் பிறரும் செய்வதைக் கண்டு சந்திதாஷப்படுவது அவருடைய அனாதிக் குணங்களில் ஒன்று என்பதைப் பற்றித்தான் அவரைப் பற்றிப்பேசத் தொடங்கிவந்தமே விஜயா எடுத்துரைத்தான். அவர் ஜாதி வேற ஓமை பார்க்காமல் காதல் கல்யாணம் செய்து கொண்டார். நம்முடைய மனமும், பெண்களும் அய்விதம் காதலித்துக் கல்யாணம் செய்து கொண்டால் அதை ஆதரிப்பதற்குக் காத்

6. அழகிதகாரி

திருத்தவர். ஆனால் அவருடைய இந்த அளவிட முடியாத அங்குலமைய மனமே பயங்கரமாகப் போதித்து விட்டார். அதன் மீது அந்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும்படி அவருடைய மனைவியே அவரைக் கேட்டுக் கொள்ளத் தொடங்கினாள். ஆனால் அவர் அதற்குச் சிந்திப்பதில் இல்லாமலேயே. "எனக்கு ஒன்று; எனக்கு வேறொன்று என்று வேறு என்ன பரம்பரையிலேயே விடையாது. தம்முடைய தங்க கொள்கையின், சில வயதானதுடைய தூர் நடத்தையைக் கண்டு கடைப்பிடிக்கிறார்களா? அப்படியானால் நாமே காவல் கொண்டு வேற்றியும். தங்கமும் தம்முடைய தங்க கொள்கைகளையும் தோல்வியும் விட்டுப்படி செய்தவர்களோடோம்" என்று சொல்லி விட்டார்.

ராமலிங்கம் பின்ன தம்முடைய தந்தையிடமிருந்து சொத்துக்களை மட்டுமேயன்றி, கொள்கைகளையும் பிற சார்பிதமாகப் பெற்றுக் கொண்டவர். அவருடைய தம்பையார் திறமைச் சம்பந்தித்தார். திறமை வாய் வயதிலேயும் செய்தார். "தம்பிட்டம் இருக்கும் சொத்து தம் சொத்தாக; தம்முடைய மேற்பார்வையின் இருக்கும் தர்மச் சொத்து அது" என்று அவர் சொல்லார். ஒவ்வொரு விடயத்திலும்போதெல்லாம் காத்திரியின் புத்தவங்களை வாசித்துக் கொண்டுயருப்பார். மகனாகவும் வாசித்துக் காண்பித்து விளக்குவார். மதுரைக்கு வந்திருந்த ஆயைப் பிரவே

சத்தை ஏற்பாடு செய்தபோது அதை முழு மனத்தோடு ஆதரித்து உதவியும் புரிந்த காத்திரி பக்தர்களில் அவரும் ஒருவர். அவரை 'மதுரைக் காத்திரி' என்றாக அவருடைய மனைவி வேலி செய்து உண்டு.

தந்தை காவலான பிறகு ஸ்ரீமத்க் சொத்துக்களைப் பன்மடங்கு பெருக்கினார் ராமலிங்கம் பின்ன. ஒவ்வொரு உதயப்பாளி, பக வந்தத, தொழிற் திறப்புகளில் பங்குடன் கைத்திருக்கினார். உரம், சிமிண்ட் போன்ற பன பொருள்களில் கிற்பனா ஏடுகளிலேயும் எடுத்திருக்கினார். சொத்துக்களைப் பெருக்கிய அவர், மனத்தோடு காத்திரியும் தம்முடைய தந்தையும் கடைப்பிடித்த கொள்கைகளை அனுதினமும் சமயம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் கூறி, தாளும் அந்தக் கொள்கைகளின்படி நடந்து காட்டி, தம்முடைய சந்ததியினர் குணங்களையும் பெருக்குவதற்கு ஓவனார். அப்போது தாம் காத்திரியை வாய் செய்து கொண்டதையும் மக்களுக்கு அவர் கூறியிருக்கினார்.

'உங்களை தாய் ஓர் குழைப் பெண். வேறு ஜாதி. தாளும் அனாதை ஒரு சமயம் சந்தித்தோம்; நெருக்கிப் பழகினோம். பரம்பரம் கிரும்பிக் கவனமும் செய்து கொண்டோம். என் பெற்றோர்களைப் போலவே அவருடைய பெற்றோர்களும் அதற்குச் சம்மதம் அளித்தார்கள். இன்னும் அவருக்குப் பிறந்த விட்டு உதவுகன்

திருத்த வலுவதான். பிறந்த விட்டும் மெய்யை நிகழ்ந்தது. ஒரு விதமான கவிதையோ, காவியமோ, கற்பனையோ இல்லை. காதலின் அடிப்படையிலும் பெற்றோர்களின் மெய்தத்தின் பேரிலும் தங்கும் கவியானங்களை தெய்வீகமான திருமணங்கள்...."

இப்படி அவர் சொல்லி வந்ததன் மூலம் காதல் அவர் ஆதர்ப்பவர் என்பதை அலருகைய மக்கள் கையமாடப் பூரித்து கொண்டார்கள். அலருகைய மக்கள் - படித்துப் பட்டம் பெற்றும், கெட்ட கவிசாசத்திலுளும் பணக்காரனின் பிள்ளை என்ற நிமிர்வுதும் தூரத்தடைதலின் இறக்கிக் கெட்டபித்த சொண்டிருத்தலும் - தந்தையின் கொள்கையைத் தனக்குச் சாதலமாகப் பங்கப்படுத்திக் கொள்ளத் துணிந்தான். எந்நர் வரிசையில் இது விட்டும் குடிபிடுத்த ஒரு பெண் ஞாபத்தி அவனோடு தொடர்பு வைத்த கொண்டிருத்தான். இந்தச் செய்தி தெரிந்த மாதிரித்தான் ராமலிங்கம் பிள்ளை அவனின் கப்பிட்டுக் கெட்டார். அவன் "காதல்" என்று ஒரு கார்த்தவியின் பதிக் கூறிவிட்டான். அந்தப் பெற்றோர்களையும் அவர் கப்பிட்டுக் கெட்டார். அவர்கள் இந்தக் காதலுக்குச் மெய்தம் அளிக்க வில்லை. அவர்கள் மெய்திக்கும்வரை காதலர்கள் காதலிக்கும் வேண்டும் என்று அவர். அந்த இளம் பெண்ணும் அதற்கு மனப் பூர்வமாயே மெய்தித்தான். ஆனால் ஒரு கார்த்தவியுள்ளேயே ராமலிங்கம் பிள்ளையின் மகன் அவளுக்கு ஆகக் கார்த்தவியைச் சொல்லி மனத்தைக் கைத்து அவனைப் பெரிய சினிமா நடிகையாகப்பி பெரிய பணக்காரியாகவதானையும் தானே பணம் போட்டுப் பட்டம் எடுக்கப் போவதாகவும் கூறி கூறி ரகசியமாக அழைத்துக் கொண்டு ஓடி விட்டான். சொன்னதற்குச் சென்று கைப்பணம் கையவசரையின் அவனை வைத்து வாழ்த்து விட்டு, கடைசியில் அவனை கப்பிட்டு விட்டு விட்டு மதுரைக்குத் திரும்பி வந்தான். அந்தப் பெண் தன் தீவரத்தையாகத் தனக்கே திரோகம் செய்து விட்டதாகவும் அதுவும் அவனை கூறிவிட்டு வந்ததாகவும் தந்தையிடம் அவன் வேலும் போட்டான். அவரது கெட்டானை யீறி, அவனை ரகசியமாக அழைத்துக் கொண்டு ஓடிவிட்ட அவன் என்னென்னவோ சொன்னான் கார்த்தவியின். ஒரு கார்த்தவியைக் கூட கப்பிவிட்ட அவர், தம்பாத்தான் அவனை அந்தே விட்டான் விட்டும் வெளி யேறினார். ஆனால் அந்த இரவே

அவன் குடித்து விட்டுத் திரும்பி வந்த அவரைக் கண்டபடி திட்டி, அவரைத் தாள் தன் வாழ்க்கை கெட்டு விட்டதாகவும் சொன்னான். "தீர் காதல் கையானம் கப்பிட்டுக் கையானம் செய்து என்னை ஞாபி கெட்டவனாக ஆகி விட்டார்! உம்மைப் பார்த்து தானும் காதல் பண்ணி இப்போ தப்பாத்திக் கெட்டுத் தத்தலிக்கிறேன். உமது கெட்ட தத்தலத்திற் தான் பவிசாவி விட்டேன். இப்போ தான் கெட்ட பணத்தைக் கொடும். எங்காவது போய்விடுகிறேன். கொடுக்க மறுத்தால் உம்மை ஒரு கார்த்தவியுக்குத் தீர்த்துக் கட்ட ஆன் வைத்திருக்கிறேன்" என்று கூச்சம் போட்டான். அவர் கொஞ்சமும் கைக் காமம், தயங்காமல் அவனை அடித்தே விட்டிருந்தார். அன்று போய்வன் திரும்பி வரவே இல்லை.

ராமலிங்கம் பிள்ளையின் மனைவியும், பெண்ணும் பயத்து கொண்டிருந்தார்கள் - எந்த நேரத்திற் அவர் கொலை செய்யப் படுவாரோ என்று. அவர் கொஞ்சமும் கைக்கெட்டான். அந்த ஆட்கள் மனைவி மக்களின் பயத்தையும் அவர் தெளிவித்துக் கொண்டு வந்தார். மனைவி தம்பி ஓடி வாழ்க்கையைப் பழாக்கிக் கொண்ட பெண்ணின் பெற்றோர்களிடம் தெரிவிக்கப் போனார். தாம் மட்டும்கூட, தம்முடைய மனைவி மக்களையும் வேண்டுமென்றே அழைத்துக் கொண்டு போனார். அத்தனை பேர் மூன்றிலாயிற்றுப் பெண்ணின் ஏழைப் பெற்றோர்களுக்கூட காலில் விழுந்து. "என் மனைவி கல்லவனாக மாற்ற முடிந்த என் குற்றத்தை மன்னிவுகளை, நீங்கள் கெட்ட அபராதத்தைக் கொடுக்கிறேன்" என்று சொன்னார். இதைக் கண்டு கைதாரியம்மானும் விஜயாவும் கணாவும் கண்ணீரை ஆரூகப் பெருக்கி அழுதார்கள். பெண்ணின் பெற்றோர்களோ, 'எங்களுக்கு எங்கள் குற்றத்தை போன பிறகு உங்கள் பணம் எதற்குச் செய்யக் கைகூட வேண்டாம். தங்கள் போங்கள். ஆண்டவன் இருக்கிறான். எங்களை அவன் காப்பாற்றுவான்' என்று சொல்லி விட்டார்கள். என்ன சொல்லியும் அவர்கள் தங்கள் பிள்ளையோ, மனைவியோ மாத்திரிக் கொள்ளாமல் சொன்னதையே சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இரு திரும்பிய ராமலிங்கம் பிள்ளை ஒவ்வொரு தாளும் மன நிம்மதி இவ் வாமல் கூறித்துக் கொண்டிருந்தார். விஜயாவிடத்தில்கூட அவர் போகவில்லை.

கைதாரியம்மான் எந்த நேரமும் கண்ணீரும் கைப்பிடிமான இருந்தான்.

"அவன் என்னைத் தெரிந்தான்
எத்தனைத் தோஷம் எடுத்தேன்."

விஜயபாஸா ஆன் இனத்தையே
விஷமாக வெறுக்கத் தொடங்கி விட்-
டார். தன் தகையனின் குடிவெறித்
தோற்றமே ஆன் இனத்தின் உண்-
மைச் சொகுமான அங்குக்குத் தோன்-
றியது. அவன் பேசிய இழிவான
வார்த்தைகளும், அவனுடைய பவ
முறுத்தல்களும், அவன் ஒரு பெண்ணை
ஆக்கிரமித்துக் கொடுத்த தயவுறவுகளும்
அவனுடைய மனத்தில் ஆழப்-
படுத்தி, ஆண்மான் என்றமே அரக்-
னாகக் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்-
டார். இந்த வெறுப்பும் கோபமும்
சேர்ந்து, அவன் எந்த நேரமும் தன்
காப்பிற்கும் தாக்குதலுக்கும் தயாராக
இருக்கும் வீராக்வினையைப் போல்
மாற்றி விட்டது. பெண்ணைவிட
தனியம், தானம், மென் குரல்
பெரிந்தவை வெண்மாம் அவனிட-
மிருந்து மறைந்து விட்டன. பெரும்
பாதும மென்மையானவெ இருப்பாகி;
பேசியும் வெடிப்புறப் பேசுவான்.
நிமிர்ந்த பார்வையைத் தவிர குனிந்த
பார்வையே இடையாத. எந்த ஆண்-
மும் அவன் நிரும்பிக்கடப் பார்ப்ப
தில்லை.

கனாவின் நினைவு வேறு விதமான
இருத்தது. தகையன் விட்டும் ஆடி-
விட்டு மறைந்த மறுதானே ஜாருமான்
படுத்தவும் இருபது நாட்களுக்குப்
பிறகுதான் எழுந்து உட்கார்ந்தான்.

ராமகிருஷ்ண பிள்ளை ஒரு நாள்
மனைவியிடம் சொன்னார்: 'நான்தான்
தப்புப் பண்ணி விட்டேன். நான் உப-
தேசம் செய்ததிலும் குறைவினில்லை.
எனக்குத் தெரிந்த வகையில், என்
தடக்கையிலும் குறைவினில்லை. ஆனால்
என் பிள்ளைகளின் எத்தொஷத்தையும்
உன் எத்தொஷத்தையும் எழுதி இந்தப்
பக்கணாவை வாங்கி விடு' உபத்த

பொருக்கலில் வாங்கி திரப்பி, உதி-
விடப் பிரபுத்துவ வாழ்க்கை வரலாறு
செய்து விட்டது என் தப்பு. இது
அவனுக்கும் பண்ணாரத் நிமிசரக்
கொடுத்த விட்டது. பண்ணாரன்
பிள்ளையைத் தக்கன் வயதவந்து
வாகக் கொடுக்க எத்தனைபோ பேர்மன்
எத்திருக்கிறான். இது வந்திவாழ்ந்த
நாடுதானே என்று நினைக்கும்போதென்-
வாம் மனம் குறுகுறுத்து. போகட்டும்.
என் தப்பை முதலில் சரி செய்து
கொடுக்க. நாம் இந்த மாநில இனி-
வாழ்க் கூடாது. இந்தப் பக்கணா-
லும் இருக்க வேண்டாம். எவ்வித
வாழ்க்கை போதும் தமக்கு. வேறு
எங்கெவாவது போய்க் குடிவிறப்போய்
தம்முடைய தவறுக்கு அப்படியாவது
ஒரு பிராயசித்தம் செய்வோம்."

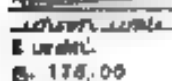
மற்றொரு நாள், "இந்த விட்டும்
இருந்து கொண்டு, விஜயாவுக்கும்
கனாவுக்கும் கண்ணாங்குளை நடத்தி-
லும், பெண்ணை இழந்த அந்த எழு-
வின் மனம், தம்முடைய ஆடம்பரத்
தனக் கண்டு எப்படியென்கலாம் வரையும்
வேண்டாம், தமக்கு இந்தப் பக்கணா
வேண்டவே வேண்டாம்" என்றார்.

கனாவுக்கு ஜாருமான் குணமான ஒரு
வாரத்துக்குள்ளாவே அந்தப் பக்கணா-
வைக் காசி செய்து வாடகைக்கு விட்-
டார். மணல் ரோட்டியில் உண்டு தம்
முடைய மற்றொரு பக்கணாவின் மாடி-
லில் அதே ஆடம்பரப் பொருக்கலாக்
கொண்டு போய்ப் போட்டார். குடும்-
பத்தொரு அரசாடி விதாயகர் கொலைக்
தெருவின் பழைய வீடு ஒன்றுக்கு
வாடகை பேசிக் குடிபெயர்ந்து வந்-
தார். அவருக்குச் சொத்தமான எவ்வா-
வீடுகளிலும் வாடகை கொடுத்த
வசிக்வும் குடித்தனக்காரர்கள் இருத்-
தார்கள். அவர்களில் யாராவது ஒரு
வரைக் காசி செய்யப்படி கொலை
விறுக்கலாம். ஒருவருக்குமே தொக்கி
கொடுக்கக் கூடாது என்று, அத்தனை
சொத்த வீடுகளில் வைத்திருந்துப்
வாடகை விட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தார்.
யிழிவிருந்த ஆடம்பரப் பொருக்கலில்
மும் அவர் விட்டும் குணப்படுவதில்
காட்சியாக வைக்கல்கில். உன்னே
மறைவிடத்தில் கொண்டு போய்ப்
போட்டார். காசி வைத்திருந்தது ஒன்-
ததைத் தவிர மற்ற எல்லா அம்சங்களில்
தும் அத்தத் தெருவின் வசிக்வும் தருத்
தரக் குடும்பங்களில் போலவே அவர்
எனும் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

இந்த விரகதியும் பிராயசித்தம்
உணர்ச்சியும் திறைத்த வாழ்க்கையில்,
விஜயா சாதாரணப் புடவைகள்

பிறந்த

ព្រឹត្តិបត្រស្រីស្នាក់នៅ

Expenses
 14.00

ពិភពលោក

2 words
\$20.00

மர்ரி

44-38861-100
\$203.00

ស្រាវជ្រាវស្រាវជ្រាវ

09-05-00

Grand Total: 128.00

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁ ရက်နေ့၊ နံနက် ၈ နာရီခန့်တွင်
 ရန်ကုန်မြို့၊ နေပြည်တော် အနီးရှိ နေပြည်တော် မြို့နယ်

உன்னத ஒளிநயம், சிறந்த அமைப்பு, சகாய வீலை

[illegible]

மொட்டி கிணத்தின் கிழக்கில்

பரதநாட்டிய கலை நிகழ்ச்சி

★

பம்பாய் ஸ்ரீ சாஸ்திரேஷ் வசி பரதநாட்டிய கலாமன்றம் மானவிகள்

குமாரி லானி குமாரி மீரவித்
பரதநாட்டியம்

27-ஆ-1966 புதன்மீழமை
மாலை 6 மணிக்கு

தி. நகர் கிருஷ்ணகான சபை
ஆதரவில் தடைபெறும்

மீது
கனாபாசனசார்வரின்

ஜீவரம்நகம்

கனாபாசனசார்வரின்

அருணா

கனாபாசனசார்வரின்

பாலம்ராஸ

கனாபாசனசார்வரின்

ரத்தசோதகா

கனாபாசனசார்வரின்

சயவனப்ராசனம்

கனாபாசனசார்வரின்

ஆயர்வேதாஸ்ரமம்

கனாபாசனசார்வரின்

கலியாண கால விற்பனை!

பட்டுச் சேலைகள்
சோனி பீஸ்கள்

தூல் சேலைகள் & மில் ஜவுளி ரகங்கள்

மத்தியம்

தேவாலயம் மில்லா ரகங்களும் கிடைக்கும்

நல்லி

டெக்ஸ்டைல்

போன் :
442567

பாண்டி பகார
திருவாரூர் - ஓசூர்-7

உருத்தி தனது திருக்களையும் அணி
யாமல் பிராமதத்துப் பெண் மாநிலி
காலத்தாகக் கழித்தான். அவன் முகத்
திக் கணியே இன்னாமல் போய்விட்
டது. ஒரே ஒரு நாள் அம்மாவின் உட்
டையத்துக்காக ஓராமமான தனது
கூட்டினும் பட்டுப் புடவைவடிதும்
திருப்பரங்குன்றம் கோவிலுக்குப் போன
தைத் தவிர, எப்போதமே எவிய
தோற்றத்தில்தான் வாழ்ந்திருந்தான்.

அவனுடைய சோர்வைவும், கைகலப்
பின்மைவையும் கண்டு ராமலிங்கம்
பின்னா மிகவும் வருத்தினார். அந்தச்
சமயத்தில்தான் ரங்கராஜனின் தரிசனம்
அவளுக்குக் கிடைக்கத் தொடங்கியது.
அந்தப் பால் வடிவும் முகத்தைப்
பார்த்ததமே, பாசையாக இரவிக்
கிட்டத் தவிர உயர்ந்ததில் புனித
மான ஒரு கந்தை விருட்சத்தின் கன்று
போல் சூதாவை மூலவிட்டுத் தனித்
தது. ரங்கராஜனின் எளிமை, முக
சோபிதம், அந்ந் தவறும் சரத்தம்,
கண்களில் துளும்பு மிற உருவ
தோக்கம் - அத்தனையும் சோர்ந்து,
நம்ப முடியாத ஒன்றை நம்பும்படி
அவன் மனதை மாற்றி விட்டது.
"இப்படிப்பட்ட முகமும் ஓர் ஆண்
மனதின் மூல்தான்! ஆண்களில்
இப்படிப்பட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள!"

ரங்கராஜனாக் கண்டது, தனக்
கென்றே, தனக்கு நம்பிக்கையளிக்க
கென்றே, தன்னுடைய தவறான
செய்ததை மாற்றுவதற்கென்றே இந்த
மன்னுயவியின் வந்து பிறத்திருக்கும்
ஒரு தேவகுமாரனாக் கண்டது போல்
இருந்தது. அவனுடைய தாயாரைப்
பார்த்த பிறகு, இரண்டு புரண சத்
திரர்களாக் கண்டு, இரண்டு சத்திரர்
களின் தன்னுணியிலும் குவித்
தெழுத்த உணர்ச்சியைப் பெற்றனும்.
அவன் தினத் தினம் இந்தச் சத்திரர்கை
யில் தீராருவதற்கு எத்தனையோ முறை
அவனுடைய வீட்டுக்குப் போய்ப்
போய் வந்து கொண்டிருந்தான்; இப்
போழுதும் போய்க் கொண்டிருக்கிறான்.

குடும்பக் கைதகைய விஜயா
ரங்கராஜனிடம் சொல்லி மூடிக்கும்
போது இரவு ஒப்பது மணியாகிவிட்
டது. வானத்தில் நிலவும் பிரகாசித்
தது. அது பெண்ணை கழித்த மூன்றாம்
நாள் இரவு. சத்திரனின் மேல்பாக்கத்தில்
சிறிது தேய்ந்திருந்தது. அழகான ஒரு
சூழ்ந்த தனியே ஒரு கலப்புத்
தொப்பினைச் சாப்பாக வைத்திருந்
தான் எப்படி இருக்குமோ அப்படி
இருக்கிறது என்று ரங்கராஜன் நினைக்க

கட்டிக்காட்டிச் சொல்கிறான். ஓர்
மரக்களில் இரவுக்கு வர்பெ தெரிந்த
அந்தச் சத்திரனின் அழகின் அவனும்
தொய்ந்தான்.

திருப்பரங்குன்றம் மலை
உச்சிக் கொண்டு, திவ்ய அந்தயிக்
வரைவின் அவருகு பேசியும் வினா
வாடியும் பொழுதைக் கழித்தவிட்டு
வர வேண்டும் போல் அவளுக்கு ஓர்
ஆசையும் ஏற்பட்டது. அவனுடைய
மன வெளியில் எங்கும் எங்கிடத்திலும்
ஒரே கனவுகள்; சொல் வடிவம் பெறத்
துடிக்கும் கவிதைகள்....

இரண்டு நிமிஷங்கள் எதுவும் பேசா
மல் இருவரும் மௌனமாக இருந்
தார்கள். உயர்ந்ததன் எதையும்
அவர்கள் நினைக்கக்கூட இல்லை. அந்
மும் புறமும் இன்னதென்று சொல்ல
முடியாத ஓர் இன்பாநுபவத்தில் மூழ்கி
யிருந்தார்கள்.

பிறகு விஜயா கவிதைக்கு விழித்
துக் கொண்டவன் போல், ஆனால்
வெறும் பப்பாட்டும். இவ்வாறும்,
"போகலாம்தானே?" என்று. அந்த
வார்த்தையோடு கவிதின் மயக்கமும்
நீர்ந்து விட்டது. அவன் சிரிப்பை வர
வைத்துக் கொண்டு, "இது நாம்
புறப்பட்டு வந்த தினத்தின் இரவு.
மது நான் இரவு என்மிறதை
கீட்டினே போய்த்தான் கேட்டனும்!"
என்று சொன்னான். உடனே காரும்
புறப்பட்டது.

நீர்மலிகைப் பின்னையும், கன்னா
யம்மானும், கலாவுக் சாப்பிடாமலே
விஜயாவுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்
தார்கள். ஒருவரிடத்திலும் தனிக்
கூடக் கை இல்லை. புரண மயிற்சிறியே
அவர்கள் பேசினதும் சிரித்ததும் குமிழி
யிட்டுப் போய்விடது. கார் வந்து
நின்றதும், ராமலிங்கம் பின்னா எந்நி
கொண்டு அழைக்க வரவருக்கு ஒடி
வந்தார்.

"இவ்வாறு....." என்று ரங்க
ராஜன் அறிமுகப்படுத்தினான் விஜயா.

அவனும் அவரும் ஏக கைத்திற்
கைகலப்பினார்கள்.

"இந்த வானிரா விஜயாவின்
தந்தை!" என்று ரங்கராஜன் ஆச்
சையுடைய சொந்தான்.

ஓர் அரசன் மத்தெரு நாட்டின்
மட்டத்து இளவரசனை வரவேற்பது
போல், கைகாரு கொடுத்து அவனை
உயர்வ அழைத்து வரவும் ஆசைப்
பட்டார். ஆனால் ரங்கராஜன் உயரிய
ஏகக்கைத் தன் உடம்போடு ஒட்டித்

மணியார்: குடிசைக்குக் கூழ் இறைந்த
எழுத்துக் கொம்புவிடத்தும் பணியி
யென்புமாம்!

ஹதாள்: பீன்னை.... உங்கள் விட்டில்
தன்னை இருக்க!

தொல்லைப் போட்டுக் கொண்டு அடக்க
ஒருக்கொரு தின்றதாய் அது சாத்திய
மில்லாமல் போய் விட்டது.

"உள்ளே வாருங்கள்!"

"நேரமாயிட்டது! இன்னொருதான்."

"ஒரு நிமிஷம் வந்து விட்டுப் போக
லாம். விஜயா! கனா! கஸ்தூரி!
விருத்தானியை நான் மட்டும் தான்
அழைக்க வேண்டும் என்விறதில்லை.
நீங்களும் அழைக்கலாம்...." என்று
சொல்லி விட்டு அவர் புன்னைகை செய்
தார்.

ரங்கராஜன் உள்ளே சென்றான்.

"திருப்பரங்குன்றத்துக்கே போயிட்டு
வாரேனும்ப்பா....." என்றான் விஜயா.

ரங்கராஜன் உட்கார்ச் சொல்லி,
"ஒரே நிமிஷத்திலே நீங்கள் போக
லாம். ரொம்ப நேரம் உங்களை உட்
கார வச்சிட மாட்டேன். இப்பவே
மணி ஒன்பதரை. அங்கே அம்மா சாப்
பிடாமல் இருப்பாங்கன்னு எங்களுக்குத்
தெரியும்" என்று சொன்ன ராம
விங்கம் பீன்னை, எதிரே தட்டில் இருந்த
ஆரஞ்சுப் பழங்களில் ஒன்றை எடுத்துத்
தம் கையால் உரித்தார். நன்றாக
உரித்து, தரம்புகளையும் விதைகளையும்
போக்கிவிட்டு, ஒரு தட்டில் விரித்து
வைத்து, "சாப்பிடுங்கள்" என்றார்.

"சாப்பிடப் போற நேரம்" என்று
அளவுகடத்த பணியோடும், சங்கோசத்
தோடும் சொன்னான் ரங்கராஜன்.

"ஒரு சின்ன எடுத்துக் கொள்ள
லாமே!"

"சரி" என்று சொல்லி விட்டு ஒரு
சின்னையும், மரியாதைக்காக இன்
னொரு சின்னையும் எடுத்துக் கொண்டு,
"உத்தரவு தரணும். புறப்படுறேன்"
என்று சொல்லி விட்டு எழுந்தான்
ரங்கராஜன்.

அவரும் கூடவே எழுந்தார்.
"விஜயா, கனா வாருங்கள்!" என்று
கூப்பிட்டார். மூவருமாகச் சேர்ந்து
அவளை விட்டு வரையிலும் போய்
வழியனுப்பி விட்டுத் திரும்பினார்கள்.
திரும்பி வரும்போது கனா மட்டும்
ஒரு தட்டை திரும்பிப் பார்த்தான்.
வாசலில் நின்று கொண்டிருந்த ரங்க
ராஜன் அவரைப் பார்த்து "டாட்டர்"
காட்டுவதுபோல் கையை ஆட்டினான்.
அவர் வெட்கத்தினால் கையைத்தூக்கி
ஒடிவாமல் தூக்கி "டாட்டர்" காட்டி
விட்டுத் திரும்பிக் கொண்டான்.

"67 பீன்பிட்ட மனுஷன்" என்று
வியத்து கொண்டு உள்ளே சென்ற
ரங்கராஜன், தாயாவரப் பார்த்ததும்,
"அம்மா, சாப்பிட்டாயா?" என்று
கேட்டான்.

"சாப்பிட்டனும்."

"நேரமாயிட்டதே!"

"நேரம் ஒன்றும் ஆயிடல்வே.
எங்கே போயிருந்தே, ராஜா?"

"அம்மா! என்னை மன்னிக்கணும்.
உன் விட்டே சொல்லாமே நான்
வெளியே போயிட்டேன். திருப்பரங்
குன்றத்துக்குப் போனேன். அம்மா,
உன்விட்டே மறைப்பானேன்? சுற்றிச்
சூழ சத்தியமும் அன்புமா திறைஞ்சிக்குக்
கிறப்போ, போய் சொல்லி என்னையும்
சூழ்நிலையையும் அங்கீகரித்துறது
எதுக்கு? விஜயாவும் நானும் போயிருத்
தோம் - அவள் காரியேயே....."

"உங்கனோடே வேறே யாரும்
வரக்கூடியா?"

"வரக்கூடும் சரி. - நீ தப்பா நினைக்க
மாட்டேன்னும் எனக்குத் தெரியும் -
நானும் விஜயாவும் முருகனுக்கு முன்
னாலே நிற்கிறப்போ மணியை எல்
வளவு சுத்தமா நிற்போமோ, அப்
படியேதான் இவ்வளவு நேரமும்
பொழுதைக் கழிச்சிட்டு வாரேனும்.
சத்தியமாச் சொல்றேன்....."

ஜானவியம்மாள், "ராஜா! மூத
விலை வந்து சாப்பிடு, அப்புறம் பேச
லாம்" என்று சொல்லி அவளை
அழைத்தாள்.

சென்னை மாநில கூட்டுறவு வங்கி லிமிடெட்

271. அங்கப்ப நாயக் தெரு, சென்னை -1

தமிழ் விவரங்கள் : "தமிழ்ப்பாண்டி"

தொடர்பு பெற வசதி :

தமிழில் பெட்டி எண் : 226

28768, 22767, 24588

எங்கள் வயதியில் நீங்கள் போடும். டெபாசிட்டுகள் தாங்களே பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையான விவசாயத்திற்கும் விவசாயத் தொழில்களுக்கும் உதவி செய்யும்.

சென் டி.பாபுட் : ரூ. 2,000 அளவிற்கு மேலும் (வருடத்திற்கு)

15 நாட்கள் க்குள்	46 நாட்கள் க்குள்	1.25%
-------------------	-------------------	-------

48 நாட்டின் முதல்	90 நாட்டின் வரைய	2.60%
-------------------	------------------	-------

பித்தலெட் டிபார்ட்மென்ட் : ரூ. 1.00 அடித்து மேலும்

01 ஈரிதழை	அதிக குடிநீர்	8 மாதங்களுக்கான	4.50%
-----------	---------------	-----------------	-------

5 முதுககாலம்	12	5.00%
--------------	----	-------

12 மாதங்காலம்	3.50%
18 மாதங்காலம்	3.75%
24 மாதங்காலம்	4.00%
36 மாதங்காலம்	4.25%
48 மாதங்காலம்	4.50%
60 மாதங்காலம்	4.75%
72 மாதங்காலம்	5.00%
84 மாதங்காலம்	5.25%
96 மாதங்காலம்	5.50%
108 மாதங்காலம்	5.75%
120 மாதங்காலம்	6.00%
132 மாதங்காலம்	6.25%
144 மாதங்காலம்	6.50%
156 மாதங்காலம்	6.75%
168 மாதங்காலம்	7.00%
180 மாதங்காலம்	7.25%
192 மாதங்காலம்	7.50%
204 மாதங்காலம்	7.75%
216 மாதங்காலம்	8.00%
228 மாதங்காலம்	8.25%
240 மாதங்காலம்	8.50%
252 மாதங்காலம்	8.75%
264 மாதங்காலம்	9.00%
276 மாதங்காலம்	9.25%
288 மாதங்காலம்	9.50%
300 மாதங்காலம்	9.75%
312 மாதங்காலம்	10.00%
324 மாதங்காலம்	10.25%
336 மாதங்காலம்	10.50%
348 மாதங்காலம்	10.75%
360 மாதங்காலம்	11.00%
372 மாதங்காலம்	11.25%
384 மாதங்காலம்	11.50%
396 மாதங்காலம்	11.75%
408 மாதங்காலம்	12.00%
420 மாதங்காலம்	12.25%
432 மாதங்காலம்	12.50%
444 மாதங்காலம்	12.75%
456 மாதங்காலம்	13.00%
468 மாதங்காலம்	13.25%
480 மாதங்காலம்	13.50%
492 மாதங்காலம்	13.75%
504 மாதங்காலம்	14.00%
516 மாதங்காலம்	14.25%
528 மாதங்காலம்	14.50%
540 மாதங்காலம்	14.75%
552 மாதங்காலம்	15.00%
564 மாதங்காலம்	15.25%
576 மாதங்காலம்	15.50%
588 மாதங்காலம்	15.75%
600 மாதங்காலம்	16.00%
612 மாதங்காலம்	16.25%
624 மாதங்காலம்	16.50%
636 மாதங்காலம்	16.75%
648 மாதங்காலம்	17.00%
660 மாதங்காலம்	17.25%
672 மாதங்காலம்	17.50%
684 மாதங்காலம்	17.75%
696 மாதங்காலம்	18.00%
708 மாதங்காலம்	18.25%
720 மாதங்காலம்	18.50%
732 மாதங்காலம்	18.75%
744 மாதங்காலம்	19.00%
756 மாதங்காலம்	19.25%
768 மாதங்காலம்	19.50%
780 மாதங்காலம்	19.75%
792 மாதங்காலம்	20.00%
804 மாதங்காலம்	20.25%
816 மாதங்காலம்	20.50%
828 மாதங்காலம்	20.75%
840 மாதங்காலம்	21.00%
852 மாதங்காலம்	21.25%
864 மாதங்காலம்	21.50%
876 மாதங்காலம்	21.75%
888 மாதங்காலம்	22.00%
900 மாதங்காலம்	22.25%
912 மாதங்காலம்	22.50%
924 மாதங்காலம்	22.75%
936 மாதங்காலம்	23.00%
948 மாதங்காலம்	23.25%
960 மாதங்காலம்	23.50%
972 மாதங்காலம்	23.75%
984 மாதங்காலம்	24.00%
996 மாதங்காலம்	24.25%
1008 மாதங்காலம்	24.50%
1020 மாதங்காலம்	24.75%
1032 மாதங்காலம்	25.00%
1044 மாதங்காலம்	25.25%
1056 மாதங்காலம்	25.50%
1068 மாதங்காலம்	25.75%
1080 மாதங்காலம்	26.00%
1092 மாதங்காலம்	26.25%
1104 மாதங்காலம்	26.50%
1116 மாதங்காலம்	26.75%
1128 மாதங்காலம்	27.00%
1140 மாதங்காலம்	27.25%
1152 மாதங்காலம்	27.50%
1164 மாதங்காலம்	27.75%
1176 மாதங்காலம்	28.00%
1188 மாதங்காலம்	28.25%
1200 மாதங்காலம்	28.50%
1212 மாதங்காலம்	28.75%
1224 மாதங்காலம்	29.00%
1236 மாதங்காலம்	29.25%
1248 மாதங்காலம்	29.50%
1260 மாதங்காலம்	29.75%
1272 மாதங்காலம்	30.00%
1284 மாதங்காலம்	30.25%
1296 மாதங்காலம்	30.50%
1308 மாதங்காலம்	30.75%
1320 மாதங்காலம்	31.00%
1332 மாதங்காலம்	31.25%
1344 மாதங்காலம்	31.50%
1356 மாதங்காலம்	31.75%
1368 மாதங்காலம்	32.00%
1380 மாதங்காலம்	32.25%
1392 மாதங்காலம்	32.50%
1404 மாதங்காலம்	32.75%
1416 மாதங்காலம்	33.00%
1428 மாதங்காலம்	33.25%
1440 மாதங்காலம்	33.50%
1452 மாதங்காலம்	33.75%
1464 மாதங்காலம்	34.00%
1476 மாதங்காலம்	34.25%
1488 மாதங்காலம்	34.50%
1500 மாதங்காலம்	34.75%
1512 மாதங்காலம்	35.00%
1524 மாதங்காலம்	

2 கருடங்குழை	3	11	8 %
--------------	---	----	-----

3 வருடங்களுக்கும்	6	8.25%
-------------------	---	-------

6 வருடங்களில் குறைந்த வீதங்கள்	0.76%
--------------------------------	-------

செக்கெய் ஆ.பா.சி. : தவணைகளுக்குப் பெறுதல் மோத்தப் பணம் :

	12	24	36	48	60	72	84
--	----	----	----	----	----	----	----

சு. சே. அருள் மடங்களுக்கும்	68	128	198.50	279	355	442	535
-----------------------------	----	-----	--------	-----	-----	-----	-----

இதர விபரங்களை வங்கிபேக் சீர்திருத்த அறவகையகவரிநீதிமன்றம் பெறலாம்.

பெண் அலுவலகம் பெயர்	மு.சுமார்	தொலை பேசி எண்
------------------------	-----------	------------------

indian name: 32-A, also at 4000, Cedar-4 71858

எழுத்துப் : 88, எழுத்துப் கூறுபேரூ, சென்னை-8 85510

திருவல்லிக்கேணி : 111. பெரிய தெரு, சென்னை-5 84692

ബന്ധപ്പെടാനാൽ: 19, പാൽമു. പാൽ, കോർട്ട്-17 442868

காந்தி லக்ஷி : 78, இரண்டாவது மெயின் ரோடு, சென்னை-20 71192

பெரியவர் :	8/1, செங்குந்த முதலித் தெரு, சென்னை-20	64834
சென்னை :	செங்குந்த முதலித் தெரு, சென்னை-20	64834

தேவாலயம் :	இ. மார்தயாங்கம் டிரங்கு ரோடு, சென்னை-10	84106
மார்தயாங்கம் அருகில் :	12, சென்னை-10 சென்னை-10	75155

மதுரைப் பூங்கா : 10, தெற்கு மண்டலம், சென்னை-4	78166
மாந்தோரம் : 79, மாந்தோரம் மாந்தோரம், சென்னை-58	78205

செய்தகாலம் :	19. சாத்திரம் மதுரை, சென்னை-26	14800
மெய்யகாலம் :	14. மெய்யகாலம், சென்னை-28	14315

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 109. ம. ப. க. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர், சென்னை-18 440222

(காயிதாபு கூட்டுறவு நிறுவன அக்காடி)

சாஸ்திரி நகர் : 9, 10, சாஸ்திரி நகர், சென்னை-20 784 18

ஆர். கணேசசுப்பிரமணியம், எம். எம். ஏ.
தலைவர்

ம. வந்தியமாமன்
தமிழகம்

இருமலா?

க்ளேகோடன்

சாப்பிட்டதும் போய்விட்டதே!

சென்று முன்புதான் அவள் இருமலால் தவித்துக் கொண்டிருந்தாள் என்றால் நம்புபீர் களா? பிறகு க்ளேகோடன் சாப்பிட்டாள். க்ளேகோடன் அவள் இருமலை வேரூக்கிவிடப் பூரணமாக விறத்திவிட்டது.

பூரண இருமல் கட்டுப்பாட்டுக்கு க்ளேகோடனுக்கு இளை எதுவுமில்லை!

அவளுடைய கடுமையான இருமலை க்ளேகோடன் வெகுசீக்கிரம், பரிபூரணமாக விறத்திவிடது.

■ மூலிகை—இருமல் கேள்நிரத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது

■ தொண்டையில்—சளி அடைப்பை அகற்றி எரிச்சலைச் சமனப்படுத்துகிறது

■ மார்பிக்—இறுகிய தசைகளுக்கு இடமளித்து சுலபமாக சுவாசிக்க உதவுகிறது

■ துணர்விரக்கனிக்—அடைத்துக் கொண்டிருக்கும் கோமுகையைத் தளர்த்த சளிசைய வெளியேற்றுகிறது

க்ளேகோடன்

டெர்ப் வசாகா

இருமல்களுக்கு, மிக அதிகமாக விற்பனியாதும் நம்பகமான விட்டு கிளாசனிக்

சாஸ்யம்/2005/12/27/10

"அம்மா! நீ என்ன நினைக்கிறே?" என்று கேட்டார் ரங்கராஜன்.

"நான் இப்போ ஒன்றுமே நினைக்கவே - நீ பரிபொரு இரூப்பை என் கிறதைத் தவிர."

"எம்மா சொக்து!"

"ஒன்றுமே சொன்ன எனக்குத் தொணக்கே, ராஜா. போனே பன்

னித்தான் பார்த்தேனும், ஏதாவது சொந்தத்துக்கு இருக்காது."

"நீ என்னவோ போக வேறயே. எதுக்கு வெளிப்படைபாடு சொக்து."

"ராஜா! நீ ரொம்பச் சங்கடப் படுறே! அப்படியெல்லாம் ஒன்று மில்லை. வா, நீயும் சாப்பிடணும்! உங்க அப்பாவும்கூட சாத்துக்கிட்டிருக்கிறார்" என்று துள்ளியெய்தான்.

அத்தியாயம் 20

ரங்கராஜன் சென்றவியிருந்து திரும்பி வந்த பிறகு அருளுரை முதலியார் மதுரைக்கு வரவே இல்லை. சென்றவியைப் போனும்படி தன்னை வந்துவந்திய அவர். நான் திரும்பி வந்ததும், இரண்டொரு நாட்களுக்குள்ளேயே தன்னைச் சந்திக்க மதுரைக்கு வருவார் என்று ரங்கராஜன் எதிர்பார்த்தான். ஆனால் பதிலிதந்து நாட் களுக்கு மேல் ஆகியும் அவர் வரவே இல்லை. இது என் என்று அவன் திகைத் தான். தாயாக்கரையும் கேட்டார். அந்த அம்மான், "வரவேண்டிய வேலை எதுவுமில்லை போகிறாரு. அதனால் தான் வராமல் இருக்கிறார்கள். தோஷம்" என்று சொன்னான். ரங்க ராஜன் அவருக்கு ஒரு வடிதலும் எழுதினான். அதற்கு அவர் பதில் போடும் போது, வேறு காரியம் இல்லை விசாரித்து, தமக்குச் சாத்தானிக் வேலைகள் அதிகம் இருந்ததால் மது ரைக்கு வர முடியாமல் போய்கிட் டது என்று தெரிவித்து, கடைபிட்டு, "வருகிற திங்கட்கிழமை அப்பாவோடு நீ புறப்பட்டு வா. பத்திரக்களை நீயேயும் பன்ன வேண்டும். ரொம்ப நான் ஆய்கிட்டது. பிணங்க கம்பலா அவசரம் படுத்துகிறது" என்று எழுதினார்.

அருளுரை முதலியானின் கடிதம் வந்த நாளுக்கு நாட்களுக்குப் பிறகு, சந்திர திருவிழைக்கு ஒரு வடிதல் எழுதியிருந்தான். அந்தக் கடிதத்தை வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே ரங்கராஜன் நித்தான். வாசித்த பிறகும்கூட நித்தான், சந்திர எழுதி யிருந்தான்:

"கிறுபா என்னை மறந்து விட்டான் போக இருக்கிறது. இப்போதெல்லாம் அவன் எனக்குக் கடிதம் எழுதவே இல்லை. அதற்கான அவனை நான் தப்பச் சொன்ன யாட்டை. நான் அவருக்கு எழுதாத போது அவன் யாட்டும் எனக்கு எப்படி எழுதுவான்? ஆனால் கனா சம்பந்தம் எனக்கு ஒரு கடிதம் போட்டிருந்தான். அவனாவிய

தான் எழுதியிருக்கிறான். நான் அவ ருக்கு இது கவரவிலும் எழுதவே இல்லை. அம்மாவிடத்தில் கிறுபா ரொம்பப் பிரியமாக இருப்பதாகவும், அம்மானைப் பார்த்தால் ஒரு நாள் கூட அவனாக இருக்க முடியாது என்றும், அவன் தன் வீட்டில் இல்லை என்றும், அம்மாவோடுதான் இருப் பான் என்று அவர்கள் வீட்டில் எக் கெளரவம் பெரிசு கொள்வார்கள் என்றும் கனா எழுதியிருக்கிறது. நீயும் ஒரு நாள் அவர்கள் வீட்டுக்குப் போயிருந்தா யாம். இதைக்கொண்ட படிக்க எனக்கு ரொம்பவும் சந்தோஷமாகத்தான் இருக்கிறது...."

இதுகவரவிலும் இவ்வாறு எழுதி யிருந்த சந்திர, இதற்குப் பிறகு வேறொரு மாதத்தில் எழுதியிருந்தான்:

"ராஜா! உனக்குத் தெரிவித்தது இல்லை. இருந்தாலும் சொக்கிறேன். கிறுபா நக்கவன். உன் மனவிலும் கனக்கம் இராத. ஆனாலும் நீக்கக் கடிக்கடி சந்தித்துப் பெகவது மற்ற வர்களுக்கு விதப்பமாக்கப்படும். அதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. எவ்வளவு தான் மனவிலே கனக்கம் இவ்வாவிட் டாலும், வாரிய வயதில் ஒருவரோடு ஒருவர் தெருக்கிப் பழகவது ரொம்பத் தப்ப. நான் இதனால் பன் சங்கடங்கள் ஏற்படக் கூடாது. அப்பாவும் அம்மா யும், சித்தப்பா குழம்பத்திலும் பன் சங்கடப்படுவது மாதிரி ஆனாலும் ஆகி விடும். முக்கியமாக கிறுபாவின் அப்பா அம்மானைப் பார்த்த வேண் டும். நீக்கம் இப்படிப் பழகவது தெரிந்ததால் அவர்கள் அவனைக் கனக் கிக்கத்தான் செய்கார்கள்; உன்னை யும் பகடப்பார்கள். எதற்கு தமக்கு என் பதை? அதனால் உங்கள் பிரியம் இத்தோடு நித்தக்கும். அவர்கள் வீட் டுக்கு நீ போக வேண்டாம். நம் வீட்டுக்கு அவன் வந்தால், அவருக்கு நீதான் புத்திமதி சொக்கித் திரும்பி அனுப்ப வேண்டும். உனக்கு நான் புத்தி சொக்கிறேனா என்று என்னைக் கனாக்காதே. எனக்குத் தெரிந்ததைத்

சொல்வோம். உங்களுக்கு தெரியாதது ஒன்றாகிவிட்டது....."

"நீ திரும்பிக்கு ஒரு முறை வா. நம் குடும்பம் போட்டோவைக் காட்டி 'மாமா எங்கே?' என்று கேட்டால், நான் உன் முகத்தை 'விரலால் தொட்டுக் காட்டுகிறேன். 'மாமா வரவில்லை' என்று சொல்லி எட்டிப் பார்க்கிறேன். நீ சிவிரமாவே இங்கே புதப்பட்டு வருவாய் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்."

சீர்தந்திரம் கடிதம் சங்கராஜனுக்குக் கிடைப்ப உண்டாகியதற்குக் காரணம் விஜயலக்ஷ்மி பெற்றோர்களை நகர்ப்புறம் புகைப்பார்க்கச் செய்து அவர் எழுதி விடுத்ததற்காக. அது பரிசாகச் சிவியு. ருக்கையப் பற்றி எழுதிவிடுத்ததோ சந்திராவுக்குக் கிடைப்ப உண்டாயிற்று. அந்த வரிசைப் படித்தபிறகு, அம்மாவின் குடிப் போய் அவள் கடிதத்தைக் காட்டினார். ஜானவியின் மார் ஒரு வரி விடாமல் வாசித்தார். அவர் முகத்தையே சங்கராஜன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ருக்கையப் பற்றிய பகுதியை வாசித்து முடிக்கும்போது மட்டும் இவ்வளவு ஒரு புன்னை அரும்பியது. அது வரையிலும் அவர் முகத்தில் எவ்விதச் சைனமும் தென்படவில்லை. கடிதத்தை அவர் கையில் திரும்பிக் கொடுத்தார் ஜானவியின்மார்.

"விஜயலக்ஷ்மி பற்றிச் சந்திர என்ன எழுதி விடுகிறார், பார்த்தாயா? அவர் நம் வீட்டுக்கு வந்தாய் விட்டாற்போலமாமே! ரோம்பப் பஸப் பட்டு, சந்திர! விஜயலக்ஷ்மி அப்பா அம்மாவைப் பற்றி அனுகூல என்ன தெரியும்?" என்றார் சங்கராஜன்.

"தெரிவிடுகின்றாய். எழுத வேண்டிய முறைக்கு எழுதத்தானே செய்வான்?" என்றார் அந்த அம்மாவை.

"அப்படிக்கு என்ன அர்த்தம்? நீ என்ன சொன்னே?"

"சந்திர வேறே எப்படி எழுதுவான். ராஜா!"

"அது 'சரி'க்கு சொந்தியா? விஜயலக்ஷ்மி வீட்டுக்குள்ளே வராதினா சொல்லுமா?"

"இப்படி ஏன் கேட்டீர்? அவர் அப்படி எழுதினதிலே தப்ப இல்லைக்கு சொந்தே. அவனை எழுதிவிடுகிறாயோ, உங்களுக்கு தெரியாதது இல்லைக்கு. அதுவே எதைச் செய்வதும் எந்தெந்த நிலை நிலைமை பண்ணிக் கொடுக்கிற வீட்டுக்காரனா!"

"எதைச் செய்வதும்? நிலை சொன்னா!"

"நான் சொன்னதற்கு என்ன இருக்க?"

"விஜயலக்ஷ்மி 'வராதினா' சொன்னதில் உதவல் எந்திருக்கிறது?"

அவர் அப்படிச் கேட்டதிலே ஜானவியின்மாரைக்குக் கண்ணீர் வந்து விட்டது. முத்தாயினால் வேலமாத் கண்ணைத் துடைத்தார்.

"அம்மா!... ஏன்?" - சங்கராஜன் பதறிப் போய்க் கேட்டார்.

"ராஜா! என்னை ஒன்றும் கேட்காதே. என் வாயினே நான் ஒரு தகரா விட்டுக்குள்ளே வராதினா சொன்னி அதை மட்டும், ராஜா! விஜயலக்ஷ்மி...." - ஜானவியின்மார் போய் முடிவாகியது. அங்கே நிதாயம் கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டு உங்கே போய் விட்டார்.

சிவியு முட்டிய சந்திரனைக் கடிதம் தெரிவிடுகிறார் கீழே விட்டு விட்டது. அந்தே அவர் விஜயலக்ஷ்மி வீட்டுக்கும் போய் அவளிடமும் அந்தக் கடிதத்தைக் காட்டினார். அவளும் படித்து விட்டுச் சிரித்தார். "கொ கெதுகிவிருந்த வந்ததும் இதற்கு எட்டினாய்!" என்றார் அவர்.

சங்கராஜன் அப்போது சொன்னார்: "விஜயலக்ஷ்மி உங்களைப் போலத்தான் தானும் சிரிப்பே - கடிதத்தைப் படிக்கட்டு. ஆனால், இது சிவியின் கடிதம் மட்டுமே என்னை மாற்றி என் மனக்கு இப்போது நான் ஆரம்பிக்கிறது.."

"ஏன்?"

அம்மாவும் தானும் பேசிக் கொள்ளாத ஒரு வார்த்தை விடாமல் சொன்னார் சங்கராஜன். அம்மாவை அதைதவிர கிறிஸ்து. அப்போது விஜயலக்ஷ்மி வீட்டு விட்டார்.

"நீங்கள் அந்த மாற்றி அம்மாவின் கேட்ட கேட்டிருக்கப்போது. அவர்கள் மனம் ரோம்பலும் கெட்டுப்படுத்திவிட்டது. அவர்களைக் கொண்டுள்ள என்ன தப்ப? சந்திர உங்கள் தங்கை எந்தென்ன முறையிலே எப்படி எழுதுவாள்? அப்படி எழுதிவிடுகிறாள் உங்கள் அம்மா சொன்னதிலே ஒரு தப்ப மிக்கதே. அவர்கள் இவ்வேதையும் இப்படிச் சொன்னார்கள் கேட்டுக் கெட்டுப்படுத்தாதீர்கள்" என்றார் விஜயலக்ஷ்மி.

சங்கராஜன் தான் தவறு செய்து விட்டதா நினைக்கத் தொடங்கிவிட்டார். அதனால் அவர் சாத்திரங்குட்போகும் வரையில் விஜயலக்ஷ்மி மனக்கு உட்காட்ட அம்மாவின் முன்னிலையில் உச்சரிக்கவில்லை. விஜயலக்ஷ்மி சந்திரனைக் கடிதத்தைப் பார்த்ததானே காட்டிக் கொள்ளாமல் அந்த இரண்டு நாட்களும் ஜானவியின்மார் மறக்கப் போய் போய் பார்த்துப் பேசிவிட்டு வந்தார். (தொடரும்)

அவன் சொந்த பெரு நேரத்துக்குப்
 பின்னர்தான் சத்திரமொளிக் குத் தன்
 உணர்வு வந்தது. அவனின் தந்தை இறந்த
 பரவசத்தால் நீக்கித்தே தவிர, அவனைப்
 பற்றிய இனிமைய நினைவுகள் ஒன்றுப் பெற
 வில்லை.

ஒன்றுப் பெறும் எண்ணங்களை துடந்தாதி
 எழுப்பி விட்டுப் போக வில்லை. உண்மையில்,
 எண்ணங்களின் எழுச்சியெழவே அவன்
 தொற்றுக்குத்தான்.

சத்திரமொளியைப் பற்றி அவன் தன்
 ஞாபக தெரிந்து கொண்டிருந்தான். கடத்த
 ஆறு மாதப் பழக்கத்தில், அவனைப் பற்றிய
 சுவாஸம் அவனுக்குப் பிடித்திருந்தது. ஆனால்,
 அவனுடைய தந்தையைப் பற்றி அவன்
 தெரிந்து கொண்டு விட்டான்....?

எனினும் உதறி விட்டுப் போகக்கூடிய
 மாழிசி இவ்வொரு நேரம் பாராட்டவில்லை
 அவன் எங்குதான் சத்திரனுக்குத் தோன்
 தியது. ஆனால், அவனோ உயர்ந்தி மன்ற
 தீபிதலில் செல்வ மகன், உறவினர்க
 கொங்கார் பெரிய பெரிய பதவி வகிப்ப
 வர்கள். உலகநிலை முதலியர், கம்பெனி ஸ்டாக்
 டர், அருமைக் கிசிக்ரை நிபுணர், வெளி

யுறவுத் துறை அதிகாரி, போலீஸ் குப்மீக்ட்
 இப்படி உறவினர்கள் அவனுக்கு. சத்திர
 னுக்கு? அவனுடைய தந்தை? சித்தப்பா?
 மாமா? சூயோ, சூயோ! இவர்களைப்
 பற்றிய எண்ணமே அவன் மனத்தில் ஒரு
 குவிவை உண்டாக்கிற்று.

துடந்தாதி கண்டிப்பாகச் சொல்லி
 விட்டுப் போய் விட்டான்: 'சத்திர! உங்கள்
 தந்தையின் அனுமதியை எப்படியெனும்
 பெற்று விடுங்கள். என் அப்பா உங்களை இது
 வரை நேரிக் பார்த்திரா விட்டாலும், என்
 ஞானமாக திறைவ அறித்திருக்கிறார். அதனால்
 என் பெற்றோர்களுடைய சம்பந்தத்தைப்
 பெறுவதில் கிரமம் இருக்காது. உலகாணத்தை
 அவ்வாறாபாத்திரவெனவே முறைப்படி நடத்தி
 விடலாம்.....'

சத்திரன் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டான்.
 உலகாணத்தை முறைப்படி நடத்திவிட்டான்
 மாம். மஞ்சக் கொம்பு துடிக்கவர உண்பாடி
 கனின் மகன், மனமோகன் பிரணாதின
 மகன் மணத்து கொள்வதற்கு 'முறை'
 என்ன வேண்டிக் கிடக்கிறது!....

ஆனால், நடந்து போனவைகளை அரை
 போடுவதற்குரிய நேரமில்லை, அது. உடனடி
 யாகச் செல்லாத நேரம்தான் தருணம்.
 துடந்தாதி கொம்பி விட்டான் என்பதற்
 காக அங்க, அவனுக்கும் அவன் மறந்து
 விட்டு இனி யாழ் முடியாது. சத்திரனின்

**பக்டுவம்
 வருமா?**
 அப்பா

உள்ளும் முடியாததும். அங்கு நிறைந்து நின்று. அவரைத் துறப்பதா?

எல்லாம், அது மாத காலத்துக்கும் உள்ள டாக் இறுக்கம்தான்.

மிகுதக் கொக்கியில் ஐந்தாம் வகுப்பை லுடித்து விட்டு, முதல் படிப்புதலில் செலவு தற்காகப் பக்கத்து நகரத்துக்குப் போனதையே அவர் தந்தை ஆதரிக்கவில்லை. "போதுமா, படிப்பு, நாளிவர்த்து பாட சாலைக்கு வந்து" என்று கொக்கிப் பார்த்தார். வயசு பின்னால் முறுக்கிக் கொண்டு நின்றான். உகியோடுகத்து அவன் அம்மாவின் குரல் கேட்டது. "நெண்டமாண்டி கட்சி கொண்டு - ரொம்ப நல்லுப் படிக்கிறது; நிறுத்திப்போடிக் கொண்டு. அவளும் ஆசையுடனான். ரெண்டு கைகளை வைத்துக் கொடுத்து, நாறு பிச்சைகளோடு அவர் போயிட்டு வரான்!"

"நீ கொடுத்து சரி. என் மனசு ஒத்துக் கையே! கொணக் கொணப் படிக்கட்டு. என்ன கார்பம்? படிப்பு ஒரு தனி - தெரி யுமா...?"

"அவனும், இப்படியே கஷ்டப்படலும்தான் எழுதியிருந்தான்... நான் என்ன பண்ண முடியும்? பெத்த மனம் கேக்கலேன். சொல் திப்பிட்டேன்...."

சரகரத்து வந்த குரலாக் கேட்டார், கண பாடினார். ஒளி வந்த திசையை நோக்கி நூர். நினைப் படிக்கு அப்பாங் "தாய்" என்ற ஒரு திருக்குறையை அக்க கண்களாகக் கண்டார் கணபாடினார்.

ஒரு பெருமூச்சு எழுந்தது. வாழ்க்கைக் கெடக்கியவனை அனமத்துக் கொடுக்க முடியவில்லைதான். அவரால். ஆளுகியவர் அடிமொத்திச் செல்லும் அவன்

மாதத்தில் - மனக் குகையில் ஆதார வீட்தில் - ஒரு மகத்தான குகையை விட்டு வயத்திருக்கிறேன். அவர்? அன்னும், இப்படியே கஷ்டப்படலும்தான்...? எப்படியே? இப்போது கஷ்டமா படுகிறேன்? கஷ்டம் என்றால் என்ன? அது உட்கிப் பற்றியதா. உன்னததைப் பற்றியதா?... இது இத்தச் சித்த சதன்காக்கு உகியது; சம்சாரத்துக்கு உகியதாகாது....

"சரி... படிக்கட்டும்..."

சத்திரன் குதித்துக் கொண்டே வெளியே ஓடினான். ராஜப்பா, கண்ணுவீரம், நட்ரு. ராஜி, பாவாம்பா ஆதிமோகிடம் இத்தச் சேய்விசைத் தெரிவிக்க வேண்டாமா?

அது ஆண்டுக்குக்குப் பிற் இத்தச் சோதனை பின்பும் தலைகாட்டிற்று. ஆனும், இத்தத் தடவை கணபாடினிடம் வறுகான வாதம் இல்லை. பங்கு கணக்கில் நூறு, ஆக்சிதைதில் எண்பது, விஞ்ஞானத்தில் எண் பத்திரத்து, பூகோளத்தில் எழுபத்தெட்டு, இரண்டாம் மொழியில் எண்பத்தி நானு...

"உனக்கு இன்னும் ஏழெட்டு வருஷங்களுக்குப் படிப்பு இருக்குடா. உக்க, அப்பா என்ன, சர்வகவரனே வந்தாக்கட உன் படிப்பை நிறுத்த முடியுமா?... அவ்வளவு கட்டிராக்கட இருக்கு..." என்று வெங்கிட்டு நோகியார்.

அவர் வாக்குப் பொய்த்ததில்லை.

சத்திரமென இத்தியானில் ஆறு வருஷங்களும்கேள் தாட்டில் ஓர் ஆண்டும் படித்து விட்டுத்தான் வேலைவை ஏற்றுக் கொண்டான். ரிஷ்சேத்தில் வெளி நாட்டு உதவிவுடன் கட்டப்பட்ட பெரிய உற்பத்திச் சாலைகளைப் பொறுப்பான் அதுவக் அவனுக்கு. ஒரு தாக்கீக்கு அபித உற்பத்திசாலைகளைத் தலைக்கைப் பிச்சித் வேலை.

ப்ருக் பாண்ட்

ப்ரு

ப்ரு

நொடிப் பொழுதில் தயார்! கப்புகள் கணக்கிலே திருப்தி!

ப்ரு தயாரிப்பது எப்படி? வெத்திர ஊதறி, விரும்பும் கவை பெற பாஷும் சிக்கனையும் சேர்த்துக் கொள்ளவும். அசை காயி-சிக்கரி மணமும் கவையும் கொண்டு உங்களுக்குப் புத்துணர்ச்சி அளிக்க தொடிப் பொழுதில் ப்ரு தயாராகிவிடுகிறது!

தனைவிரிசுக்கட்டும். ப்ரு தயாரிப்பதிலே, சிற்றுக்கட சிரமமோ அல்லது வடிகட்டும் தொந்தரவோ கிடையாது.

இதற்கு மேலாக, தங்கள் விரும்பும் கவைக் கேற்றபடி ப்ருவை சிற்று அதிமொகமோ அல்லது குறைவாகமோ சேர்த்து தயாரித்துக் கொள்ளலாம்.

வாங்குங்கள் ப்ரு—காயியும் சிக்கரியும் சேர்த்த கவையை நன்கறித்த ப்ருக் பாண்டின் குசி பசித்துத் தரம் கரணும் திறமையாளர்களாக உலகத்துடன் கலக்கப்பட்டது.

இது நொடிப்
பொழுதிலாகிறது!
நேரம் மிச்சம்!
பணம் மிச்சம்!

ப்ரு கவர்ச்சியிடுக
உன் ஊத
ஊத உளின்
ச புகழுக்குருத்
கிடைக்கிறது

**சக்தம் இருக்கும் இடமே
இறைவனின் இருப்பிடம்**

கற்றுப்பறந்தை
துப்புரவாக
வைத்துக் கொள்ள
சிறந்ததொரு
விருதி நாளினி

**காவேரி பிரான்ட் ஸ்டேபிள்
ப்ளீச்சிங் பவுடர்**

MADE

மேட்டுச் செவிகளில் இவ்வாண்டு சிலப் கார்ப்பொரேஷன் லிட்.
மேட்டில் அலர், R. S., கொல் தூக்கம்.

வெளியில் ஏழுமுகம்: கொலாவி பிழைப் பிழைகள் லிட்.

Collection MCIC 2215

தடைபட்ட பித்தி கொண்டு
தான். அவர் 'முன்னேற்றிக்கு
இருள்'. ஆனால், அவருடைய
உறவை நன்றித்துக் கொள்ளு
வது அவர் தன் வாழ்வின்
அடுத்த 'முன்னேற்றப் படி'
யின் காலம் என்று அவருக்கு முடி
யாகி, நிச்சயமாக, ஐந்தாவது
அவரின் மனத்து கொள்கையை
அவரால் எதிர்த்து முடியாது.
அவரின் போல், காரண-
வாசிப்பவரை விடக்கூட அளவில்
கொடுவதில் பால்கினை, செல்
நிதியைக் கேட்டால் உதவிய
தரத்தால் போவார்....

சரி, உதவியதற்கு அவ
ருடைய அனுபவி எதற்கு? உத
வியைச் செய்து கொள்ளப்
போவது நான். அவரின்...
அவருக்குத் தெரிவிக்காமல்
ஐந்தாவது மனத்து கொண்டு
விடுகிறேன்!... பின்னால் அவ
ருக்குத் தெரிந்தால் தெரிந்து
விட்டால் போகட்டும், நான் ஏன்
யாரிடம் பதில் தரவேண்டுமென்று?... மனதா
யுதவிய தகுப ருளார் அனுபவிக்கிறேன், அப்
பாலுக்கு. உதவிக்க உதவியவையி...

"அடுத்த காரம் நான் ஊருக்குப் போகி
றேன்..." என்று ஐந்தாம்.

"என்மனோ?"

"அப்பா வரக் கொடுக்கிறீர்களா?"

"ஓடுவோ..."

"நான் தவிப்பாக வரக் கூடாது..."

சத்திரமெனவி அங்கு எதிர்நிலைப் பார்த்த
தான்.

"...கட்டாயம் உதவியும் அளவற்றது

கொண்டு வரவேண்டுமாயி..."

"என்மனம், ஐந்தாம்?"

"பிரவாகத்தில் 'அங்கு பார்த்த விதவத்
சுய' மனதாடு நடக்கிறதாம். தென்னுட்க
விருத்தும் மனா பண்டிதரின் எழுதினார்
சொன்ன... அப்பாநான் மனதாட்டுக்கு வர
வேற்புப் புகுத்த நினைவு, மனதாடு ஒரு வர
வாணி நடக்கிறதாம். மீது அருவியாக
தடைபடுவதற்கு கட்டாயம், அது. அங்கே
குழலும் விதவையாக்கித் தெரிப்பதற்கே
பாக்கியம் செய்திருக்க வேண்டுமாயி..."

"அதென்னாயி? என்னும் அளவற்றத
தான் இருக்கிறது.... என் மனம்
வேண்டுமாய்"

"தாவிக்கே மனம் போடுவதை. சிலை
கும்."

ஆனால், மனதாடு தொடக்கிய இரன்
டால் தானத்தான் அளிப்பதை அவர்
பாதி போகில் சேர முடிந்தது. எருக்கரை
மாப்பினைவையும் எழுதினார் என்பதால் என்
நினைவிற்கு எதிர்த்தார். மனமொன்று
பிரகாதி. மனாட்டாரத்தின் தந்தையாக
கண்ட ஐந்தாம், 'அப்...பா!' என்று
உதவினார்.

"உதவியைத் தோல். துல் உதவ போகிறீ.
பெட்டி?"

"தமிழ் இவர் கொடுக்கிக் கொடுத்தது!"

"என்மனம் தந்தையாக
பதில் தரக் கொடுக்க
முடியும்..."
"என்மனம் தந்தையாக
கொடுக்க..."
"அது கொடுக்க..."

பிரகாதி. சத்திரமெனவி
அவள் பார்த்தார். அந்த
வாழ்வு உருவம் அவருக்கு
வாயில் புகுத்தது விருத்தித்
தன் கொட்டாயம் அவரின்
பாக்கி கொண்டும் போக அவ
ருக்கே இருக்குமாயினும், தன்
தந்தையின் பதில் என்மன
கொண்ட?

"ஐயாம் சில வி வேரி
தாவிக்கேட்டி..." என்று.
தன் தந்தையின் விருத்தித்
தொடுக்கி நடத்தார் பிரகாதி.

பெரிய வீடு, மானினை என்ரு
தான் கொண்டு வேண்டும்.
பிரகாதி, உதவித்தியைத் தருவர்
என்பதொரு பரம்பரையாகவே
கொண்ட தெரிப்புகளாகி என்ரு
வதில் சத்திரமெனவி உதவித்து
கொண்டான்.

"ஆர் ஐ தெரி?" என்று
கேட்டுக் கொண்டு அவர்
அவருக்குத் தந்தையின்
தந்தையார் பிரகாதி.

"கெம். ஆனால், ஐயப்பா மனங்களுக்கு
தானே, காலம் தந்தித் தாவினாய்?"

"ஆனால், ஆனால், நான் தெரி கட்டி
தந்தும் இரத்தத்தில் போகவில்லை. மன
தாவிக்கேடுத்து எதற்கும் பண்டிதரின் தந்தி
விருத்தும் ஐந்தாம் துண்டு போகிறேன்.... நான்
உதவியாகக் கொடுக்கவில்லை. மீட்டர் எத்
திரை. மனாட்டாரத்தின் கொடுக்கிறேன்.
உதவியை பகிர்ந்து விதவையின் வேதம்
கொடுக்காத கேட்டால் அளித்ததற்குப்
புகுத்த போக இருக்கிறது. அவரின்
குறையை ஆராய் என்ரு! அனுபவமாய்
என்ரு! இங்கே எதிர்த்துப் பதில் பன்
கொண்டு போகிறோரு பெரிக்க கொண்டு
தும்போது தான் கிருது புத்தத்தில் போல்
விடுகிறேன். தந்தையாக வாழ்க்கையாகவே
உதவித்துப் பெருக விதவையாக்கிக் கொண்டு
விட்ட அவரின். உதவியை, திவான்
மனம். அதுப் போகவிட்டதற்கு எரு
புடாயம், உதவியை உதவித்தான், துரத்த
தெரித்தியேயே விதவையின் வாழ்க்கை...
அட்ட! என்ரு வாழ்க்கை..."

சத்திரமெனவிக்குத் தன் கொடுக்கிய
தன் குறையாக. அவரின், அவர் காலம்
போகப்படுத்தப்படுவதில்லை. அவரின்
குறையு இரத்தத்தில் இவ்வளவு புத்தியாக?
பதில் மனம் அவரின் என்ருதும் தென்
ருட்டுத் தந்தை, இம்மாதிரியான வேதம்
கட்டித்தொகு அவருடைய தந்தையின்
தெரித்தெடுத்த அனுபவத்தின் வழக்கம்.
அனுபவத்தின் தந்தை மீட்டர் இங்கே எத்
திருத்தான். இந்த மனமொன்று பிரகாதி
பகிர்ந்தான் உதவித் தந்தை மாட்டாரா...

இருபத நினைவுகட்டத்திற்குப் பிறகு அவர்
நின்றது. ஒரு நினைவு கட்டத்தின் மூலம்.

அந்த விட்டித் வேத விதவையின் தந்தி
விருத்தியாக என்ரு மனத்திற்குப்
கொடுக்க வேண்டிய அளவியை இங்கே.

உள்ளே நிறுத்த வேத வானம், வானவழி
வேட்டது.

பிராகதத வண்டதும் வானத்ததத்
வேட்டுத் வேண்டுகுத்தவர்க்கு மயிலவத
யுடன் வழி விட்டார்கள். அங்கே... அவரோ
தான்!...

"நான் வரப்போடுவென்று உங்களுக்கு எப்
படியாய் தெரிகுமா?"

நாக்குண்டுகள் போக திகிலும், சத்திரம்.
அவனுடைய தந்தைக்கு வானம் பதிக
சொன்னது?

"நான்... நான்... வந்து... இவர்.....
இவர்...."

பிராகத் வாயாடிவியப் பார்த்தார்.
"இவன் முகவெயில தெரியுமா?" என்ற
குறிப்புடன்.

"அவ்வளவுத் தகவல் பிராக்..."

"என்ன?" என்று விவரம் பிராகத்.
சத்திரவிய இரு வையவியும் பிராகதத்
வெண்டார். "இத்தப் பிராகததின்
வாயாடிவியம்... இப்போது என் பதிகத்
வெயில தெரிகுமா? வானத்தததென
இவ்வ நாக்குத் வேண்டுக சத்திரவியோ
புலவியப் வானத்ததின் பவலத்தததின்
இத்தப் சம்பந்தம் எவ்வளவுத் வேட்டிக்குத்
விறகு... ஐதாத்தி. உன் பவலத்ததின்
வானத்தி விழுந்த வானக்கு வந்ததாவி...
பவலத்தி, நானும் நமக்காரம் சொ
விறகு..."

சத்திரவிய உவந்ததின் விவரவென்று
புலத் விவரம். "சொ"வென்று மனம்
வெய்தது. "பவல"வென்று இரு இருத்தது.

அவற்றில் அப்பாவுக்கு வானவந்ததையும்
தெரிவித்தாவிட்டது. இவர் அவர் சத்திர
வெய்தது அவரை சத்திர வேண்டுகுத்ததான்
பாக்கி...

ஆனால், அவரோ திகிலே வெய்தா மயிலவப்
போக வயிரவாக இருக்கிறார்!

அவர் போக்கில் சத்திரவிய என்ன?
அவன் தன் திரவவந்தத மாந்திக்வேன்
எப் போகிறார்?... உவ்வையின் அவர்
வெய்துவதா இருத்ததான் அவன் வானத்தின்
தவிரிடாமல் இருக்க வேண்டும்...

சத்திர வேதம் அவ்வளவுத் வேண்டுகுத்த
விட்டுப் புறப்படுவதில், "இவ்விரவ
நாக்குத் என் இவ்வந்ததத் வந்ததன்
வேண்டும்" என்று வாயாடிவியத் வேட்டுத்
வெண்டார், பிராகத்.

"என்ன ஒரு பவலிவாக இருக்கி
நீங்கள்?" என்று வேட்டுத் வெண்டே வத்
தான், ஐதாத்தி.

"நாக்குவியின்... அப்பாவன் இவ்வும்
வானவெயில வந்து..."

வானம் இவ்விரவ ஐதா, ஒரு தவிர
வேதம் அவ்வியப் பார்த்தான். சின், "அவன்
வானத்தி திகிலே மாட்டி வந்திவான்!" என்று
வெய்தும் போதிவாக வேட்டான்.

சத்திரவிய ஆதரவாகப் புலவந்தததான்.
"அவர் திரவியம் நம் உவவந்ததத் தவிர
விவந்தததான் வெய்வார். ஆனால், நான்
முன் வந்தத வானம் பவலத்ததின் போவ
தவிர வந்தத நம், ஐதா..."

சத்திர ஆதரவம் வேட்டது. பிராகதின்
வானவந்தத வானவந்தத வேததின் வெய்
திக் விழுத்தது. வானவந்தத நாந்தத
வானவந்தத வந்திவந்ததார், ஐதாவும்
சத்திரவியம் பவலத்தின் வானவந்ததத் வத்
தார்ததன். அங்கே வானவந்ததத் தவிரவென்
வந்ததது.

"இவர் மயிலவன் பவலத்தி, தவிர
வானவந்ததத் தவிரப் பவலம். இவ்வளவு
வானம் ஒருவன் வந்த பவலத்தின் வெயில
வந்தார்.

"இவர் தவிர வெய்வானம். வெய்
வேட்டவனாக வேதவரும்... இவ்வளவு
வானம், வானத்தின் வேதம் ஆதரவின்
பவலத்திவரும்."

"இவர் வானவந்ததத் வந்தான். வானவந்த
தத் பத்திரவ வேதத்தின் இருக்கிவரும்-
அவ்வளவு வானவந்தத பவலத்தின்வெயில
குடியும் வந்ததவானவந்தத..."

பிராகத் வானவந்ததத்தும் தவிரவந்ததத்
வெண்டே வந்தார்.

"என் வானவந்ததப் பத்திர வான வெயிலவும்
தவிர வானத்தின் வேண்டுகுத்ததன். ஆனால்
இத்தத் தவிரவந்ததின் வானவந்தத வானவந்ததின்
வந்தததும் அவன் வானவந்தத வானவந்தததின்.
வானவந்தத நம் பவலத்தின் வேத உவ்வ
வானவந்ததப் பவலத்தின் வானவந்தத வானவந்தத
வெயிலத்தன்.

"என்ன வானவந்ததத் வந்ததில் இப்போது
திக வேதவாக இருக்கிறது. குடியின் உவவ
வான வானவந்ததத்தின் இருக்கிவரும் வான
தவிரவந்தத வானவந்தததும். வந்ததப் பவலத்தின்
தும், வந்தத வந்த மாந்ததத்ததும் வந்த
வானவந்தத இருப்பததான் இத்த வந்த
திக தவிரம்!

"வானவந்தததொடு இருத்தததும் வேத
வெய் வானவந்ததத்தின் வெயிலப் வெயில
தான். வானவந்தத இருவந்தததான் அவன்
வான வானவந்ததப் போகிறது? வேத அவ்வியப்
பவலம் வேத வானவந்ததத்ததும் நம் பவலத்தின்
வந்ததத் வேண்டுகுத்ததும். வானவந்தத வானவந்தத
வானவந்தத வானவந்தத. வேத, வானவந்தத
வானவந்தத வானவந்ததத்ததும் பவலத்தின்
திக வேதத் தவிரம்.

"என் வானவந்ததத் தவிரவந்ததத் வேத வேட்ட
வந்தததும், பிராகதவந்தத வேதம்வேட்ட வந்த
வந்தத... அவன் இருவந்தத வானவந்தததான்.
வந்தத வேத அவ்வளவு வானவந்தத
இருக்கிறது. வானவந்ததத்தின், வந்த வந்தத
வந்த இருக்கி..."

"சத்திரவிய, வானவந்தத இருத்த வானவந்த
வந்ததத் தவிர வானவந்ததத்ததும்..."

வெயில வந்தததான். சத்திரவிய, வெய்
வானவந்தத வேத வேதத்தின் தவிரவந்ததின்
வானவந்ததத்ததும் ஒரு பவலத்தததும் வான
வந்தத. அவ்வளவு வானவந்தத வானவந்தத
வானவந்ததத் விழுந்த வேதத்த வேதத்த
வந்தததான்.

சத்திர இருவந்ததத்ததும் வானவந்தத இரு
வானவந்தத ஒரு வானவந்ததத் வந்ததவெயில
வானவந்ததத் வானவந்ததத் வானவந்ததத்
வந்தத?

மிருந்த வலுவும்,
மிருதுவும் கொண்ட
ப்ரயான்ஸ்
ரேயான் நூல்
உங்களுக்கு
நிறைந்த லாபத்தை
தருகிறது.

ப்ரயான்ஸ் நூல் அதிகப்படியான வலுவை
கொண்ட தன்மையும் வாய்ந்தது. திரைப்படம்
பூச்சியெரிப்புக்கு ஆதாரமாகிறது. வாய்ப் போகப்படு
வதிலிருந்து, தெய்வமும் வலிந்து ஆகவே, சிறப்பான
வலுவும் தன்மை, உடனடிப்படி கொண்ட
நூல்களாகவே தென்படுகிறது. அவற்றை விவரிக்க விட்டு
நிறைந்த அளவு வாய்ப் சம்பாதிக்கலாம் தருகும்.
மலர் தலை, பொன் வலுவும், சிலை மற்றும் பச்சை
ஆகிய செட்டிசராய் நிறங்களிலும் கிடைக்கிறது.
75, 100, 120, 150 மற்றும் 200 அளவில்க்கி
உள்ளவற்றிலிருந்து உடனடிப்படி
தெய்வமாய் வலுவும் தென்படுகிறது.

செய்தல் வலுவும் ஆகிய வலுவில்க்கி தென்படுகிறது. உடனடிப்படி
ரேயான் டிரேடர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்,
81, சென்னை நெடு, சென்னை-1 போன்: 21841—தெலி: 'CELVARN'
போன்: தெலி, தெ. 232, சென்னை. தெலி, தெ. 154, பழைய
தெ. தெ. தெ. 2372, சென்னை

11-079

செஞ்சம் கருப்பா சிவப்பா?

ஸ்ரீ பிரகாஷ்விர் சாஸ்திரி, எம். பி.

நம் நாட்டில் பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு கங்கைமரமே இடம். ஆனால் என் அபிப்பிராயத்தில், அந்த கங்கைப் பிரச்சினைகளைக் காட்டிலும் மிக மிக அசாதாரண நிலைமை அடைந்து விட்ட ஒரு பிரச்சினை உள்செதென்றும், அது கைமுதும் ஒழுங்கிடைப்போ ஆகும்.

கங்கையின் உற்பத்தி கந்தாசமான கங்கோத்திரியே. நீரமைப் பொருள்கள் கலந்த தாவிவிட்டாக, கங்கையின் தூய்மை எந்தெந்த நிலைமையினாலும் வாராகத் தப்பிவிட முடியும்? நாட்டை நடாத்திச் சென்றும் தகவராளரும், அரசாங்கப் பதவி கவிகளும் அதிகாரிகளும் தங்கள் நடத்தாமையை அப்பளும்

கற்றதாக கவந்துக் கொள்வதை வகையாகப் பிழைக்கி எழிய எழிய காலமும் காலாக்கினால் கைமுதும் ஒழுங்கிடைக்கும், வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும்படி முயற்சிக்குவதாக.

தமது மக்கள் தகவராளர்களும் அரசாங்கத்தினரும் பணியாளர்களும், பார் அதிகம்

கடமைமீல் கங்கையினைக் கிருக்கிறார்கள். பார் அதிகம் கைமுதும் ஒழுங்கிடைக்கும்படி இடம் தருகிறார்கள் என்பதை இரத்திரிப்போ அறிய விட்டோ உற் முடியாது.

இன்று முக்கியமான பதவி கவிகளோடு கங்கையே கைமுதும் ஒழுங்கிடைக்கக் கிடைப்பது மிக மிக அரிது.

அமைச்சர் குழுவின் மிக உயர்ந்த பதவியில் இருந்து கொண்டு, தீதி-நிலைமைகளைக் கவனிக்கும் பொறுப்புள்ள பெரியோரின், தம் கைப்பால் ஆக்கிய சட்ட திட்டங்களைத் தாழ்த்திக் கவனிக்காதவர்களாக ஒரு கிரையத்து கிடைப்பார் களை என்று கெட்டாகச் சட்டென்று கிடைப்பின் முடியாது.

தேர்தல் விதிகளின் ஒன்று, அபிப்பிராயம் வாரும் குறியில் இருப்பதையாவிரத்துக்கு மேல் கெணிடக் கூடாது என்பது. ஆனால் இருப்பதையாவிரத்துக்கு மேல் கெணு கெண்பாத ஒரு மத்திய கடக் கிடைக்க மாட்டார்கள். ஆண்டவன்மீது ஆணையாக தெரு

கி கைவைத்துத் தான் இருபத் ததையாவிரத்துக்கு மேல் கெணு கெண்பதில் வந்து உறக் கெடுவே கெண்பார்கள்.

தேர்தல் போரில் எத்தனைபோ போர் இடக்க கைக்கில் கெணிட்டு விதினை கைநிறப் பீதி பிழைக்கிறார்கள்.

ஆகவே கெண்போ ஏத பட்டு விட்ட இந்தப் பணியைக் காரணமாக,

மத்தியமார்களை, தம்மக் கிடைக்கப் பதவி கவிகளும் அரசாங்க அதிகாரிகள் மீது கங்கை மான கடுமையான ஒழுக்கு நடவடிக்கையும் கடுக்க முடியாமற் போகிறது. அதோடு தம்மை தீர் உத்தியோகம் பார்க்கும் அதிகாரிகளின் கைமுதும் ஒரு மெழுகும் தெருகிறது. இவ்விதமேனும், பொதுக் கைக்கு ஒழுங்கிடை (புணிக் அக்கென்கட்டல் கவிட்டதின் கிடைக்கின் குழி தொண்டிப்

புதைக்கும் காரியங்களின் இறங்க கெண்பது அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆட்சியாளர்கள் இந்த ஆய்வுக் குழுவின் முடிவுகளை எதற்குக் கொள்ளாமல் உத்தியோகம் எத்தியோ உதாரணமாக கைக் கெடு முடியும். ஒர் உதாரணம்: இந்தக் குழு மத்திய மத்திய இரையக

குறிவைகள் பங்கு குற்றம் காட்டியது. ஆனால் கெண்பித்த தீர்ப்புக்கிட ஏற்க மறுத்துவிட்டது அமைச்சரவை. மீண்டும் ஒருமுறை பரிசீலித்துத் தான் முடிவாகவே உறுதிப்படுத்தியது. அம்முறைதான் அம்மத்தியமையாலும் அமைக்க முடியவில்லை. பிரதமரே அம்மத்தியமைய கைமுதும் கெண்பது விட்டு மறைத்தார்.

கெண்க கைக்கு ஆய்வுக் குழு, பாராளுமன்றத்தின் பிரதிநிதிகள் குழுவாகும். அதில்

எதிர்க்கட்சி அமைத்தினர் கலும் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அப்படி மீறுதும் அதன் முடிவு மீது பண கெண்பதில் கெண்பப் படுகின்றன. இந்த விதிகளோடு திறத்தப்பட்டா கெண்ப கைமுதும் கெண்பதில் கெண்ப கைக்க முடியாது.

கெணு. பண காரணங்களும் உள்வக, கைமுதும் கைநிறுத்தி. அவற்றின் ஒன்று, ஆட்சிப் பீடத்தில் அமைந்து அநீதாரம் கெண்தும் கிடைப்பதில் கைக்க கைநிற தாந்தோலத்தினாலும், கெண்பித்ததாலும் ஆகும்.

இத்தியானில் கெணு கைநிற விதிகள், கெண்க, பார்மிட், கெண்பா முறைமைகள் காந்திருக்கின்றன கைமுதும் கைமுதும் அநீதாரங்கள். இன்று எந்தத் தொழிலும் கெண்க, பார்மிட் இன்றி கைமுதும் கைநிற கைநிறம். எந்த கைமுதும் இத்தியப் பெறுவதற்காக மறுக்கக் கைமுதும் கைமுதும் கைமுதும்

சுமந்தி, சிவசூர் காலா 1

[illegible][illegible]

1947-48-ൽ ഏകീകൃതമായ
 കോളേജ്. ഇതിൽ പ്രവേശനം എടുത്ത
 ഒന്നാം വർഷത്തിൽ ഏകീകൃത
 കോളേജ് വേർതിരിച്ചു. അതിനു
 ശേഷം ഏകീകൃത കോളേജ്, എല്ലാ
 വർഷം ഏകീകൃത കോളേജ്.

பிழை. அங்குதல்கள் மீது கிணர்வைத் தருவிக்கிறது. நடவடிக்கை தொடர்ந்து நிராகரண எடுக்கப்படுகின்றன. இப்போது கைதான கோயித்து காவலகத்தில் இரண்டாவது தடவை திறந்து விடுகிறது. ஆனால் அவர் மீதும்கூட கவனம் காணப்படவில்லை. இந்த மறுதலையில் மீது கவனம் காணப்படவில்லை. நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது. ஆகவே மீது நிராகரண எடுக்கப்படுகின்றது. இப்போதும்கூட காவலகத்தில் இருக்கப்படுகின்றது. காவலகத்தில் இருக்கப்படுகின்றது.

அதிர்த்த ஸாஸாங்க அழகமாய்க்
கங்கைப் பொருகக் குளித்து விடுவதா-
றா. பாய்த்துக்கொள் மேற்பட்ட கங்கை
தரி அமரகத்திலையி குளித்து சித்
திராறு, இத்தல் கங்கையிற் றியா
யக்கின் அகலது தொழிநிலைகள் நம்ம
பொதுமத தொழிபு அறங்களை லா
மாக இன்றா அதகாயத்துக் கலாசா
ஸாஸாங்க பொருகக் குளித்து கங்கை
முள்ளே பொருகுகொள் கங்கையாறா.

இந்தப் பணியைத் தொழிலாளர்களிடம் தொடர்பு அதிகாரிகள் செய்கிறார்கள். ரெய்ல்வேயிலும், தொழில்துறை அபிவிருத்தித் தொடர்பு அதிகாரிகளாக ஏறக் குறைவு ஆயிரத்து ஐந்துரை பேர் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஸ்காலருக்கும் இரண்டாயிரம் இரண்டாயிரத்தைத்தாறு மன்றமாத் சம்பளம் பெறுபவர்கள். ஸ்தலம் கொடுத்துப் பைக்களை நகர்த்தும் பணியை இவர்கள் மேல்படச் செய்கிறார்கள்.

வந்ததும் கொடுக்கும் இரண்டாண்டுகள்
முதலிய தனித் தனமாக வாழ்ந்தது. புது
நிலையில் புது வாழ்ந்த குடும்ப மிடுகி
வந்தது. இந்த நிலையில் காலம் நேரங்களில்

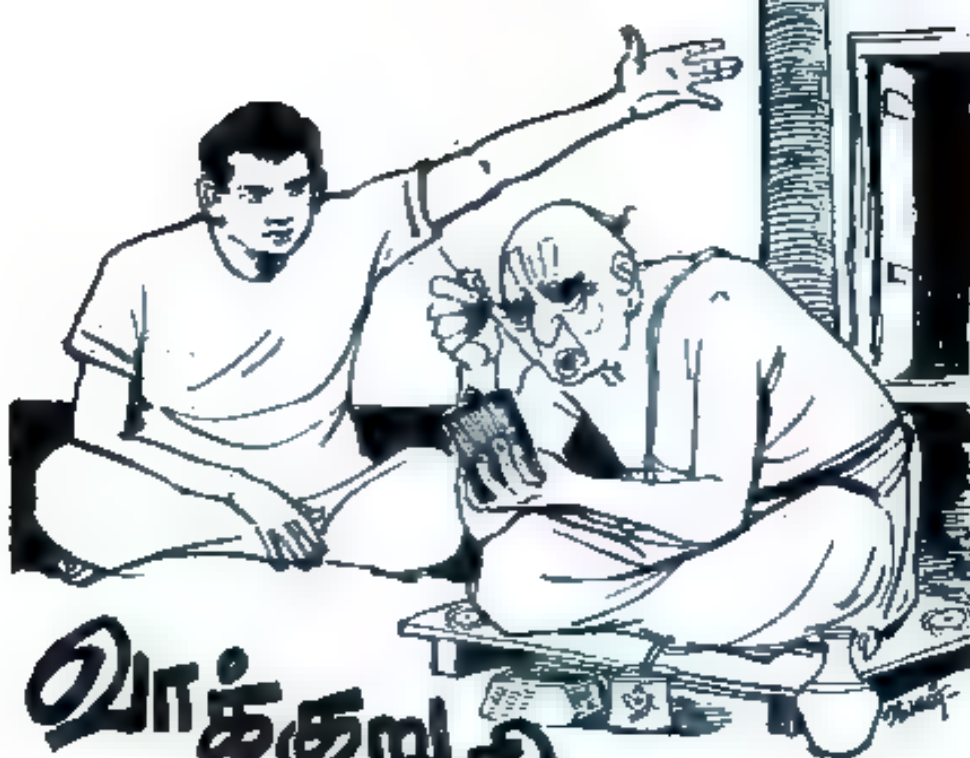
பேர்பட்டை தாப்பெறிதது குறாக்கள்
—ஆனால் கங்குலி செய்த தாப்பெறிதது:
அதோடு ஒன்று மகரன் இவ்விதம் பார்த்த
தங்கியே கூட செய்த தாப்பெறிதது.

இந்த நிலைக்கு ஒரு புதிய அரசாங்க அறிக்கையில் உட்காருகிறார்கள். மறுபுறம் தொழிற்சாலைகளின் தொட்டிய அபிவிருத்தி அரங்கிட்டுள்ளது. மேலும் அதிகாரிகள் அரசு பிழைப்பதே தெரிந்த அதட்டல் திட்டம் தீவிரமாக, ஆட்டம் முடிவாகிறது. அதிகாரிகள் எட்டாவது வயது ஆயிரம் வரை உட்காருகிறார்கள். இந்த பகுதி மறுபுறமாக இருந்து அரசாங்க அபிவிருத்திக்கு பாருமே உட்காருகிறார்கள். ஆனால் இந்த நிலை என்ன என்று அவர்கள் நினைப்பார்கள். 'எல்லாம்? அது என்ன உட்காருகிறார்கள்?' என்று உட்காருகிறார்கள்.

[illegible][illegible]

அதாவது சொந்தத்தில் இந்த வறுமைப்பாட்டை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு தனி மனிதனில் இருக்கிறது. இந்த வறுமைப் பாட்டை வெளியேற்றுவது, இது வந்ததற்குப் பழக்கவழக்கம் மாற்றிப்படுத்திவிடுவது ஆதலால் பின்பு சொந்தத்தில் வறுமையை ஒழிப்பது இதுதான் அதிகாரத்தையும், அதிகாரத்தில் இருப்போரின் கவனத்தையும் ஈடுபடுத்தி அதுபற்றிவருவது. ஆகவே, பத்திரிகாசனம் அந்த வறுமை நோயை ஒழிப்பதற்குத் தான் வளர்ப்பு வழங்கியும், பத்திரிகாசனம் வளர இந்தவகைய வறுமையை வளர்க்கும் அநி வகையில் செயற்கைப் பொருளும், அவர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை.

தமது ஆட்சி முகத்தில் இத்தகைய ஒழுக்கங்களும் காலங்களும் மிகுதியாகாதது இவ்வேழ அரசாங்கம் உடல் ஒரு குறிப்பிட்ட இலாபத்தைப் பற்றியோ அதன் அடிப்படையிலோ அடிப்படையிலோ இரத காலம் கூட இது இலாபத்தை நினைக்கும் மத்தியவர்களுடையதல்ல. மத்திய அரசுக்கு மூன்று ஆண்டுகள் அந்த இலாபத்தைப் பெறக்கூடிய செயல் முறைகள் பற்றியும் "ஒரு ஆண்டு" கூடத் தேவையல்லாமல் இருக்கின்றன. அப்போது அப்போது

வாக்குறுதி

எஸ். ரங்கநாயகி.

அன்றுதான் குடும்பத்தாருக்கு அச்செய்தி தெரிவதற்கு. சத்தா, சாதலின் என்னும் இரண்டுபயிர் அமெரிக்கப் பெண்ணுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உதகமண்டலம் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் இருவரும் இருத்தியபாது இதய நெருக்கம் அங்கு ஏற்பட்டு விட்டது.

"ஆராய்ச்சி ஆராய்ச்சி என்று இப்படி ஒருவேளை என்று நான் வந்த நிகழ்விருந்து வளக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டது. அதன் காரணம் என் கண்ணும் மார்த்தேயோடு நண்பன் கூறியதைக் கேட்டதும் நான் கிளங்கிற்று." -முத்தவன் ராமன் கிணக்கம் தந்தான்.

தாத்தா திருமணமும் துன்புற சாய்ந்து அமர்த்தபடி கேட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கிறார். நீசம் தேய்த்துத் தேய்த்து என் கண்ணும் திறவத் திருமண குழறு இருக்கிறது. அவர் பருத்த உடலில் பன்னிரண்டு இடம் கனிக் பெரிதாக வளைந்து நாமம் இட அது போதாது. இரண்டாயது முயற் குழறுக்க வேண்டியிருக்கும். ஒரு வாரத்துக்கு மேல் ஒரு கட்டி திறகாது. கண்கள் இருக்கும்.

"தாத்தா! உன் உடம்பில் தெற்றியே, வாய் இருக்கிறாயிடு. வெள்ளை அடிச்ச மாதிரி திருமணதான் தெரிகிறது" என்று கத்தா சின்ன வயதில் பரிசுரிப்பார்.

தாத்தாவும் சிரிப்பார். "திருமணம் மட்டும் தெரிந்தால் நன்வதாய் போக. தாத்தா தெரியாமலே இருக்கட்டும்."

"ஏன் தாத்தா அப்படி?"

"தாத்தாவின் உருகம் மட்டும் தெரிந்தால் தாத்தாவியிருந்து இயலிக்கு எத்தனை ஊரம் பதிக்கலாம்னு கேட்ட பேரன் போலிப்பான். நான் பேரனாக இருந்தால் தாத்தாவுக்கு இயலிக்கு நன்வதாய் என்ன செய்யலாம்னு கவலைப்படுவான். திருமணம் மட்டும் தெரிந்தால் தாத்தாவையே மறந்து ஊண்டலம் திருவடிமீது அம்பலிமா நிலைப் பான். அத்தத் திருவடிமீது மறக்கக் கூடாது என்பதற்குத்தான் திருவடி உருகிக் திருமணம் பொருகிரும்."

"மேலா தாத்தா நீ. திருமணம் மட்டும் தெரிந்துகூட உன்னை நான் மறக்கவே மாட்டேன்."

"அப்படியே இருடா குழந்தை."

மாத பருவத்தின் இப்படி வெவ்வேறான பெண் சந்தாவர தாத்தாவின் ஆசாரத்தாகும். குழந்தைமேல் ஒத்தவராத செவ்வகம் செய்கிறும்.

சத்தா இப்படி ஒரு வெவ்வேறான காதலில் பதினா, மற்ற கிவரமோ தாத்தாவுக்குத் தெரியாது. ராமன் கொங்கித்தான் அவருக்குத் தெரியும். அமெரிக்காவில் பணி புரியும் ராமன். அதுவரைக் காரியமாக இந்தியாவுக்கு வந்து தாத்தாவோடு தங்கி விடுகலா விடும். அவனுக்கும் அச்செய்தி தெரிந்திருக்க வாய்ப்பாகலினை. ராமனின் மற்றொரு நம்பி மோபு தாதிக்கு வருகிறது. அவன் வந்த

பிறகுதான் அவனுக்கும் தெரியப் போகிறது. கத்தா இத்தனை தூரத்துக்கு வந்த பிறகும்தான் தாத்தாவுக்கு எப்படித் தெரியாமல் போய் விட்டது?

“ஏன் தாத்தா, உனக்குத் கத்தா மேலே கொஞ்சம் உடல் சத்திதான் தட்டாமல் எப்படி இருந்தது?” என்று ராமன் கேட்டான்.

“தாத்தாவைப் போல் ஏன் கேக்கறேன்? அளர் ஓர் அப்பாவி, பெற்றோர்களை இழந்து விட்டு மூன்று பேரவர்களும் நித்திரிதென்னுதம் பொறுப்பிலே எடுத்து வளர்த்தவர். நீங்கள் மூவரும் படிப்பில் சூழ்ச்சி என்று தாத்தாவுக்கும் பெருமைதான். ஆனால் நீங்கள் அமெரிக்காவில் வேலை தேடிச் கொண்டுவரின், கோடி

கோத்திரம் பார்த்து ஆரார சேலுக்கள குடும்பத்தில் ஒரு பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுக்க மனத்தோடு முடிவு செய்து வைத்திருந்தார். பார் எக்ஸ்கு கேட்டுப் போனாலும் தாத்தாவை விட்டுப் பிரியவே மாட்டேன் என்று கூறும் கத்தாவுக்கு மனவிபாக வாய்ப்பு வரத் தாத்தாவின் ஆசாரத்துக்கு ஒத்து வரக் கூடியவனாக இருந்ததால்தான் நல்லது? கடைசியில் கத்தா இப்படிச் செய்து விட்டானே!

திருவேங்கடம் ஆராதனைகள் முடிந்தது கொண்டார். சாப்பாடு முடிந்ததும் துண்டை விரித்து விடப் பலகையில் படுத்துக் கொண்டார். அருகில் ராமன் வந்து உட்கார்த்தான். அவன் கத்தாவைப் பற்றித் தனக்கு எப்படித் தெரிந்தது என விவரித்துக் கொண்டே போனார். பேரன் சொல்லிக் கொண்டே போன போது தாத்தா மனத்தோடு ஆண்ட

ஜெர்மனிக்குப் போனார். தாத்தாவை விட்டு தவிர மாட்டேன் என்று தும்பம் பேசின கத்தா இப்படி மோசமாகப் போவதென்று தாத்தாவுக்குத் தெரியுமா?” ராமன் மீண்டும் கமழி தான் பேசினான்.

தாத்தாவாகப் பார்த்து இந்தச் சமூகமே ராமனுக்கு மனம் முடிந்து வைத்தார். அவரேதான் கொடிவுக்கும் பெண் பார்த்து ரமாவை விவாகம் செய்து வைத்தார். கத்தாவுக்கான விவாகம் கடமை பாக்கி திற்பது அவருக்குத் தெரியும். கமழி, ரமா வைவும் விட உயர்வான உயர்ந்த குலம்

வின் திரைத்து அவன் செய்கின்ற அமை போட்டார்.

கத்தா ஊரில் இல்லை. ஏதோ ஆராய்ச்சிக் காக ஊட்டிக்குப் போயிருந்தான். கதோ ரவிவேற்றி விடுவதற்காக ராமன் ஸ்பெஷலுக்குப் போனது காரணமில்லை. ராமன் வருவது தெரிந்திருந்தால் கத்தா எச்சரிக்கையுடன் இருத்திருப்பான். கல்லூரி நண்பன் முரளிவை ஸ்பெஷலில் சத்திக்கச் சென்றான் ராமன். கத்தா ஒரு பெண்ணுடன் நெருங்கிப் பழகுவது தெரிந்தது. பிறகு மத்தவகளை முரளி கூறிவிட்டான். அத்தப்

பெண்ணும் சத்தாயும் காணவில்லை. என ஆரம்பித்த ஓட்டத்தில் பணி புரியும் முறையில் தயிர் சொக்கி விடுகிறார்கள். ராமன் சத்தா அமர்த்திருந்த ரயில் பெட்டியின் அருகில் வட்டச் சேக்கலிசின். வீடு திரும்பி விட்டான்.

திருவேலு வட்டத்துக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. ஆனால் ராமனுக்குச் சாப்பிட்ட மயக்கம் படுத்து விட்டான்.

மீறுதான் கோபு ரமாவையும் வந்துவிட்டான். அவளும் ஓர் அமெரிக்கக் கம்பெனியின்தான் பணி புரிகிறார். அக் கம்பெனியை நாளாநிலை வண்டிராகப் எடுத்து நிறுவனம் அமைப்பார்கள். அத்தந்த தாட்டிச் சாண்டிராகப் முடித்து மத்தியேரு நாட்டுக்குச் செல்லும்போது இடைமையில் பணி புரியுபவர்களுக்கு விடுமுறை உண்டு, மீண்டும் எங்கு அனுப்புகிறார்களோ அங்கு போக வேண்டும். அந்த விடுமுறையில் கோபு வந்திருந்தான்.

"என்ன தாத்தா, சத்தா எப்படி இருக்கிறார்? அத்தனை மூலகையவைத்துக்கொண்டு தாத்தாவுக்காக இந்த ஊரை விட்டு நகர மாட்டேன் என வெளியே பெரிய கோல் தேடிப் போனாய்க் இருக்கிறேன், அவன் மூன்றேறே வேண்டாமா?" என்று கோபு கேட்டான். இந்தத் தாத்தா தான் பேரவையிற் பாயுத்திருக்கிறார் என்பவன் அவன்.

"தங்கம் தேட்டென் போய்க். நான் வந்த துமே மெதி மன்னி எல்லாம் சொக்கிவிட்டேன்" எனக் கூறிய ரமா, சத்தாவின் காதல் செவ்வியமாகக் கூறினாள்.

"சுவை..." வயட் தீக் சமாசாரம் கேட்ட பட்டிக்காட்டான் திணைப் கோபு ஆச்சரிவத்துடன் ஆச்சரியமாகக் கேட்டான்.

"சத்தாவா... சத்தாவா இப்படி? என்னுடன் நம்ப முடியவில்லை..."

அவளுக்கு தம்பிக்கை வரும்படி ராமன் தான் என்னுடன் வண்டி காட்டுவதாகக் கூறினாள்.

"அது சரி ராமா! ஆனால் மைதரியை புகைத்த மாதிரி கைடரியிலே கம்மர் அன்னு தக்கசரி மாதிரிப் பழகிறேனென்று ஓர் அடி அடிக்கட்டாய் அப்போம் நாம்தானே பெய் பென்று திக்கோம்?"

"போடா போ, என்னுடன் பார்த்த பிறகுமே இந்தத் தம்பி சொன்னுத் தம்பிக்கு வேணு..."

"ஆஹ...ம். நம்ப தாத்தாவுக்கு..." என்று பேச்சில் தித்திவிட்டுக் கொண்டே போக "இதென்னா?" தெரியுமா?" எனக் கோபு கேட்டான்.

ராமன் ஒவியெழுப்பியே பதில் கூறினான்.

"தாத்தாவிடம் நான் என்னுடன் சொக்கி விட்டேன். இந்த மனதத்து என்ன காரணம்? சொக்கப் போனது நானும் நீயும் இப்படி ஏதாவது தடத்தி யிருந்தால் தாத்தாவைப் பாரிக்காது. சொன்னாயினே மனதத்து விடலாம். ஆனால் சத்தாவோ தாத்தாவின் உயிராக இருக்கிறான். அவன்தானே தாத்தாவைத் தன்னிடம் வைத்துக் கொண்டு போகிறான்! அதனால் சொக்கிவிட்டேன்."

அன்று முழுதும் விட்டதுக்கொள் சத்தா சென்று விட்டதைத்தான் பேசித்

நித்தாரினர்: திரைக் சென்று விட்டு ஓர் பணியைப் வந்து கொடுக்க வந்தவர்களுக்கு தாத்தாவுக்கு அருமைமயான சத்தா சென்று இருக்கிறார்" என்ற வாசகங்களைத் தொட்டுத் தொட்டுப் பேசக்கூட முடியவில்லை. திருவேலு வட்டத்தில் முகத்தில் பிழிந்தேயே இருக்கிறார்.

சத்தா வாரிவந்து திரும்பி விட்டான். உத்காலமாக உள்பேர நுழைந்தான். கோபு, ரமா திருவரும் வந்து விட்டதை அறிந்து மயிற்சரிவில் பூரித்துப் போனார்.

"இப்பத்தான் வீடு திறந்திருக்கிறது" என அவன் ஆனந்தத்துடன் கூறியபோது, மற்றவர்கள் ஆவனவர போருவர் போருக் கொடுத்த பார்த்து பார்த்துக் கொண்டு வந்தனர். சத்தா வறக்கம் போல் வந்து துமே உடைமையிற் மாதிரி வேஷத்தை எதிரிக் கொண்டு தாத்தாவை நமக்கரித்தான். மீறுதான் அவரின் சத்திதிலில் நமக்காரம். தாத்தாவும் வறக்கம் போல் "தீர்க்காயுஷ்மாய் பம்" எங்கிறேன், அக் குரலில் தொங்கு இருந்தே முடியா! ராமனும் கோபுவும் போகிற போது சத்தாவுக்கு அப்படி இருப்பதான என்னமே தோன்றலிசின்.

வறக்கம் போல் சத்தா குனிந்து விட்டுத் தாத்தாவின் பூனாக்காய் பணியினில் ஒரு பட மூலம்மேயுது சபதி ஓடி வந்தான். "நான் இருக்கும்வரை நானே என்னுடன் எடுத்துக் கொள்கிறேன். தாத்தாவுக்குக் கொஞ்சம் நிம்மதியாக இருக்கும்" என்று அவன் சொன்னபோதும் சத்தாவுக்கு மூன்றும் புரியவில்லை. தாத்தாவுக்குப் பணி செய்கச் செய்து ஆசாப்படுவது என்னவது நமக்கு?

தாத்தாவுக்கு எல்லாமே புரிந்தது. அவர் பேசுவே இல்லை.

வறக்கம் போல் சாப்பாடு முடித்து அவன் வரும் கூடத்தில் அமர்ந்தனர். சத்தா பாரட்டுக்குக் கோபுவோடு அவன் வேலைமயப் பதறிப் பேசிக் கொண்டே போனார். ராமன் தனித்தான். நாடகத்துக்கான நிறை தீக் சத்தாத் தாத்தா ஏன் இன்னும் தாமதம் மாக்குகிறார்?

"தாத்தா, கேளுக்கொண்டு. சத்தாவது ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டாமா?"

"எனக்குப் பேசுவே தெரியவில்லைப்போ."

"இந்த அப்பாவித்தனம் தான் அவனை இப்படி ஆக்கி விட்டிருக்கிறது" என்று ராமன் முழு முழுத்தான்.

கைடரியில் மெதிதான் ஆரம்பித்தான்.

"சத்தா, இந்திய இரகசியமாக இருந்திருக்கும் என நாகன் திணைக்கிசின். உலகம் கண்புத் திருமணம் இதைமயம் கெழும் தான். ஆனால்..."

சத்தா திடுக்கிட்டு அவனைப் பார்த்தான்.

"என்ன மன்னி சொக்கிறேன்?"

ராமன், மனைவி காட்டிய பாதையைத் தொடர்ந்தான். "இதெல்லாம் புடகமாக நீயும் தாங்களும் பேசிக் கொள்கிறாயோனோ? எனக்கு எல்லாம் தெரியும். என்னுடன் பார்த்து விட்டேன்" என்றவன், தான் கட்டுஷனில் பார்த்ததைத் கூறிவிட்டு நம் பக் கூறிய விளக்கத்தையும் கூறினார்.

"ராமா..." சத்தா பக்க நிறைவேனாக் வடித்துச் செய்தின் அறிவுறையைக் காட்டினான். திருவேலுவும் அவனைக் கூறித்

ஒருவரும் அடாத விலை கொடுக்க விரும்பு வதில்லை...

ஆலே நகரம் அடுத்தும் பேரி
விவசாயி உய்கன் விடுக்கு வர
லுயற்சித்திருக்க. சில சமயங்களில்
வெற்றி பெறுவதுடன் சொற்ப
பணமும் மிகப்பெருதுகிறதில்—
சந்தோஷம்தான். ஆனால் அது
ஒரு அற்பகால வெற்றியே!
உய்கன் வரும் காலத்திற்காக
நகரம் உய்கனிடமே விடுபெற
பழகவேண்டும். அதுவசியமான
சிலவுகளை கருக்கி பணத்தை
சேமிப்புகள்.

உய்கன் பணத்தை ஈனாதிரு,
சந்தோஷமான சந்தி
காலத்துக்குவந்திட்ட
பூகோ பரங்கி உய்கன்
பணத்தை சேமிப்புகள்.

தலைவரவர்களே உய்கன்
சந்தோஷம்—

நகரம் பணம் சேமிக்கலாம்.
யுனெஸ்கோ பரங்கி உய்கனுக்கு
உதவி செய்ய முடியும்.

தோக்கிறார்: அங்குக்குப் புதிதாய். செல்வாது ஒத்திருக்கும் பதில் சொல் கொண்டு வருவாய் என்று அங்கு அது. அந்தவாறு தாங்குகிறேன். சிறை.

ராமன் சொல்லுகிறான். கோபம் கொள்ளுகிறான். "இந்தாடா நம்பி! நீ கோபித்துக் கொள்ளாதே என்று பங்கு! நான் அது போல் ஒரு பெண்ணையும் காத்திருக்கிறேன் என்று நீ உயிருக்குரிய மனதில் தாத்தாவின் முன் வந்தவர்களை சொல்லி விடு. என்னைக்கும் நம்பிக்கை பிறகு கிறும். தாத்தாவின் முன் எதிர்ப்பதில் எதிர்ப்புக்காக இருக்க மாட்டாய் என்பது என்னை உறுதி."

சத்தாவுக்குத் தாக்கி வந்தப் போட்டது. சேத நாடியும் உங்களுக்கு ஒடுக்கிவிட்டது போல் இருந்தது. முதலில் கிணங்கலாக எட்டியவர்களுக்கு விட்ட போன்ற தோஷ ஏற்பட்டது. ராமன் என்னவாடி செட்டி வாரன். ஒரே சொல்லில் அழைத்தவரால் வேலி பிளந்தது சத்தாவைத் தப்பி முடியாமல் சிக்கலாகத் திட்டாய்க்! உணர்ச்சியும் போலும் என் அளத்திலும் என்னவாக என்ன முயற்சியும் போது சத்தாவை அழைத்தல் தாத்தாவைக் காண விரும்புவது. மனதில் சித்தி தாத்தாவின் என்னவாது புள்ளவை. ஆதலால் ஒரே, தாத்தா அங்குக்கு வந்தி வட்டும் அழி. இப்படி வேண்டாம் தாத்தாவை உணர்ச்சி இறுத்திப் பார்த்தும் சத்தா அந்த தெய்வத்தின் முன் போய் கூற மாட்டாய் என்ற ஒரே அழகில் சத்தாவை விடுத்திட்டாய்.

சத்தா வேண்டாமே தாத்தாவை தோக்கிறார். திருவெங்கடேயம் அங்கு தோக்கிறார். அவர் பார்த்தவர்கள் அவர் போனது புதிது சொல்லாய். "இப்படி நான் ஒரு பெண்ணையும் காத்திருக்கிறேன்" என அவர் கூறமாட்டானா என அவர் தவித்தார். ஆனால் அவருக்கு அளி சத்தாவைத் தான் முன் போய் கூறிய முடியவில்லை. சத்தாவின் காதுகள் பாத விட இவர் முன் போய் கூறாத மன பாபமாக அங்குக்குப் பட்டது. சத்தாவுக்கு அவருக்குப் போ முடியவில்லை.

ஒரு நாளை மெனவ காத்திருக்கும் பிறகு சத்தாவுக்கு சத்தா சேய்விட்டது உணர்ச்சியாக என்பது திருவெங்கடேயத்திலும் சத்தாவோடுக்கும் என்னிடம் விட்டது. ராமன் தான் முதலில் சத்தா இடத்தை விட்டு எழுந்தான். பிறகு போடியும் எழுந்தான். சத்தா என்னவா போனார். அந்தவெண்ணம் என்னவாக பதில் கூற வேண்டும் எனத் தங்கித் தாக்கித்துக் கொண்டு சத்தாவுக்கு மனதில் சத்தாவும் அங்காட்டி எப்போம் முடிந்த விட்ட போதிலும் வேறுபட்ட கொண்டு எழுந்தான். தாத்தா நான் இருந்த இடத்திலேயே படுத்திருக்கிறேன். சத்தா கிட்டிட்டு உட்கார் மாடிக்குக் கொண்டு தன் அறையில் செட்டியின் எப்பது விட்டாய். என்னிடம் முதல் முறையாக நீயே அழுவாய்.

"ஓ! என் சேய்விட்டேன்... தாத்தா, தாத்தா! உன்னை எப்படி மறந்து போனேன்? உனதின் ஒன்றோடு போனதிலும் உன் நினைவில் உண்டாக, காத்திரும் பட்டும் உன்னைக் காணாமல் எப்படி வந்திருக்கிறேன்? அமெரிக்காவில் இருந்து வந்தவர்கள் சத்தாவுக்கு ஆண்டவன் ஏற்படுத்திய

சத்தா

"என் தாய் எழுந்திருக்கிறாள்... சிறை என்னை போய்விட்டாள்?"

"நான் எழுந்திருக்கிறேன்... ஒரு வயதில் என்னை தான் இருக்கிறாள்?"

சேய்விட்டேன் தோத்திரிட்டுக்கொண்டேன்... ஆண்டவன் என் இப்படியும் போனவர்களை கொண்டு கொண்டும் தங்கித் திரும்பியும் பாராமல் தாத்தாவைப் தெரிவிக்கிறேன் என்ற வந்தவர்கள் என்னவாது ஆண்டவன் இப்படிச் சேய்விட்டிருக்கிறாள்?

"தாத்தா, நான் தப்பிச் சென்று விட்டேன். இந்தத் தவறு உன்னை எப்படியெல்லாம் பாதிக்கும் என வேர்போய்க் இருந்திருக்கிறேன். அங்கே இருக்கிறேன். மதம். அப்போது தான் தாத்தா எப்படி ஏதோ, அவர் என்னவாது எப்படிச் சேய்விட்டார், அங்கு அங்கு எப்படி தெருவாக விட்டார் என்று நினைக்காமல் என்னை எப்படி இருக்க முடிந்தது...!"

"ஓ, காத்திரும்! நான் உன்னை எப்படி வேண்டாம் இப்படி உனதின் பேசி உன்னை என் உணர்ச்சியாகக் கொண்டு, என்னை நம்பி உனக்கு எப்படி மொத்தம் தருவேன்? உன்னை மனத்தால் தாத்தாவுக்கு ஏமாற்றம். 'சத்தா, பேசி, சத்தா என்னை சேய்விட்டாள்? நீ...' தங்கியே அவர் செட்டி கொண்டார். அங்குக்குப் பதில் சிக்கலாக இருக்கிறேன். மனம் பக்குவம் என்பது ஒரு விஷயம் அல்லவோ தான் ஒன்றை சத்தா அது பாதாவதில் தன்னைப்படுத்தி சத்தா போனது!

அவ்வாறு போனது எப்படியோ சத்தாவுக்கு விட்டது. ராமன் போய் தப்பிவிட்டு வந்தவர்களை வேல் வேலியே போய் வந்திருந்தான். சத்தா மாடிக்கு விட்டு இருக்கவில்லை. தாத்தாவும் போனவர்களைக் காத்திருக்கிறேன்.

மறுபடியும் சத்தா வந்தவர்களை வேல் தாத்தாவை காத்திரும். ஆண்டவன் என் மறக்கவில்லை. ஆனால் தாத்தாவுக்கான

செய்யும் பணிவிட மதந்த நினைப்பிய இருந்த விட்டான். தாத்தாவும் அங்களுக்கு நினைவுபடுத்த மறந்து விட்டிருப்பானா?

உத்தா ஆராய்ச்சிச் சாஸ்குத் சென்று விட்டான். விட்டிக் விமலினைத் தொடர்ந்தது.

"எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. எப்படியும் தாத்தாவிற்கு தெருங்கததைக் காட்டுங்கள். இப்படியும் மதம் விட்டு எப்படிச் சாத்தவிக் ஓண்டெயிருகிறே... தாத்தா அப்பெண்டினை விசக்கி விடுப்படி சொல்லி விட்டான் மேட்டாயும் விட்டான்."

"அவ்வளவு எளிதாகச் சொல்லி விட முடியுமா? இதெல்லாம் காதல் பிரச்சினை. இவை தனிவிரும்பும் அப்பெண்டி கம்பா விடுவானா?"

"அவளை ஒதுக்கிவிடக் கூடும் இருக்காது. அவளுடைய பெற்றோர் அபெண்டினைக் இழுப்பார்கள். அவளுக்கு பதாவது பணத் தைக் கொடுத்து அனுப்பி விடலாம்."

"பாவம், அவள்!"

"பாவம் என்ன, பாவம்! அவர்களுக்கு இதெல்லாம் தண்ணீர் குடிப்பது போல். விவாக ரத்து என்பது கார்ப்புகளை ருக்க வைக்கும் சாத்தவிரை சூழை என்ற குதிக் கொள் கொண்டவர்களுக்கு நீதிக்கடிக் ஆகாத இத்தக் காதலும். இவ்வளவு விட்டு விட்டு மட்டுமே மட்டுமே மனதான மனதான ஏற்பாடு தவக்க மாட்டாள்."

"இவள் அவளை விடனுமே!"

"தாத்தாவ் சொற்பென, தாத்தாவின் எண்ணம் ஒரு இருக்கிறது. இவளை கழிக்குக் கொண்டு வர தேற்றி ஏனக்கு உபாயம் தோன்றிவிட்டது. தாத்தாவின் பணத்துக்கும் இந்த விட்டிக்கும் தாத்தாவ் காரிக் தாரர்களென்று உபாளுக்குத்தான் தெரிவோ? தாத்தா முன்பே பாதக்கதப் பிரித்து விட்டான். பணத்தை தம்மிருவருக்கும் பிரித்து விட்டு இந்த விட்டை மட்டுமே உத்தாவிக் கொள் வைத்துவிட்டார். தாத்தா அவனிடம் 'அடே உத்தா, உன் பெயருக்கு நான் இந்த விட்டை அப்படியே வைத்திருக்கிறேன். நீ அந்தப் பெண்டினை மறந்துட்டு தங்குத் தருத்தபடி தான் காட்டும் பெண்டினை மணக் கிறாய். இன்னாட்டு உனக்கு வீடு விடல யாது' என்று சொன்னான்..." என்று கூறிய சொடி தாத்தாவை ஒரு முறை திரும்பி ரோக்கிஞன். "என்ன தாத்தா, தான் சொல்றது புரியுமா?"

திரும்பியும்கூட மென்தம் சாதிக்கவில்லை. ஒரு சொல்லிவிட்டான்: "சொத்துக்கு அரைப் பட்டு அப்பெண்டினை மறத்துவிடுவாரு!"

"ஏன் மறக்க மாட்டானும்? காதலெக் காமத்தாறு நாட்கள் காரியத்தான் தாத்தா. அப்படியும் இவனுக்கே அதுதான் விடும். சொத்து அவ்விரத்ததைப் பிரயோகித்தால் இப்போடு தள்ளி விடுவான்."

அன்று பிற்பகல் இத்துடன் நின்றுவிட்டது.

"மேய், உத்தா..."

சூரம் கேட்டதும், ஏங்கித் தவித்தவன் செவ்விய அபர ஒலியாக ஏற்று, உத்தா ஊர்க் சென்று தாத்தாவின் கரங்களைப் பற்றிக் கொண்டான். தாத்தா கயிட்டு விட்டார், இவன் பெண்ணாக.

"உத்தா, ராமன் சொன்னதென்னாக உணர்வதானா?"

உத்தா தாத்தாவின் ஓங்கத்தைக் கிட்டு ரோக்கிஞன். ராமன் கூறியது போல் தாத்தாவின் சத்திதிக் அவளுக்கு போய் கூற முடியவில்லை. மென்தத் தவி குவித்து உதிஞன். "ஆமாம் தாத்தா! இது எப்படி உடந்தது என்று எனக்கு புரியவில்லை. விட்டியைக் குறி அறையில் இருக்கும் தங்கு மனதுக்குப் பாதை நீண்டு போய் விட்டிருக்கிறது."

தாத்தா அவனிடமிருந்து தம் எண்ணம் விடுக்கக் கொள்ளவில்லை. கண்ணை மட்டும் மூடியபோது இரு சொட்டு நீர் பேரன் எண்ணம் கிழித்தது. "பாத்தாமா, உத்தாவை" என்ற ஒலி மட்டும் எழும்பியது. உத்தா தவித்துப் போய் ஏதோ சொல்ல வாயெடுப்பதற்குள் செவ்விய சென்றிருத் தவக்கன் வீடு திரும்பி விட்டான். தாத்தா அம் பேரனுடன் வித்து விட்டான்.

அன்று உத்தா ஆராய்ச்சிச் சாஸ்கி இருந்து திரும்பினான். ஒரு கருத்தரங்கம் பச்செருக்கி. காதலின் பம்பாய்க்குச் சென்றிருந்தான். விட்டியும் நுகழ்ந்த உத்தாவிற்கு அநிச்சி. தாத்தாவிற்கு தவக் குரம். உத்தா தவித்து விட்டான். தவக்கன் என்னுடைய படுக்கை மாட்டாடு!

"என்ன இருந்ததாறும் மன வேதனை ஆட்டி எண்காமமா? போய்விடும். உத்தா இப்படிச் செய்துவிட்டானே என மனத்தோடு தவித்துத் தவித்துப்படுக்கைமெய்க்கிழித்துவிட்டார்!"

மற்றவர்கள் கூறியதைச் சத்தா கேட்டுக் கொண்டதான் இருந்தான். அன்று உபாயம் இவ்வளவு கார்ட்டி எடுத்துத்.

பாட்டை அத்து பார்த்துவிட்டுப் போனான். நாட்கள் கழித்தன. தாத்தா படுக்கைமெய்க்கிழித்து இருந்தான். உத்தா தவித்துப் போனான்.

தாத்தாவிடம் மூத்த இரு பேரர்களும் கூறினார்கள்: "தாத்தா உத்தாவிடம் இப்போதே தம் ஈரதி, குலத்தில் மூடு பெண்டினை மணத்து. காதலின் மறந்துவிடுகிறேன்" என சத்தியம் செய்கும்படி கார்த்துதி பெறுக்கன். தாம் பாரத மக்கள். விவாகத்ததைப் புதித மாகக் கருதுபவர்கள். தம் குடும்பம் கௌரவம் தரிக்காட்டும்."

தாத்தா காதலம் கேட்டுக் கொண்டார். ஆனால் அவளாகப் போ முடியவில்லை.

"மே, உத்தா, தாத்தாவின் மீது இவ் ஈரமாக உணர்வு இருக்கயின்! உனக்குத் தானே இப்படிச் சித்தகிஞர். 'தாத்தா, நீ காட்டும் பெண்டினை மணக்கிறேன்' என கார்த்துதி கொடுக்கா - கொடி கடித்து கொடுக்காள்."

உத்தாவுக்கு கேத்துப்போகித்து, தாத்தாவின் அருகில் போனான். அவளுக்குப் பேசவே முடியவில்லை.

தாக்கைத்து நாட்களுக்கு அப்பாங் கிடி வந்தான் ரோம். தாத்தா எண்ணத் திறந்து காத்தான். அப்பெண்டினை அணங்கும் அன்றுதான் இருந்தான்.

"உத்தா..." அவர் மென்தக் கயிட்டு உத்தா அருகில் செருகும்.

“என்ன தாத்தா? கொஞ்சம் நலாரிசிக்
தரட்டுமா?”

வேண்டாம் எனச் சொகை காட்டினார்.
பிறகு பேசினார்: “சந்தா... வாக்குறுதி
ஒன்று அளிப்பாயா?”

சந்தாவுக்குத் ‘திசு’ கொள்வது, மற்றவர்கள்
ஆவனோடு அவளைப் பார்த்தார்கள். அவள்
சட்டென்று பதில் கூறவில்லை. சாதரிங்
முகம் பளிச்சென்று முன் தோன்றியது.
கண்களை மூடிக்கொண்டாள். தாத்தாவின்
அன்பு முகம் நின்று... ஓ, தாத்தாவுக்கு
வாக்குறுதி அளித்துவிட்டதாய் வேண்டும்.
சாதரிங் தாத்தாதான் அவளை அதிகம்
போற்றி வளர்த்தவர். அவள் வாக்குறுதி
அளிப்பதால் அவர் ஆவன சாத்தியமா
யட்டும்.

“தாத்தா, வாக்குறுதி அளிக்கிறேன்”
என்று சந்தா கூறினாள்.

கூடியிருந்தோரின் மனத்தில் மிதழ்ச்சி
ஏற்பட்டது. தாத்தா பேரனின் கைகளைப்
பிடித்துக் கொண்டார். “ஒரே ஒரு வாக்
குறுதி கொடு. ‘மனைவியாக எடுத்துக்
கொண்டு விட்ட சாதரிங் எக்கயத்திலும்
நான் பிரிய மாட்டேன்.” இந்த வாக்கைச்
சத்தியப் பிரமாணமாகச் செய்துகொடு.”

கூடியிருந்தோருக்கு அநிச்சி ஏற்பட்டது.
“தாத்தா, உய நினைவொடுநான் பேசுகிறேன்
கனா” என்று மூத்த சகோதரர்கள் கூவ,
“டாக்டரை அழைத்து வாராங்கள், தாத்தா
உய நினைவை இழந்து விட்டார்” என்றனர்
கமதியும் ரமாவும்.

சந்தாவுக்குச் சந்தேகம். “ஆசார் சேராங்
தாத்தாவை இப்படிப் பேசினார்?”

சந்தா விளையுமிடத்தில் தாத்தாவின் இரு
கண்ண்களையும் பிடித்துக் கொண்டாள்.
கண்களில் நீர். “தாத்தா, உய நினைவு இருக்
கிறதல்லவா?”

“எனக்கு நினைவு தரவில்லை சந்தா.”

“நாப் ஜாதி என்ன, குலப் பண்பாடு
என்ன...” கமதி ஆரம்பித்தாள்.

“ஆமாம்மா, நம் ஜாதி, குல மேல்
பாட்டை, உணர்ந்ததான் இந்த வாக்
குறுதி அவசியம். நாம் மேதாட்டவனாய்
போய் நினைத்தபோதெல்லாம் நினைத்தபடி
பெயர்வாம் விவாகம் செய்து கொள்கிறவர்க
ளில்லை. சந்தா தாத்தாவை ஏமாற்றிவிட்
டாள். தாத்தாவுக்குத் தவறு செய்து விட்
டாள், ஒரு பெண்ணிடம் இருட்டை நீக்கித்
திட்டாள். அவள் செய்த தவறு, திருட்
பின் பணி அந்த அபகிப் பெண் அனுப
விக்கக் கூடாது. நாம் வளங்கும் வீராமன்
ஏழைத்தனின் விரதத்தைக் கைக்கொண்டதை
தான் எனும் பின்பற்றுவார்கள் என்பதை
நம் குல, ஜாதி மேம்பாட்டை நாம் காட்டத்
தான் வேண்டும். சந்தா விஷயத்தில் பெண்
னின் ஜாதி குவத்தைக் காட்டினும் அவ
ளுக்கு அப் பெண் மனைவியாகி விட்டாள்
என்பதைத்தான் முக்கியமாகக் கருத வேண்
டும். ஒருகால் அப்பெண் மேதாட்டு வறக்
கப்படி இவளை விட்டு விட்டு வேறு திரு
மணம் செய்து கொண்டாலும் சந்தா
அப்படிப் போகக் கூடாது. தனிக் கட்டை

“பூதத் தையல் மிஷின் வந்த நேரம்...
எல்லாவும் பூத எயர்லிங்ஸ் பாத்திரங்கள்
வசகி விட்டோம்!”

“சமணவாசி பூதத் தையல் மிஷினில் நீ
சூதக் பூதக் கட்டைகளைப் போட்டாய்வே பூத
எயர்லிங்ஸ் பாத்திரங்கள் வந்திருக்கிற!”

சந்தாவுக்குத் தந்தை மிஷின் வந்த நேரம்... எல்லாவும் பூத எயர்லிங்ஸ் பாத்திரங்கள் வசகி விட்டோம்!

வாகையும் காலம் தள்ள ஆண்டவன் அவ
ளுக்கு வலிமை கொடுக்கட்டும்... இந்த
விட்டு அனுபவ பாத்திரத்தை அப்
பெண்ணுக்கு அளித்து விட்டு, சந்தாவை
இவ்விட்டுக்குச் சொந்தக்காரருக்கிவிட்டேன்.
சொத்தின் அனுபவ பாத்திரத்தை மூலமாக
அப்பெண் நம் மரபுப்படி ‘ஒரே கணவன்’
என்று தத்துவத்தையும் சந்தா ஏகபத்தினி
விரதம் என்ற தத்துவத்தையும் பின்பற்றிக்
கூடும் என்பது என் தம்பிக்கை. ஆனால் அப்
பெண் இதை மறக்காமல் சந்தாவை விட்டு
விடுவதில், அந்த அனுபவ பாத்திரத்தை அவள்
இழந்து விடுகிறாள்...”

தாத்தா சத்தி பெயர்வார் திரட்டிப் பேசி
விட்டார். பேரவிடம் ‘கயநவத்தின் காரண
மாக அபகிப் பெண்ணை வஞ்சிக்க மாட்
டேன்’ என்ற வாக்குறுதியையும் பெற்று
விட்டார்.

சத்திலுள்ளனோர் பலப் பல மிமிசனைக்
களைச் செய்தார்கள். தாத்தாவுக்கு மூல
குறம்பி விட்டது என்பதுதான் அவர்கள்
முடிவு.

சந்தாவோ விக்கித்து விக்கித்து அழும்
நினைவை அடைத்தான். குவத்தில் ‘தத்து
வத்தை உயர்த்திய சூட்டிலேயே தாத்தா
பேரனின் மனச்சாட்டுகளை உறுப்பி விட்டு,
‘நான் தாத்தாவுக்குத் தீயவிழைத்து விட்
டேன்’ எனத் தனிக்கப் போரும் தண்டினை
வையும் அளித்து விட்டதைச் சந்தா உணர்ந்
தான்.

சூரியன் உதித்தபோது தாத்தா அந்த
மித்து விட்டார்.

● 'அரை மணி தேரத்துக்கு மேலாலும் அமைதாயம்' என்ற தலைப்பில் 1 முதல் 30 வரை எண்ணிக்கை கண்டுபிடிக்கும்படி கூறப்பட்டிருந்தது. அதை நான் வாசனைக் கிரமமாக 18 நிமிடங்களில் கண்டு பிடித்து விட்டேன். ஜெயகுமார் 18 நிமிடங்களில் கண்டு பிடித்தால் அவனுக்கு இவ்வளவு கண்டுபிடிக்க ஆள் இல்லை என்ற நினைப்போ? திசைநிலைகள்.
31-7-89 எம். ஜெயசுந்தரன்

● பதினாறு நிமிடங்களே போதும்! திருப்பத்தூர், டி. வி. ராமசுப்பிரமணியம்.
31-7-89

● ராமசுப்பிரமணியம் மிகவும் புகழ்பெற்றவர். பதினாறு நிமிடங்களில் கண்டுபிடித்தேன். என் புகழ்பெட்ட அனுப்பலா? சென்னை-17.
1-8-89 எம். கனகசபாபதி

● என் அக்கா மகன் இவ்வாறு எட்டாம் அனுப்பு வாரிப்பவன். கனகசபாபதி மிகவும் தெளிவு. கடினாரத்தைச் சரி பார்த்துக் கொண்டு எட்டத்தில் பேசுவான் புகழ் வைத்துக் கொண்டு வந்தான். சரியாக 12 நிமிடத்தில் எட்டத்தில் உள்ள 1 முதல் 30 வரை கண்டுபிடித்து விட்டான். திருச்சி.
30-7-89 இ. அபுல்காசம்

● "திருப்பத்தூர் ராமசுப்பிரமணியம்" என்ற ஒரு பக்கம் எட்டுவரை மூலம், திரு. ஆ. ச. ராமசுப்பிரமணியம், அவருடைய திருப்பத்தூர் குரலையும், எல்லா வாகனங்களுக்கும் அறிவிக்கப்படுகிறதென்று திரு. கெ. பி. சி. தலைநகரவாழ் தமிழ் மக்களின் தனித்தனியாக உரிமையாளர்கள். ஆனால் 'தொடர்மோனிட்டர்' திரு. தாராபாண்டியன் பற்றி எழுதாமல் விட்டு விட்டார். இவர் தொடர்மோனிட்டர் வாத்தியத்தின் கைதொத்தவர். தன்னடக்கம் சிறந்தவர். தம் சங்கீத ஜாணத்தினாலே பரந்த உள்ளமும் கொண்டவர். சென்ற ஆண்டு தென்னாற்காசம் 'ஆறு மைல் வீடு' வாத்தியத்தின் எங்கே குரலில் இவரும் சேர்ந்து கொண்டார்.

இவருடைய மாதிரிகள், தங்கள் தங்கள் காலங்களில் காரம் ஹிடு முதல் கடி, அவர்களை அமைத்துக் கொண்டு எல்லா நடைமேல் திருப்பத்தூர் பற்றிக் கொண்டு, இவர்களுக்கு எழு இருக்கும் உத்தரவையோ கோரி அங்கு நிதி திரட்டி வருகிறார்கள். இதுவரை ரூ. 10,000 அளவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். பெருமைக்குரிய கிழவன். ஆனால் இம் மாதிரிகள் ஆங்காங்கே எங்கே குரலில்

கைத்து கொண்டுள்ளனர் வந்தி, அவர்கள் எங்கே குரலில் அங்கத்தினர்கள் அங்கம். புதுதில்லி, 30-7-89 தி. ச. மணி

● குமாரி கமலினி தாகராஜன் அவர்களின் பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சி பற்றிய விமரிசனம் கண்டோம். மக்கள் உணர்ந்ததில் பிரதிபலிப்பால் அது அமைந்திருந்தது. சென்னையில் குமாரி கமலினி தாகராஜனின் பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சி நடைபெற்ற சபா எங்கன் சபாவான "மாம்பலம் ஆர்ட்ஸ் அகாடமி", இதனால் நல்ல நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்து, கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கும் சபாக்களின் பெயர்களை, கலை விமரிசனத்துடன் எழுதினால் நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்யும் சபாக்களாக்குகிறது பெருமைபாடு இருக்கும். சபாக்கள் வளர்ச்சிக்கும் அது பெரிதும் உதவியாக இருக்கும்வனவா? சென்னை-33 எம். ஆர். ராஜன், 31-7-89 எம். என். முரளிதரன் மாம்பலம் ஆர்ட்ஸ் அகாடமி செயற்குழு உறுப்பினர்கள்

● பிராச்சீனம் எழுதிய 'பிராச்சீனம்' என்றும் சிறுவன் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் தன் தந்தையாக மனை கிதித்து, கருதி நடுவன் மன்னிப்புக் கேட்பானால், அவன் மன்னிக்கப்படுவான் என்பதுதான் உத்தேசிக்க மத்தியில் சம்பிரதாயம். அதற்கான பிராச்சீனத்தையாக சில நுபங்களிச்சோம் எனவே அவ்வாறு ஒரு சந்தி, உபயோகம் போன்ற சில முண்டக்க முயற்சியை மேற்கொண்டவோ கிட்டிவிடுவார்களே தவிர, இறந்து போன பெண்ணின் பிணத்தோடு இறவு முறையுடன் இருந்து ஜெபம் செய்யச் சொன்னதாக எழுதிவிடுவது அநீத ஏற்பாடு. திருச்சி - 1
34-7-89 எம். கெயோ ஜோஸப்

● அண்மையில் நான் கன்னியாகுமரிக்குச் சென்றபோது ஒரு பாண்டலில் பக்கத்தில் "பாண்டலில் ஏறவது அபாயம்" என்று

பாண்டலில் எழுதிவிடுகிறது. ஆனால் ஆல் கிவத்தில் எழுதியது இப்படி இருக்கிறது: "Dangerous to climb the rock" இதைப் பங்கை கையாண்டு கமாரி இரண்டு கருடங்கள் ஆகித் தான். ஆனால் இன்னும் இதை "climb" என்று மாற்றவில்லை. ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. தெருர், 25-7-89 எம். சதீஸ்

லைப்பாய்

இருக்குமிடம்: அதுவே...
ஆரோக்கியம் இருக்குமிடம்

லைப்பாய் வாசனம் - உற்சாகம் பெருக்கு, உன்னை ஊற்று,
ஒவ்வொரு ருபிதும் உணர்த்தும்: என்னை சோப்புக்குரிய என்னைகள்
பாடிப் பெறலாம், அதற்கு மேலும் பெறலாம் ஆரோக்கியமுடன்.

அருக்கிலுள்ள கிருமிகளைக் கழுவிக்களைவது லைப்பாய்

இத்தொடர் கிவர் தயாரிப்பு

விட்ட. 1950-51-52-53-54-55